

ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3

กิตติยา นาทองหล่อ

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
กรกฎาคม 2561
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ได้พิจารณา
งานนิพนธ์ของ กิตติยา นาทองหล่อ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์

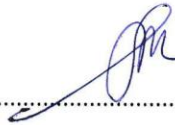

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภารดี อนันต์นาวิ)

คณะกรรมการสอบงานนิพนธ์

.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภารดี อนันต์นาวิ)

.....กรรมการ
(ดร.สถาพร พฤษภูมิกุล)

คณะศึกษาศาสตร์อนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพา

.....คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิต สุรัตน์เรืองชัย)

วันที่...25...เดือน...กรกฎาคม.....พ.ศ. 2561

กิตติกรรมประกาศ

งานนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภารดี อนันต์นำวี อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และ ดร.สถาพร พงษ์พิบูลย์ กรรมการสอบงานนิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำแนวทางที่ถูกต้อง ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความละเอียดถี่ถ้วน และเอาใจใส่ด้วยดีเสมอมา ทำให้ผู้วิจัยได้รับแนวทางในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้และประสบการณ์อย่างกว้างขวางในการทำงานนิพนธ์ในครั้งนี้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ทั้งท่านที่ได้ปรากฏนามและไม่ปรากฏนามในงานนิพนธ์ฉบับนี้ ที่ได้ให้ความกรุณาและความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถามและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการทำงานนิพนธ์ รวมทั้งคณะครูทุกท่านที่กรุณาให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการตอบแบบสอบถาม

ขอขอบพระคุณบุพการี และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ได้ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจ คุณค่าและประโยชน์อันเกิดจากงานนิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาแก่บุพการีและบูรพาจารย์ ที่ได้กรุณาอบรมสั่งสอน ให้ความรัก ความเมตตา และประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้วิจัย จนสามารถทำงานนิพนธ์ฉบับนี้ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

กิตติยา นาทองหล่อ

56990028: สาขาวิชา: การบริหารการศึกษา; กศ.ม. (การบริหารการศึกษา)

คำสำคัญ: ปัจจัยที่สัมพันธ์/ ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET)

กิตติยา นาทองหล่อ: ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 (FACTORS RELATED LEARNING ACHIEVEMENT WITH ORDINARY NATIONAL EDUCATION TESTING (O-NET) OF GRADE 3 SECONDARY STUDENTS UNDER THE CHONBURI PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 3) คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์: ภารดี อนันต์นารี, กศ.ด. 102 หน้า. ปี พ.ศ. 2561.

วัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาระดับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) เพื่อศึกษาระดับปัจจัยด้านส่วนตัวนักเรียน ด้านครูผู้สอน และด้านครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัวนักเรียน ด้านครูผู้สอน และด้านครอบครัวกับผลกาทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูที่สอน โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 172 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 48 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ระดับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 โดยรวมพบว่า อยู่ในระดับพอใช้
2. ปัจจัยด้านตัวเองนักเรียน ด้านครูผู้สอน และด้านครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 โดยรวมอยู่ในระดับมาก
3. ปัจจัยด้านตัวเองนักเรียน ด้านครูผู้สอน ด้านครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 โดยรวมปัจจัยด้านครูผู้สอน และปัจจัยด้านครอบครัวอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ยกเว้นปัจจัยด้านนักเรียนมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

56990028: MAJOR: EDUCATIONAL ADMINISTRATION; M.Ed. (EDUCATIONAL ADMINISTRATION)

KEYWORDS: FACTORS RELATED/ LEARNING ACHIEVEMENT WITH ORDINARY NATIONAL EDUCATION TESTING (O-NET)

KITTIYA NATHONGLO: FACTORS RELATED LEARNING ACHIEVEMENT WITH ORDINARY NATIONAL EDUCATION TESTING (O-NET) OF GRADE 3 SECONDARY STUDENTS UNDER THE CHONBURI PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 3. ADVISORY COMMITTEE: PARADEE ANANNAWEE, Ed. D. 102 P. 2018.

This research aims to 1) study the level of Ordinary National Education Testing (O-NET) of Grade 3 students studying in Sriracha Educational Opportunity School , 2) study the level of student factor, teacher factor and family factor of Grade 3 secondary students studying in Sriracha Educational Opportunity School, and 3) study the relationship between student factor, teacher factor, family factor and Ordinary National Education Testing (O-NET) of Grade 3 secondary students studying in Sriracha Educational Opportunity School under the Chonburi Primary Educational Service Area 3. The sample used in this study was 172 teachers in 2017. The data collection instrument used in this research was a five-point scale questionnaire. The statistics used to analyze the data was Mean (\bar{X}), Standard Deviation (SD), and Pearson's product moment correlation coefficient.

This study revealed that:

1. The level of Ordinary National Education Testing (O-NET) of Grade 3 secondary students studying in Sriracha Educational Opportunity School under the Chonburi Primary Educational Service Area 3 as a whole was at a fair level.
2. The student factor, teacher factor and family factor of Grade 3 secondary students studying in Sriracha Educational Opportunity School under the Chonburi Primary Educational Service Area 3 as a whole was at a high level.
3. The student factor, teacher factor and family factor have a positive relationship with Ordinary National Education Testing (O-NET) of Grade 3 secondary students studying in Sriracha Educational Opportunity School under the Chonburi Primary Educational Service Area 3. In the areas of teacher factor and family factor were rated at a rather low level; except in the area of student factor which was rated at low level displaying statistically significant difference at .05 level.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
คำถามในการวิจัย.....	4
สมมติฐานของการวิจัย.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
ขอบเขตของการวิจัย.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
สภาพทั่วไปของการจัดการศึกษาของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3.....	12
ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET).....	20
ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET).....	23
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	40
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	46
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	46
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	47
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	47
การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	48
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	49

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
ลำดับขั้นตอนการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
5 สรุปอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	67
สรุปผลการวิจัย.....	67
อภิปรายผล.....	69
ข้อเสนอแนะ.....	77
บรรณานุกรม.....	79
ภาคผนวก.....	86
ภาคผนวก ก.....	87
ภาคผนวก ข.....	91
ภาคผนวก ค.....	98
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	102

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1	แสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (O-NET) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2557 จำแนกรายวิชาที่ได้คะแนนสูงสุดและต่ำสุด (เฉพาะโรงเรียนรัฐ)..... 18
2	แสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (O-NET) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2553-2557 จำแนกรายวิชา (เฉพาะโรงเรียนรัฐ)..... 19
3	แสดงตารางวิเคราะห์ผลสอบ O-NET ชั้นระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2559 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 จัดลำดับตามค่าร้อยละของ ค่าเฉลี่ยรวมทุกกลุ่มของสาระการเรียนรู้..... 19
4	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำแนกตามขนาดของโรงเรียน..... 46
5	ค่าเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3..... 55
6	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบ ทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 โดยรวมและรายปัจจัย..... 55
7	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบ ทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ด้านปัจจัยด้านส่วนตัวนักเรียน..... 56
8	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบ ทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ปัจจัยด้านส่วนตัวนักเรียน ด้านทัศนคติและนิสัยในการเรียน 57
9	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบ ทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ปัจจัยด้านส่วนตัวนักเรียน ด้านการปรับตัวในการเรียน..... 58

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
10	59
<p>ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบ ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ปัจจัยด้านครูผู้สอน.....</p>	
11	60
<p>ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบ ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ปัจจัยด้านครูผู้สอน พฤติกรรมการสอนของครู.....</p>	
12	61
<p>ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบ ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ปัจจัยด้านครูผู้สอน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน</p>	
13	62
<p>ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบ ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ปัจจัยด้านครอบครัว.....</p>	
14	62
<p>ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบ ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ปัจจัยด้านครอบครัว ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ของ ผู้ปกครอง.....</p>	
15	63
<p>ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลการ ทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ปัจจัยด้านครอบครัว ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว.....</p>	

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
16	64
<p>ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบ การศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ปัจจัยด้านครอบครัว ด้านทรัพยากรด้านการเรียนในบ้าน.....</p>	
17	65
<p>สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยแต่ละด้านกับกับผลการทดสอบทาง การศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน ขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชลบุรี เขต 3.....</p>	
18	101
<p>ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3.....</p>	

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญยิ่งในสังคมโลกปัจจุบันและอนาคต เพราะการศึกษานำไปสู่การพัฒนาศักยภาพของบุคคล การศึกษาจึงถือเป็นรากฐานที่สำคัญที่จะส่งผลกระทบต่อความคิด ทางด้านการสร้างสรรค์ การเรียนรู้ การแก้ปัญหาเป็น นำมาซึ่งการดำรงชีวิตทั้งในชีวิตประจำวัน และการทำงานตามสายอาชีพต่าง ๆ ตลอดจนเทคโนโลยีเครื่องมือเครื่องใช้และผลผลิตต่าง ๆ ที่มนุษย์ได้ใช้เพื่ออำนวยความสะดวกในชีวิตและผสมผสานกับความคิดสร้างสรรค์และศาสตร์อื่น ๆ การศึกษาช่วยให้มนุษย์ได้พัฒนาวิธีคิด ทั้งความคิดเป็นเหตุเป็นผล คิดสร้างสรรค์ คิดวิเคราะห์ วิจัย มีทักษะสำคัญในการค้นคว้าหาความรู้ มีความสามารถในการแก้ปัญหาเป็น ทุกคนจึงจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาความรู้ความเข้าใจศาสตร์ที่หลากหลาย การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนามนุษย์ให้มีคุณภาพจึงเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง โดยจะต้องเป็นการศึกษาที่มีคุณภาพ เพื่อให้ศักยภาพ ที่มีอยู่ในตัวคนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ทำให้เป็นมนุษย์ที่รู้จักคิดวิเคราะห์ รู้จักแก้ปัญหา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รู้จักเรียนรู้ด้วยตัวเองสามารถปรับตัวให้ทันการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว มีคุณธรรม จริยธรรม รู้จักพึ่งตนเอง และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545, หน้า 1)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) ได้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการปรับเปลี่ยนจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพคนในสังคมไทยให้มีคุณธรรมและมีความรอบรู้อย่างเท่าทัน ให้มีความพร้อมด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และศีลธรรม สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลงเพื่อนำไปสู่สังคมฐานความรู้ได้อย่างมั่นคง แนวการพัฒนาคนดังกล่าวมุ่งเตรียมเด็กและเยาวชนให้มีพื้นฐานในการดำรงชีวิตอันจะส่งผลกระทบต่อพัฒนาประเทศแบบยั่งยืน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2549, หน้า 50) ซึ่งแนวทางดังกล่าวสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ในการพัฒนาเยาวชนของชาติเข้าสู่โลกยุคศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรม รักความเป็นไทย มีทักษะการคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ มีทักษะด้านเทคโนโลยี สามารถทำงานและอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมโลกได้อย่างสันติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 2)

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดให้มีการวัดผลการเรียนรู้ของผู้เรียนไว้ 3 ระดับ คือ ระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา และระดับชาติ ทั้งนี้เพื่อเป็นการสร้าง

ความมั่นใจให้กับผู้เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาเกี่ยวกับคุณภาพของผู้เรียน โดยในการวัดผลและประเมินผลระดับชั้นเรียนนั้น ถือเป็นหน้าที่ของครูผู้สอนที่จะต้องหาคำตอบว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าทั้งด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ คุณธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์ อันเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมากน้อยเพียงใด ส่วนการประเมินผลระดับสถานศึกษารวมถึงระดับชาตินั้นทำการประเมินผลเพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าด้านการเรียนรู้ของผู้เรียนทุกคนที่เรียนในชั้นปีสุดท้ายของทั้ง 4 ระดับ ซึ่งประกอบด้วย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยมีการดำเนินการประเมินผลระดับสถานศึกษาจากหลายหน่วยงาน เช่น สำนักทดสอบทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ) (องค์การมหาชน) จำกัด ได้จัดสอบที่เรียกว่า “การทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (Ordinary National Education Test)” หรือที่เรียกกันโดยทั่วไปว่า O-NET ซึ่งถือว่าเป็นการทดสอบความรู้ทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน ที่สนองรับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ที่ได้กำหนดให้มีการทดสอบผลการเรียนรู้อย่างครอบคลุมระดับชาติของกระบวนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542)

ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี สถานศึกษาขั้นพื้นฐานทุกแห่งทั่วประเทศจะต้องเตรียมจัดนักเรียนเข้าทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) ซึ่งเป็นการประเมินระดับชาติตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 การสอบ การทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) ถือเป็นการสอบครั้งสำคัญของเด็ก ๆ ที่กำลังเรียนอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เนื่องจากผลของการสอบในแต่ละครั้งมีผลหรืออิทธิพลต่อการประเมินคุณภาพของของนักเรียน ผลงานทางวิชาการของครู ผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการส่งเสริมการจัดการศึกษาของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแต่ละเขตพื้นที่ หรือแม้แต่การประเมินครูและบุคลากรทางการศึกษาดีเด่นระดับระดับชาติ (Obec Awards) ก็ล้วนส่งผลทั้งสิ้น อย่างไรก็ตามวัตถุประสงค์หลักของการประเมินระดับชาติที่ผู้เกี่ยวข้องทุกคนทราบดี จากเอกสารหลักสูตรกล่าวไว้คือ การประเมินระดับชาตินั้นมีวัตถุประสงค์ประการแรกเพื่อใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลเทียบเคียงคุณภาพการศึกษาของชาติ ประการที่สองเพื่อใช้เป็นข้อมูลวางแผนยกระดับคุณภาพการศึกษา ปรับปรุงการเรียนการสอน และประการที่สามเพื่อใช้เป็นข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจในระดับนโยบายของประเทศ ผลการสอบ การทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) ทุกปีการศึกษาที่ผ่านมาได้ผลที่ไม่น่าพึงพอใจนัก นักเรียนที่เข้าสอบทุกชั้นมีคะแนนเฉลี่ยรายสาระไม่ถึงร้อยละ 50 แม้ว่าคะแนนรายบุคคลจะมีนักเรียนได้คะแนนเต็ม คะแนนรายโรงเรียนจะมีโรงเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยมากกว่า ร้อยละ 50 เป็นจำนวนมากก็ตาม แต่เมื่อเฉลี่ยรวมระดับประเทศ มีค่าเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ 50 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ปัจจุบันผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน ยิ่งทวีความสำคัญขึ้น และเป็นแรงกดดันลึก ๆ ของครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่ำ เนื่องจากได้มีการนำเอาผลการสอบ O-NET ไปใช้เป็นเกณฑ์หรือมาตรฐานในการประเมินคุณภาพ แล้วเกิดผลสะท้อนตามมา ตัวอย่างเช่น การประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ใช้คะแนนสอบ O-NET ของนักเรียนมาใช้เป็นฐานข้อมูลคำนวณค่าขีดจำกัดล่างเพื่อเป็นเกณฑ์ผ่านมาตรฐานที่ 5 ซึ่งส่งผลให้สถานศึกษาจำนวนมากไม่ยอมไม่ผ่านการรับรองคุณภาพและมาตรฐาน เพราะประเมินไม่ผ่านมาตรฐานข้อนี้ ตัวอย่างหนึ่งคือ การประเมินผลงานทางวิชาการของครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่นำเอาคะแนนเฉลี่ยระดับชาติในสาขาที่สอนหรือรับผิดชอบมาประกอบการพิจารณาให้คะแนนด้วย เป็นผลให้ผู้ขอประเมินได้คะแนนต่ำ หากคะแนนเฉลี่ยของเด็กไม่ผ่านค่าเฉลี่ยระดับประเทศ อีกตัวอย่างหนึ่งได้มีการนำผลการประเมินไปใช้เป็นเกณฑ์ประเมินคุณสมบัติพื้นฐานของครูและบุคลากรทางการศึกษาดีเด่นระดับชาติ (Obec Awards) เป็นผลทำให้มีผู้รับการประเมินไม่ผ่านเกณฑ์คุณสมบัติเบื้องต้น หมดสิทธิ์ที่จะได้รับการประเมินผลงานแม้จะมีผลงานเฉพาะตนที่มีคุณภาพเพียงใดก็ตาม และตัวอย่างสุดท้าย กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศให้ผลการสอบ O-NET เป็นคะแนนส่วนหนึ่งเพื่อตัดสินผลการเรียนของนักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในสัดส่วน 20:80 โดยให้มีผลตั้งแต่ปีการศึกษา 2555 เป็นต้นไป เป็นผลให้นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนอยู่แล้วเพิ่มกำแพงการจบการศึกษาตามหลักสูตรให้ยากขึ้น ดังนั้น การนำผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน ไปใช้และมีผลสะท้อนลักษณะนี้ ย่อมเป็นแรงกระตุ้นที่สำคัญให้มีการเร่งรัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้ผ่านค่าเฉลี่ยระดับประเทศเป็นอย่างน้อย (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3, 2559)

โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ประกอบด้วย 10 โรงเรียน เปิดสอนในระดับชั้นอนุบาล-ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีบุคลากรครูจำนวน 304 คนและนักเรียนจำนวน 6,391 คน โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 จะมีนักเรียนจำนวน 2 กลุ่ม ที่ต้องทำการผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐานคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากการวิเคราะห์ผลการทดสอบด้านผลสัมฤทธิ์ O-NET ของผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปรากฏว่าในแต่ละโรงเรียนที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 มีผลการทดสอบในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่ำ และต่ำกว่าร้อยละ 50 ทุกโรงเรียน เมื่อเปรียบเทียบผลการประเมินคุณภาพผู้เรียน พ.ศ. 2553-2557 พบว่า ผลการประเมินคุณภาพผู้เรียนระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET)

ในปีการศึกษา 2556 เทียบ กับปีการศึกษา 2557 วิชาภาษาไทย วิชาวิทยาศาสตร์ วิชาสังคมศึกษา และ วิชาภาษาอังกฤษ มีคะแนนเพิ่มขึ้น 1.53, 5.28, 12.63 และ 1.68 ตามลำดับ ยกเว้นวิชาคณิตศาสตร์ มีคะแนนลดลง -1.75 ค่าเฉลี่ย 5 กลุ่มสาระวิชาหลัก มีคะแนนเพิ่มขึ้น 3.87 แต่เมื่อเทียบกับระดับ ประเทศ ค่าเฉลี่ยก็ยังต่ำกว่า (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3, 2559)

จากสภาพและปัญหาดังกล่าว จึงสนใจศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาให้โรงเรียนใช้ในการพัฒนานักเรียนให้มีคะแนนผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ในแต่ละรายวิชาเพิ่มสูงกว่าเดิม และทำการเสริมสร้างให้นักเรียนพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของตนเองให้สูงขึ้น เกิดประสิทธิผล และมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3
2. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยด้านส่วนตัวนักเรียน ปัจจัยด้านครูผู้สอน และและปัจจัยด้านครอบครัว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัวนักเรียน ปัจจัยด้านครูผู้สอน และปัจจัยด้านครอบครัวกับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3

คำถามในการวิจัย

1. ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 อยู่ในระดับใด

2. ปัจจัยด้านส่วนตัวนักเรียน ปัจจัยด้านครูผู้สอน และปัจจัยด้านครอบครัวของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 อยู่ในระดับใด

3. ปัจจัยด้านส่วนตัวนักเรียน ปัจจัยด้านครูผู้สอน และปัจจัยด้านครอบครัวมี ความสัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินำพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 หรือไม่

สมมติฐานของการวิจัย

ปัจจัยด้านส่วนตัวนักเรียน ปัจจัยด้านครูผู้สอน และปัจจัยด้านครอบครัว มีความสัมพันธ์ ทางบวกกับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินำพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3

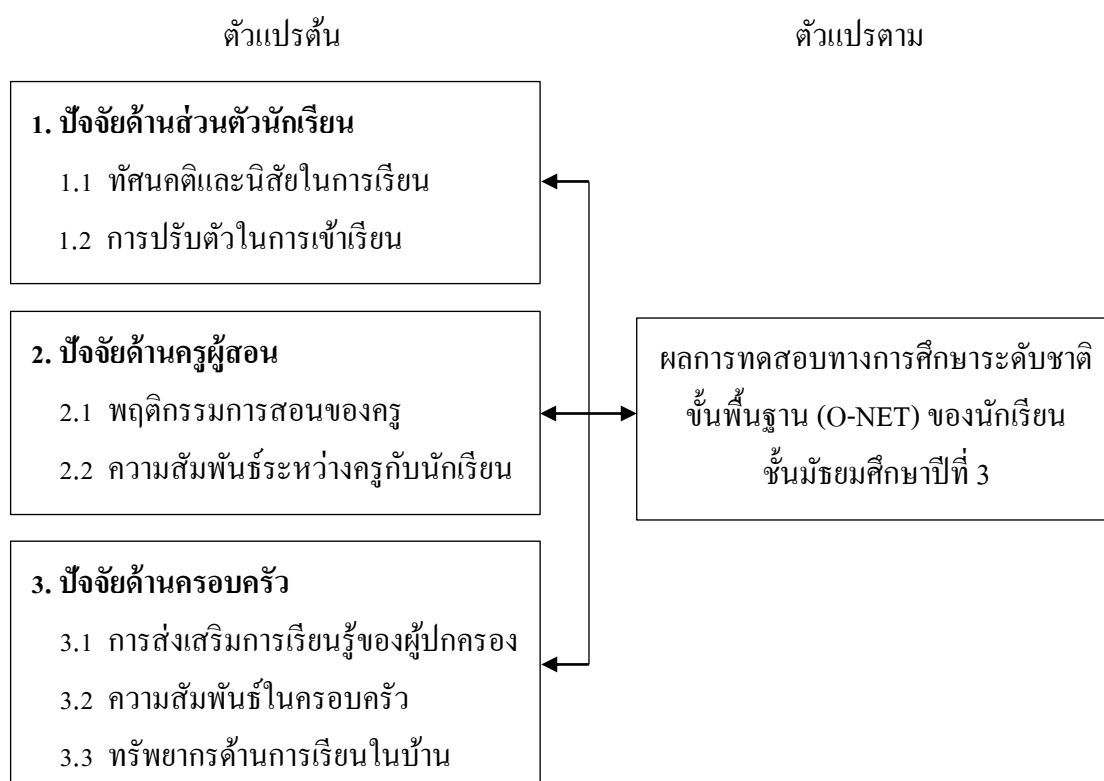
กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการศึกษารุ่นนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษา ระดับชาตินำพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทาง การศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 โดยอาศัย หลักการทฤษฎีและแนวความคิดของนักการศึกษาและผลการวิจัย ดังนี้

แนวคิด ทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูม (Bloom, 1976, pp. 108-110) ได้กล่าวถึงตัวแปรที่มี อิทธิพลต่อระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แนวความคิดของฮาร์วิกเฮิร์สและนิวกราทัน (Harvighurst & Neugratan, 1967, p. 159) ที่ว่า องค์ประกอบที่เป็นตัวตัดสินระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ความสามารถที่ติดตัวมาแต่กำเนิด (Inborn ability) ชีวิตและการอบรมใน ครอบครัว (Family of the family training) คุณภาพของการศึกษาในโรงเรียน (Quality of the schooling) และความเข้าใจเกี่ยวกับตนเองหรือระดับความมุ่งหวังในอนาคต (Self concept or aspiration level) มณีภา เรื่องสินชัยวานิช (2551) จากผลการวิจัยพบว่าตัวแปรที่มีอิทธิพล ทางตรง ได้แก่ ความรู้พื้นฐานเดิม เวลาที่ใช้ศึกษาเพิ่มเติม พฤติกรรมการสอนของครู ตัวแปรที่มี อิทธิพลทางอ้อม ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สภาพแวดล้อมที่บ้าน มโนภาพแห่งตน ความเอาใจใส่ ของผู้ปกครอง ความตั้งใจเรียน ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อม ได้แก่ ความถนัดทาง การเรียนและเจตคติต่อการเรียน สาลีณี วงษ์เส็ง (2546) ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านครอบครัว

ประกอบด้วยอาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของครอบครัว ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง การส่งเสริม การเรียนของผู้ปกครอง ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

จากการศึกษาทฤษฎีและผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้นำแนวคิดและผลการวิจัย ดังกล่าว เพื่อกำหนดกรอบ ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 โดยมีปัจจัย 3 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านส่วนตัวนักเรียน ประกอบด้วย ทักษะคิดและนิสัยในการเรียน การปรับตัวในการเข้าเรียน ปัจจัยด้านครูผู้สอน ประกอบด้วย พฤติกรรมการสอนของครู ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว ประกอบด้วย การสนับสนุนด้านปัจจัยพื้นฐานของผู้ปกครอง การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ทรัพยากรด้านการเรียนในบ้าน และกำหนดกรอบผลการทดสอบ ทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการ ศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ผู้วิจัยจึงกำหนด เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 สามารถนำผลจากการศึกษาไปใช้ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล โดยประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยมีดังนี้

1. เพื่อนำผลการศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 เป็นแนวทางในการพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับนักเรียน ให้มีคุณภาพ และยกระดับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) ให้เพิ่มมากขึ้น
2. เพื่อนำผลการศึกษาทำให้เกิดประโยชน์ต่อการบริหารจัดการของผู้บริหาร โรงเรียน ครู และผู้ปกครอง นำไปประกอบการวางแผนนโยบาย เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญ และมีความเข้าใจในการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (O-NET) มากยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ครอบคลุมปัจจัย 3 ด้าน คือ

- 1.1 ปัจจัยด้านส่วนตัวนักเรียน
 - 1.1.1 ทักษะคิดและนิสัยในการเรียน
 - 1.1.2 การปรับตัวในการเข้าเรียน
- 1.2 ปัจจัยด้านครูผู้สอน
 - 1.2.1 พฤติกรรมการสอนของครู
 - 1.2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน
- 1.3 ปัจจัยด้านครอบครัว
 - 1.3.1 การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง
 - 1.3.2 ความสัมพันธ์ในครอบครัว
 - 1.3.3 ทรัพยากรด้านการเรียนในบ้าน

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้สอน โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 จำนวน 304 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้สอน โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 จำนวน 172 คน โดยใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของ เครจซ์และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, pp. 608-609) จากนั้นทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) ตามขนาดโรงเรียน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น

3.1.1 ปัจจัยด้านส่วนตัวนักเรียน

3.1.1.1 ด้านทัศนคติและนิสัยในการเรียน

3.1.1.2 ด้านการปรับตัวในการเข้าเรียน

3.1.2 ปัจจัยด้านครูผู้สอน

3.1.2.1 ด้านพฤติกรรมการสอนของครู

3.1.2.2 ด้านความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน

3.1.3 ปัจจัยด้านครอบครัว

3.1.3.1 ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง

3.1.3.2 ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว

3.1.3.3 ด้านทรัพยากรด้านการเรียนในบ้าน

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3

2. ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) หมายถึง สิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของปัจจัย มี 3 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านส่วนตัวนักเรียน ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านครอบครัวที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียน โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3

2.1 ปัจจัยส่วนตัวนักเรียน หมายถึง สิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของนักเรียน ที่คาดว่าจะมีความสัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 มี 2 ตัวแปร

2.1.1 ด้านทัศนคติและนิสัยในการเรียน หมายถึง นักเรียนรู้สึกชอบเมื่อครูผู้สอน มีการซักถามคำถามในชั้นเรียน นักเรียนรู้สึกสนุกและมีความสุขในการเรียนวิชาต่าง ๆ นักเรียน เตรียมความพร้อมก่อนเข้าเรียนในวันถัดไปโดยทบทวนบทเรียนล่วงหน้า นักเรียนจะไม่ขาดเรียน ถ้าไม่มีความจำเป็นหรือเจ็บป่วย นักเรียนตั้งใจเรียนในขณะที่ครูสอนในชั้นเรียน เพื่อที่จะได้เข้าใจ ในบทเรียนดียิ่งขึ้น นักเรียนมีการวางแผนเพื่ออ่านหนังสือเตรียมสอบเมื่อรู้กำหนดการสอบ นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยอ่านหนังสือหรือทบทวนบทเรียน นักเรียนหมั่นแสวงหา ความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มเติมเสมอ กรณีที่ขาดเรียนนักเรียนติดตามงานหรือเรื่องที่เรียนให้ทันเพื่อนเสมอ

2.1.2 ด้านการปรับตัวในการเรียน หมายถึง นักเรียนสามารถติดตามเนื้อหาได้ ทันเสมอ นักเรียนสามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียนอย่างเคร่งครัด นักเรียนสามารถ จัดสรรเวลาในการเรียนได้ดี นักเรียนมีความรู้สึกเครียดและวิตกกังวลเมื่อถึงช่วงสอบ นักเรียน มีความมั่นใจในการทำกิจกรรมหน้าชั้นเรียน นักเรียนสามารถพูดคุยกับครูได้อย่างเป็นกันเองทั้งใน ห้องเรียนและนอกห้องเรียน นักเรียนสามารถหาแหล่งการเรียนรู้ที่สามารถช่วยนักเรียนเมื่อมีปัญหา ด้านการเรียนและกิจกรรม นักเรียนหาทางออกได้เหมาะสมเมื่อมีความขัดแย้งหรือเกิดความคับข้องใจ

2.2 ปัจจัยด้านครูผู้สอน หมายถึง ลักษณะของครูที่แสดงถึงความสามารถในการจัด กิจกรรมการเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ คาดว่าจะมีความสัมพันธ์กับผลการทดสอบทาง การศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียน มี 2 ด้าน คือ

2.2.1 ด้านพฤติกรรมการสอนของครู หมายถึง ครูผู้สอนสร้างบรรยากาศการมี ส่วนร่วมในการเรียนและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ครูผู้สอนมีหลักการสอนและเทคนิคการสอนที่ดี ทำให้ไม่รู้สึกเบื่อหน่ายในการเรียน ครูผู้สอนมีการจัดกิจกรรมการเรียนที่ทำให้พัฒนาความสามารถ ในการคิดวิเคราะห์ ครูผู้สอนมีประสบการณ์ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาที่สอนเป็นอย่างดี ครูผู้สอนเปิด โอกาสให้ทำกิจกรรมต่าง ๆ และค้นคว้าด้วยตนเอง ครูผู้สอนมีทักษะและใช้สื่อการเรียนการสอน

ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ครูผู้สอนสามารถอธิบายข้อสงสัยเกี่ยวกับวิชาที่เรียนได้อย่างชัดเจน ครูผู้สอนจัดสรรเวลาการให้ความรู้ด้านการเรียนอย่างพอเพียง

2.2.2 ด้านความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน หมายถึง ครูผู้สอนให้ความรัก ความเอ็นดู เอาใจใส่และมีความเป็นกันเองกับนักเรียนทุกคน ครูผู้สอนมีเวลาและให้โอกาสเพื่อให้ คำปรึกษาด้านการเรียนการสอนได้ตลอดเวลา ครูผู้สอนให้การยกย่องชมเชยนักเรียนที่มีความคิด ริเริ่มสร้างสรรค์หรือเสนอความคิดเห็นที่ดี ครูผู้สอนค้นหาสาเหตุและให้คำปรึกษาแนะนำนักเรียน ที่มีผลการเรียนต่ำ ครูผู้สอนให้ความสนใจและช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาส่วนตัวหรือปัญหาการเรียน ครูผู้สอนมีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียนทุกคน ครูผู้สอนส่งเสริมสนับสนุนให้กำลังใจในการเรียน

2.3 ปัจจัยด้านครอบครัว หมายถึง ลักษณะของครอบครัวที่สัมพันธ์กับผลการ ทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียน มี 3 ด้าน คือ

2.3.1 ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง หมายถึง ผู้ปกครองให้คำปรึกษา ข้อคิด คำแนะนำในการแก้ไขปัญหาทั้งการเรียนและปัญหาอื่น ๆ ผู้ปกครองเอาใจใส่และติดตาม ผลการเรียนอยู่เสมอ ผู้ปกครองให้คำปรึกษาและแนะนำเรื่องการคบเพื่อน ผู้ปกครองเอาใจใส่ดูแล ความเป็นอยู่ของนักเรียนอยู่เสมอ

2.3.2 ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว หมายถึง สมาชิกในครอบครัวมีเวลาพบปะ พุดคุยเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์หรือปัญหาเพื่อหาทางช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สมาชิกใน ครอบครัวมีการจัดกิจกรรมร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ สมาชิกในครอบครัวจะร่วมแสดงความคิดเห็น เมื่อสมาชิกคนใดประสบความสำเร็จในการทำสิ่งใด เมื่อสมาชิกในครอบครัวกระทำความผิดทุกคน ในครอบครัวจะรับฟังเหตุผล สมาชิกในครอบครัวให้ความอบอุ่นมีความสามัคคี สมาชิกภายใน ครอบครัวให้กำลังใจและสนับสนุนด้านการเรียนและกิจกรรมต่าง ๆ บรรยากาศในการอยู่ร่วมกัน ของสมาชิกในครอบครัวทำให้รู้สึกปลอดภัยและไว้วางใจได้ทุกเรื่อง สมาชิกในครอบครัวเป็น ต้นแบบที่ดีในด้านการเรียน

2.3.2 ด้านทรัพยากรด้านการเรียนในบ้าน หมายถึง การปฏิบัติของพ่อแม่ผู้ปกครอง ที่มีต่อนักเรียนในการสนับสนุนทรัพยากรทางการเรียน จัดหาหนังสืออุปกรณ์ที่สนับสนุนให้ นักเรียนเกิดการเรียนรู้ สนับสนุนให้นักเรียนทำกิจกรรมต่างๆที่ช่วยเพิ่มพูนพัฒนาการด้านความรู้ ของนักเรียน ให้ความรู้เพิ่มเติมในการเรียน ให้ความช่วยเหลือเมื่อนักเรียนมีปัญหา สนับสนุนให้ นักเรียนทำกิจกรรมที่ตนเองสนใจและจัดกิจกรรมที่เกี่ยวกับการเรียนภายในบ้านเพื่อส่งเสริมให้ นักเรียนได้รับความรู้กว้างขวาง การอุทิศเวลาหรือให้ความสนใจในการเรียนของนักเรียน การให้ รางวัลและการลงโทษรวมไปถึงการกระทำสิ่งอื่น ๆ ของพ่อแม่ผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนของ นักเรียน

3. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3
4. ครู หมายถึง บุคลากรซึ่งปฏิบัติงานในตำแหน่งครูผู้สอนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3
5. โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา หมายถึง โรงเรียนของรัฐ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ที่เปิดสอนวิชาสามัญตั้งแต่ชั้นอนุบาล 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
6. กลุ่มโรงเรียนศรีราชา หมายถึง โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาที่ตั้งอยู่ในอำเภอศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ที่เปิดสอนวิชาสามัญตั้งแต่ชั้นอนุบาล 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
7. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 หมายถึง หน่วยงานบริหารการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ
8. ขนาดโรงเรียน หมายถึง จำนวนของนักเรียนที่กำหนดขนาดของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ตามเกณฑ์สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2546 ดังนี้
 - 8.1 โรงเรียนขนาดเล็ก หมายถึง โรงเรียนที่มีนักเรียนจำนวนตั้งแต่ 120 คนลงมา
 - 8.2 โรงเรียนขนาดกลาง หมายถึง โรงเรียนที่มีนักเรียนจำนวน 121-600 คน
 - 8.3 โรงเรียนขนาดใหญ่ หมายถึง โรงเรียนที่มีนักเรียนจำนวนตั้งแต่ 601 คนขึ้นไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษา ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประเด็นที่สำคัญดังนี้

1. สภาพทั่วไปของการจัดการศึกษาของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3
2. ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET)
3. ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET)
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สภาพทั่วไปของการจัดการศึกษาของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีภารกิจด้านการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามระเบียบ บริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ ดังนี้ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3, 2559)

1. จัดทำนโยบาย แผนพัฒนา และมาตรฐานการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายมาตรฐานการศึกษา แผนการศึกษา แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน และความต้องการของท้องถิ่น
2. วิเคราะห์การจัดตั้งงบประมาณเงินอุดหนุนทั่วไปของสถานศึกษา และหน่วยงานในเขตพื้นที่การศึกษา และแจ้งการจัดสรรงบประมาณที่ได้รับให้หน่วยงานข้างต้นรับทราบ รวมทั้งกำกับ ตรวจสอบ ติดตามการใช้จ่าย งบประมาณของหน่วยงานดังกล่าว
3. ประสาน ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นร่วมกับสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา
4. กำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผลสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและในเขตพื้นที่การศึกษา
5. ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และรวบรวมข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

6. ประสานการระดมทรัพยากรด้านต่าง ๆ รวมทั้งทรัพยากรบุคคล เพื่อส่งเสริม สนับสนุนการจัดและ พัฒนาการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา
7. จัดระบบประกันคุณภาพการศึกษา และประเมินผลสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา
8. ประสาน ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการศึกษาของสถานศึกษาเอกชน องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น รวมทั้งบุคคล องค์กรชุมชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และ สถาบันอื่นที่จัดการศึกษา รูปแบบที่หลากหลายในเขตพื้นที่การศึกษา
9. ดำเนินการและประสาน ส่งเสริม สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาการศึกษาในเขตพื้นที่ การศึกษา
10. ประสาน ส่งเสริม การดำเนินการของคณะอนุกรรมการ และคณะทำงานด้าน การศึกษา
11. ประสานการปฏิบัติราชการทั่วไประดับองค์กรหรือหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน และองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ในฐานะสำนักงานผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการในเขตพื้นที่ การศึกษา
12. ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับกิจการภายในเขตพื้นที่การศึกษาที่มีได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของ หน่วยงานใดโดยเฉพาะ หรือปฏิบัติงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย

โครงสร้างการบริหารงาน: ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การแบ่งส่วนราชการ ภายในสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา โดยมี การแบ่งส่วนราชการ ดังนี้

1. กลุ่มอำนวยการ
2. กลุ่มบริหารงานบุคคล
3. กลุ่มบริหารงานการเงินและสินทรัพย์
4. กลุ่มนโยบายและแผน
5. กลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา
6. กลุ่มส่งเสริมสถานศึกษาเอกชน
7. หน่วยตรวจสอบภายใน
8. กลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษา
9. ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา

การจัดตั้งกลุ่มโรงเรียน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ได้ดำเนินการจัดทำและประกาศ ใ้ระเบียบสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ว่าด้วยกลุ่ม โรงเรียน พ.ศ. 2557 และจัดตั้งกลุ่ม โรงเรียน ประกอบด้วยโรงเรียนภายในกลุ่มโรงเรียน ๆ ละ 7-10 โรงเรียน ทั้งหมด

11 กลุ่มโรงเรียน มีผู้บริหาร โรงเรียน ภายในกลุ่มโรงเรียนเป็นคณะกรรมการ โดยตำแหน่ง และ แต่งตั้งรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ทำหน้าที่กำกับ ดูแล รับผิดชอบกลุ่มโรงเรียน เพื่อให้บริหารจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งด้านงานวิชาการ ด้านงบประมาณ ด้านการบริหารบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป ให้มีความคล่องตัวในระดับ กลุ่มโรงเรียน และ ระดับสถานศึกษา เกิดการมีส่วนร่วม สร้างความสามัคคี ช่วยเหลือเกื้อกูล และเกิดการแลกเปลี่ยน เรียนรู้ซึ่งกันและกัน ร่วมขับเคลื่อนนโยบายการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติอย่างมี ประสิทธิภาพ อีกทั้งได้มีการสรรหาครูวิชาการกลุ่มโรงเรียนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ การศึกษา ระดับปฐมวัย และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยกลุ่มโรงเรียนหนึ่งจะมีครูวิชาการกลุ่มโรงเรียนตั้งแต่ 10 คน ขึ้นไป เพื่อทำหน้าที่ร่วมพัฒนาและยกระดับคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานของสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3

โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 มีการจัดการศึกษา ตั้งแต่ระดับการศึกษาปฐมวัยและการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 มีจำนวน 159 โรงเรียน ในพื้นที่ 3 อำเภอ ประกอบด้วย อำเภอบางละมุง อำเภอสัตหีบ และอำเภอศรีราชา แบ่งออกเป็น 11 กลุ่มโรงเรียน โดยกลุ่มโรงเรียนศรีราชาที่เป็น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเปิดทำการสอนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาลถึงระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 มี 10 โรงเรียน

1. โรงเรียนวัดมโนรม
2. โรงเรียนวัดแหลมฉบัง
3. โรงเรียนบริษัทไทยกลีกรสงเคราะห์
4. โรงเรียนบ้านเขาคันทรง
5. โรงเรียนบ้านสุรศักดิ์
6. โรงเรียนบ้านหุบบอน
7. โรงเรียนบ้านบ่อวิน
8. โรงเรียนอนุบาลบ้านบางพระ
9. โรงเรียนวัดตโปทาราม
10. โรงเรียนบ้านห้วยกุ่ม

ทิศทางการพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานและกรอบแนวคิดและนโยบาย

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ได้นำกรอบทิศทางการบริหารจัดการ การศึกษาของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีส่วนส่งเสริม สนับสนุน และกำกับดูแลการจัดการศึกษามา ใช้เป็นกรอบแนวคิดการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2559-2562 และแผนปฏิบัติการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 ดังนี้

1. นโยบายข้อสั่งการของนายกรัฐมนตรี ปีงบประมาณ พ.ศ. 2559
2. นโยบายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2558-2559
3. นโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2559
4. การใช้เหตุผล (Reasoning) คือ ความสามารถในการอุปนัย นิรนัย การให้คำตอบแบบคาดคะเน การอุปมาอุปมัย (การเปรียบเทียบ) และการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมอันเป็นปัจจัยของการทำงาน การดำเนินชีวิต และการอยู่อย่างพอเพียง
5. ทักษะการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ (Creative problem skills) คือ ความสามารถของบุคคลผู้มี ปัญญาในการค้นคว้า การแก้ปัญหา ผลิดงานเชิงสร้างสรรค์ สร้างสิ่งประดิษฐ์ทางวิทยาศาสตร์ สร้างผลผลิตที่สำคัญ ต่อการดำเนินชีวิต
6. ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ (Critical thinking skills) ความสามารถอย่างชำนาญในการคิด ที่จะทำหรือไม่ทำ เชื่อหรือไม่เชื่อในเหตุการณ์ประจำวัน และชีวิตการทำงาน
7. ทักษะการทำงานอย่างร่วมพลัง (Collaborative skills) คือความสามารถอย่างเชี่ยวชาญในการทำงานเป็นกลุ่มเป็นทีมแบบร่วมมือร่วมใจ และรวมพลังทำให้งานสำเร็จอย่างมีความสุข เป็นกระบวนการที่เสริมสร้าง ความเป็นผู้นำ การรู้จักบทบาทผู้นำ บทบาทสมาชิก และกระบวนการกลุ่ม
8. ทักษะการสื่อสาร (Communicative skills) คือ ทักษะการรู้หนังสือ อ่าน ฟัง เขียน พูด คือ อ่านอย่างเข้าใจ ฟังอย่างเข้าใจ เขียนอย่างมีคุณภาพ พูดสื่อสารได้ตรงง่ายต่อความเข้าใจ

พันธกิจ

1. ส่งเสริม สนับสนุนประชากรวัยเรียนทุกคนให้ได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงมีคุณภาพ มีคุณธรรม จริยธรรมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และค่านิยมหลักคนไทย 12 ประการ
2. ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษาและสถานศึกษา
3. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในการบริหารจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

วิสัยทัศน์

พัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาสู่มาตรฐานสากล บนพื้นฐานความเป็นไทย

ค่านิยมองค์กร

พัฒนาคน มุ่งผลสัมฤทธิ์งาน ยึดหลักธรรมาภิบาล สู่มาตรฐานสากล

เป้าประสงค์

1. นักเรียนระดับก่อนประถมศึกษาและระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกคน มีพัฒนาการเหมาะสมตามวัย อย่างมีคุณภาพ มีคุณธรรม จริยธรรม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และค่านิยมหลักคนไทย 12 ประการ

2. ประชากรวัยเรียนทุกคนได้รับโอกาสในการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึง มีคุณภาพ และเสมอภาค

3. ผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษามีทักษะที่เหมาะสม มีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ และมีความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน

4. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาเน้นการบริหารแบบมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในการจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบต่อผลการดำเนินงาน

ประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

1. เสริมสร้างความเข้มแข็งในการพัฒนาผู้เรียนอย่างมีคุณภาพ

2. ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม คุณลักษณะอันพึงประสงค์และค่านิยมหลักของคนไทย

12 ประการ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 เพิ่มโอกาสการเข้าถึงบริการการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ทั่วถึง ครอบคลุมผู้เรียนให้ได้รับโอกาสในการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ

1. เพิ่มโอกาสการเข้าถึงการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพในรูปแบบที่หลากหลาย

2. เสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาคุณภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา

1. ส่งเสริมการพัฒนาผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีความรู้ สมรรถนะ และทักษะในการสื่อสาร สามารถปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ

2. เสริมสร้างให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาเป็นมืออาชีพ ยึดมั่นในจรรยาบรรณของวิชาชีพ มีคุณธรรม จริยธรรม ตามหลักธรรมาภิบาล และต่อต้านการทุจริต

3. เสริมสร้างแรงจูงใจให้ครูและบุคลากรทางการศึกษามีขวัญกำลังใจในการทำงาน

4. ส่งเสริมให้องค์กรบุคคลและผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้องวางแผนสรรหาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการและความจำเป็นของโรงเรียนและสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาระบบการบริหารจัดการ

1. สนับสนุนให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาบริหารจัดการ โดยมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์

2. ส่งเสริมให้องค์คณะบุคคลมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและรับผิดชอบต่อผลการดำเนินงาน

3. พัฒนาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐาน

4. พัฒนาการบริหารจัดการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน

5. ส่งเสริมและพัฒนาให้สถานศึกษามีระบบการประกันคุณภาพภายในที่เข้มแข็งและผ่านการรับรองคุณภาพการศึกษาจาก สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) สมศ.

จุดเน้น

ส่วนที่ 1 จุดเน้นด้านผู้เรียน

1. นักเรียนมีสมรรถนะสำคัญสู่มาตรฐานสากล

2. นักเรียนมีคุณธรรมจริยธรรม รักความเป็นไทย ห่างไกลยาเสพติด มีคุณลักษณะและทักษะทางสังคมที่เหมาะสม

3. นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้รับการส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาเต็มศักยภาพเป็นรายบุคคลด้วยรูปแบบที่หลากหลาย

จุดเน้นด้านครูและบุคลากรทางการศึกษา

1. ครูได้รับการพัฒนาองค์ความรู้และทักษะในการสื่อสาร มีสมรรถนะในการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ผู้บริหารสถานศึกษาได้รับการพัฒนาให้สามารถบริหารงานได้ทุกด้านอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล

3. ครูและบุคลากรทางการศึกษาที่เป็นมืออาชีพ มีผลงานเชิงประจักษ์ ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติ อย่างเหมาะสม

4. องค์กรและคณะบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการจัดเตรียมและการจัดสรรครู ตระหนักและดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องให้ครูและผู้บริหารสถานศึกษาบรรจุใหม่/ ย้ายไปบรรจุ มีความสามารถสอดคล้องกับความต้องการของ โรงเรียน ชุมชน และสังคม

ส่วนที่ 3 จุดเน้นด้านการบริหารจัดการ

1. สถานศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การบริหารจัดการโดยมุ่งผลสัมฤทธิ์ เน้นการกระจายอำนาจ การมีส่วนร่วม และมีความรับผิดชอบต่อผลการดำเนินงาน

2. สถานศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพตามมาตรฐาน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สามารถสรุปได้ดังตาราง

จากการประเมินคุณภาพผู้เรียนระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ในปีการศึกษา 2557 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในวิชาหลัก 5 กลุ่มสาระวิชา ได้แก่ ภาษาไทย วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา และภาษาอังกฤษ มีผลคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าร้อยละ 50

สรุปการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังตารางที่ 1-3

ตารางที่ 1 แสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (O-NET) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2557 จำแนกรายวิชาที่ได้คะแนนสูงสุดและต่ำสุด (เฉพาะโรงเรียนรัฐ) (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3, 2559)

คะแนน วิชา	คะแนน (O-NET) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3				
	คะแนนเฉลี่ย	คะแนนสูงสุด	โรงเรียน	คะแนนต่ำสุด	โรงเรียน
ภาษาไทย	32.83	38.01	วัดแหลมฉบัง	28.01	บ้านเขาคันทรง
คณิตศาสตร์	25.17	28.90	บ้านเนินพลับหวาน	22.33	บ้านหุบบอน
วิทยาศาสตร์	35.29	40.13	วัดหนองเกตุใหญ่	30.17	บ้านหุบบอน
สังคมศึกษา	44.04	47.58	ชุมชนบ้านบางเสร่	36.80	บ้านเขาคันทรง
ภาษาอังกฤษ	24.96	27.30	วัดสุกรีชัยบุญญาราม	22.50	บ้านหุบบอน

เมื่อเปรียบเทียบผลการประเมินคุณภาพผู้เรียนระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2553-2557 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในวิชาหลัก 5 กลุ่มสาระวิชา ได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา และภาษาอังกฤษ ปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในปีการศึกษา 2553-2557 พบว่า ผลการประเมินคุณภาพผู้เรียนระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ในปีการศึกษา 2556 เทียบกับปีการศึกษา 2557 วิชาวิทยาศาสตร์และวิชาสังคมศึกษา มีคะแนนเพิ่มขึ้น 0.87 และ 8.58 ตามลำดับ ส่วนวิชาภาษาไทย วิชาคณิตศาสตร์ และวิชาภาษาอังกฤษ มีคะแนนลดลง -7.69, -0.28 และ -2.43 ตามลำดับ ค่าเฉลี่ย 5 กลุ่มสาระวิชาหลัก มีคะแนนลดลง -0.172

ตารางที่ 2 แสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (O-NET) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ปีการศึกษา 2553-2557 จำแนกรายวิชา (เฉพาะ โรงเรียนรัฐ) (สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3, 2559)

วิชา	คะแนนเฉลี่ยร้อยละ/ปีการศึกษา					2553-	2554-	2555-	2556-
						2554	2555	2556	2557
	2553	2554	2555	2556	2557	เพิ่ม/ลด	เพิ่ม/ลด	เพิ่ม/ลด	เพิ่ม/ลด
ภาษาไทย	42.10	45.56	52.31	40.52	32.83	+8.13	+2.20	+6.75	-7.69
คณิตศาสตร์	22.69	29.26	23.69	25.45	25.17	-5.72	+5.05	-5.57	-0.28
วิทยาศาสตร์	28.02	29.68	31.16	34.42	35.29	-3.05	+0.90	+1.48	+0.87
สังคมศึกษา	38.80	39.48	42.43	35.46	44.04	-3.12	-2.60	+2.95	+8.58
ภาษาอังกฤษ	18.21	27.82	25.39	27.30	24.96	-11.93	+11.57	-2.43	-2.34
เฉลี่ย 5 กลุ่มสาระ	29.96	34.36	35.00	32.63	32.46	-3.14	+3.42	+0.64	-0.172

ตารางที่ 3 แสดงตารางวิเคราะห์ผลสอบ O-NET ชั้นระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2559
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 จัดลำดับตามค่าร้อยละของ
ค่าเฉลี่ยรวมทุกกลุ่มของสาระการเรียนรู้ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ชลบุรี เขต 3, 2559)

ที่	โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา กลุ่มสตรีราชา	ภาษาไทย	สังคมศึกษา	ภาษาอังกฤษ	คณิตศาสตร์	วิทยาศาสตร์	ค่าเฉลี่ยรวม
1	บ้านห้วยกุ่ม	45.22	47.66	27.76	29.21	35.02	36.97
2	วัดแหลมฉับัง	46.70	46.80	27.00	30.00	32.00	35.88
3	บริษัทไทยกลีกรสงเคราะห์	45.01	48.57	28.00	24.32	33.49	35.58
4	บ้านบ่อวิน	43.67	44.95	28.35	26.82	32.48	35.05
5	วัดมโนรม	42.43	44.79	29.56	25.52	32.68	35.00
6	บ้านสุรศักดิ์	45.18	48.71	26.29	22.71	31.36	34.72
7	บ้านเขาคันทรง	40.67	43.08	25.17	24.47	30.25	32.73
8	วัดโปธาราม	38.34	41.80	26.88	23.47	30.68	32.23
9	อนุบาลบ้านบางพระ	40.18	41.32	24.15	22.95	30.71	31.86
10	บ้านหุบบอน	39.94	38.33	25.89	21.73	31.00	31.38

จากการประเมินคุณภาพผู้เรียนระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ในปีการศึกษา 2559 เฉพาะ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา พบว่า ผลการประเมินคุณภาพผู้เรียนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ในปีการศึกษา 2559 ยังมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าระดับประเทศ แม้จะมีบางรายวิชาของบางโรงเรียนสูงกว่าระดับประเทศก็ตาม

ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET)

ในการจัดการสอบ O-NET ในแต่ละปีนั้น หน่วยงานหลักที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงคือ สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) (องค์การมหาชน) และในปีการศึกษา 2551 สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) มีรูปแบบในการดำเนินการจัดสอบต่าง ๆ ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษา ดังนี้

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) มีชื่อภาษาอังกฤษว่า National Institute of Education Testing Service (Public organization) เป็นหน่วยงานของรัฐประเภทองค์การมหาชน จัดตั้งขึ้นตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) เมื่อวันที่ 3 กันยายน พ.ศ. 2548 ปัจจุบันมีสำนักงานตั้งอยู่เลขที่ 128 อาคารพญาไทพลาซ่า ชั้น 35-36 แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 10400 จัดตั้งขึ้นตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) พ.ศ. 2548 เนื่องจากมีความจำเป็นต้องมีสถาบันทดสอบทางการศึกษาเพื่อเป็นองค์กรกลางในการศึกษาวิจัย พัฒนา และให้บริการประเมินผลทางการศึกษาและทดสอบทางการศึกษา รวมทั้งเป็นศูนย์กลางความร่วมมือด้านการทดสอบทางการศึกษาในระดับชาติและนานาชาติ และเพื่อให้สถาบันที่จัดตั้งขึ้นมีการบริหารและการจัดการที่มีความเป็นอิสระคล่องตัว และมีประสิทธิภาพ สมควรจัดตั้งสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขึ้นเป็นองค์การมหาชนตามกฎหมายว่าด้วยองค์การมหาชน โดยมีวัตถุประสงค์ของการจัดตั้ง (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2551) คือ

1. สนับสนุนและส่งเสริมการศึกษา วิจัยและพัฒนาระบบการทดสอบ เครื่องมือ นวัตกรรม เกี่ยวกับการประเมินผลทางการศึกษาระดับชาติเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาของประเทศ และให้บริการการทดสอบตามมาตรฐานวิชาการและมาตรฐานวิชาชีพ

2. สนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาศูนย์กลางการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ เป็นศูนย์กลางความร่วมมือด้านการทดสอบทางการศึกษาในระดับชาติและนานาชาติ โดยมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชกฤษฎีกาฯ ดังนี้

- 2.1 ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดทำระบบ วิธีการทดสอบ และพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลตามมาตรฐานการศึกษา
- 2.2 ดำเนินการเกี่ยวกับการประเมินผลการจัดการศึกษา และการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติดลอดจนให้ความร่วมมือและสนับสนุนการทดสอบทั้งระดับเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา
- 2.3 ดำเนินการเกี่ยวกับการทดสอบทางการศึกษา บริการสอบวัดความรู้ความสามารถ และการสอบวัดมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพ เพื่อนำผลไปใช้เป็นส่วนหนึ่งในการเทียบระดับ และการเทียบโอนผลการเรียนที่มาจากการศึกษาในระบบเดียวกัน หรือการศึกษาผ่านระบบ
- 2.4 ดำเนินการเกี่ยวกับศึกษาวิจัย และเผยแพร่นวัตกรรมเกี่ยวกับการทดสอบทางการศึกษาตลอดจนเผยแพร่เทคนิคการวัดและประเมินผลการศึกษา
- 2.5 เป็นศูนย์กลางข้อมูลการทดสอบทางการศึกษา ตลอดจนสนับสนุน และให้บริการผลการทดสอบแก่หน่วยงานต่าง ๆ ได้ทั้งในประเทศและต่างประเทศ
- 2.6 พัฒนาและส่งเสริมวิชาการด้านการทดสอบและประเมินผลทางการศึกษา รวมถึงการพัฒนาบุคลากรด้านการทดสอบและประเมินผล ด้านการติดตามและประเมินผลคุณภาพบัณฑิต รวมทั้งการให้การรับรองมาตรฐานของระบบ วิธีการ เครื่องมือวัดของหน่วยงานการประเมินผล และทดสอบทางการศึกษา
- 2.7 เป็นศูนย์กลางความร่วมมือด้านการทดสอบทางการศึกษาทั้งในระดับประเทศ และระดับนานาชาติ

จากวัตถุประสงค์และหน้าที่ของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) พบว่า ภารกิจหนึ่งที่สำคัญ คือ การจัดการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (Ordinary National Education Testing: O-NET) ซึ่งสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) เป็นผู้ดำเนินการจัดสอบ O-NET ใน 3 ระดับ คือ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ดำเนินการจัดสอบให้แก่ผู้สอบใน 9 สังกัด โดยไม่คิดค่าใช้จ่าย ได้แก่

1. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ
2. สำนักบริหารคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ
3. สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัย)
4. กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย
5. กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
6. สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร

7. สำนักการศึกษาเมืองพัทยา

8. สถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

9. กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

การประเมินการจัดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Education Testing: O-NET) ปีการศึกษา 2551 จะเป็นการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานแกนกลาง ใช้แบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ (Multiple Choices) โดยมีสาระการประเมิน ดังนี้

1. ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สอบสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์
2. ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สอบสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ และสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
3. ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สอบสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ และสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะและการงานอาชีพและเทคโนโลยี

กลุ่มเป้าหมายในการจัดสอบครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2551 ทุกโรงเรียน ทุกคนในแต่ละเขตพื้นที่การศึกษา จากคะแนนสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2552 (กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2553) ระดับชั้น ม.3 จำนวน 8 วิชา มีคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 23.98 ถึง 46.47 วิชาที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ วิชาภาษาไทย มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 46.47 และวิชาที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ วิชาภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 23.98 เมื่อแบ่งช่วงคะแนนสอบเป็น 10 ช่วง พบว่า ช่วงคะแนนที่มีร้อยละของผู้เข้าสอบมากที่สุด คือ ช่วงคะแนน 20.01-30.00 จำนวน 3 วิชา ได้แก่ วิชาภาษาอังกฤษ วิชาคณิตศาสตร์ และวิชาวิทยาศาสตร์ และช่วงคะแนน 30.01-40.00 จำนวน 3 วิชา ได้แก่ วิชาสังคมศึกษา วิชาศิลปะและวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2553)

เนื้อหาจากบันทึกการสัมภาษณ์ปัจจัยเชิงสาเหตุของคะแนนโอเน็ตต่ำ คือ ความไม่ตั้งใจในการทำแบบทดสอบ ปัจจัยสำคัญ คือ ไม่ได้ตั้งใจทำข้อสอบ พอสอบให้ผ่าน ๆ ไปเท่านั้น ทำให้เสร็จ เสร็จแล้วนั่งรอให้หมดเวลา มาสอบเพราะถูกครูบังคับ ไม่สนใจ พื้นฐานความรู้นักเรียน ปัจจัยสำคัญ คือ ไม่มีความรู้ ทำให้ทำไม่ได้ บางเรื่องที่ถามไม่เคยเรียนมาก่อนเลยทำไม่ได้ รู้ตัวว่าเรียนไม่ดีอยู่แล้ว สอบอะไรก็ทำไม่ค่อยได้ ไม่ตระหนักถึงความสำคัญของการสอบ O-NET ปัจจัยสำคัญ คือ ไม่ค่อยใส่ใจกับคะแนนสอบ O-NET เท่าไร เพราะให้ความสำคัญกับการสอบในห้อง

มากกว่า ไม่สนใจคะแนน O-NET เพราะไม่ได้เรียนต่อมหาวิทยาลัย ไม่สนใจคะแนนเพราะไม่ได้ใช้เนื่องจากสอบโควต้าได้แล้ว (เอี่ยมพร หลินเจริญ, 2552)

ผลจากการจัดการศึกษาของไทย พบว่า มีข้อมูลสำคัญจากหลายส่วนที่ควรแก่การนำมาพิจารณาเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เช่น ผลการประเมินในระดับชาติ OECD หรือองค์กรเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนาในโครงการประเมินนักเรียนนานาชาติ PISA (Programme for International Student Assessment) ข้อมูลปี ค.ศ. 2003 จากการประเมินใน 40 ประเทศ พบว่าความสามารถด้านวิทยาศาสตร์ของนักเรียนไทยอยู่ช่วงอันดับที่ 34-36 (สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา, 2550) และผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน (O-NET) ช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3) วิชาวิทยาศาสตร์ ในระดับประเทศ พบว่าปีการศึกษา 2550 มีค่าเฉลี่ยของคะแนน O-NET ร้อยละ 35.24 เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์การประเมินกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ มีนักเรียนที่ต้องปรับปรุง ร้อยละ 52.14 (สำนักทดสอบทางการศึกษา, 2551) ปีการศึกษา 2551 มีค่าเฉลี่ยของคะแนน O-NET ร้อยละ 39.38 และปีการศึกษา 2552 มีค่าเฉลี่ยของคะแนน O-NET ร้อยละ 29.16 ซึ่งโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดชัยภูมิ มีค่าเฉลี่ยของคะแนน O-NET ร้อยละ 28.06 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30, 2553) ซึ่งจากการประมวลผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน (O-NET) ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 ปีการศึกษา 2551 และ 2552 มีค่าเฉลี่ยของคะแนน O-NET วิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ร้อยละ 37.29 และ 27.35 ตามลำดับ พบว่า มีค่าเฉลี่ยลดลง ผลการประเมินระหว่างประเทศนั้นจะเห็นได้ว่าความสามารถของนักเรียนไทยอยู่ในระดับรั้งท้ายและจากผลทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน (O-NET) วิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2551 เปรียบเทียบกับปีการศึกษา 2550 มีค่าเฉลี่ยร้อยละเพิ่มขึ้น แต่ปีการศึกษา 2552 เปรียบเทียบกับปีการศึกษา 2551 มีค่าเฉลี่ยร้อยละลดลงเป็นสิ่งบ่งชี้ถึงปัญหาของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน (O-NET)

ในการศึกษารุ่นนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน (O-NET) ดังนี้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การศึกษาเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีผู้ศึกษาและให้ความหมาย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังที่ได้รวบรวมและนำเสนอ ดังนี้

กู๊ด (Good, 1973, p. 7) ให้ความหมายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง การเข้าถึงความรู้ (Knowledge attained) หรือพัฒนาทักษะในการเรียน ซึ่งพิจารณาจากคะแนนสอบที่กำหนดให้ หรือคะแนนที่ได้จากงานที่ครูมอบหมายให้หรือทั้งสองอย่าง

อนาสตาซี (Anastasi, 1976, p. 107) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบทางด้านสติปัญญาสังคม แรงจูงใจและองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญา อันได้แก่องค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจ สังคม แรงจูงใจ เป็นต้น

ฮูเซ็นและโพสเทิลท์เว (Husen & Postlethwaite, 1985, p. 35) ให้ความหมายว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นผลสะท้อนของความรอบรู้และการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในระหว่างที่ทักษะและความรู้กำลังพัฒนา

ไพศาล หวังพานิช (2526, หน้า 59) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคล อันเกิดจากการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดจากการฝึกฝนอบรมหรือจากการสอน

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2530) และเยาวดี วิบูลย์ศรี (2539) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึง คุณลักษณะ รวมถึงความรู้ ความสามารถของบุคคลอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน หรือมวลประสบการณ์ทั้งปวงที่บุคคลได้จากการเรียนการสอน ทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ของสมรรถภาพทางสมอง ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถสมองของบุคคล เรียนแล้วรู้อะไรบ้าง และมีความสามารถด้านใดมากน้อยเพียงไร นอกจากนี้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอน การฝึกฝนหรือประสบการณ์ต่าง ๆ ทั้งที่โรงเรียน ที่บ้านและสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ รวมทั้งความรู้สึก ค่านิยม จริยธรรมต่าง ๆ ก็เป็นผลมาจากการฝึกฝนด้วย

พนม ล้อมอารีย์ (2538) ให้ความหมายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสำเร็จของบุคคลเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หลังจากที่ได้อบรมหรือศึกษาเล่าเรียนในเรื่องนั้น ๆ ระยะเวลาหนึ่ง

อุไร มั่นหมั่น (2539, หน้า 35 อ้างถึงใน สามารถ ฉาวร, 2543, หน้า 24) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง คือ นักเรียนที่มีระดับคะแนนเฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป กลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง คือ นักเรียนที่มีระดับคะแนนเฉลี่ย 2.00 ถึงระดับคะแนนเฉลี่ย 3.00 และกลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ คือ นักเรียนที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00

อุทุมพร เครือบคนโท (2540) ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึง ความสามารถในการพยายามที่จะเข้าถึงความรู้ซึ่งเกิดจากการทำงานที่ประสานกันและต้องอาศัยความพยายามอย่างมากทั้งองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับสติปัญญาและองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญา

แสดงออกในรูปความสำเร็จซึ่งสามารถสังเกตและวัดได้ด้วยเครื่องมือจากจิตวิทยาหรือแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป

อารีย์ วชิรวราการ (2542) ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอน การฝึกฝน หรือประสบการณ์ต่าง ๆ ทั้งที่โรงเรียน ที่บ้าน และสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมิได้มองแต่ในแง่ของความรู้ ความสามารถทางสมองเท่านั้น ในทางที่เป็นจริงแล้วความรู้สึก ค่านิยม จริยธรรม ก็เป็นผลจากการฝึกฝนและอบรม ซึ่งก็นับเป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วย

ศิริชัย การญจนวาลี (2544, หน้า 125) ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึง การเปลี่ยนแปลงปริมาณหรือคุณภาพของความรู้ ความสามารถ พฤติกรรม หรือลักษณะทางจิตใจ ถ้าการเปลี่ยนแปลงเป็นไปในทิศทางที่พึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรอันเป็นผลมาจากประสบการณ์การเรียนการสอนที่ผู้สอนจัดขึ้น

อนาสตาซี (Anastasi, 1961, p. 142) ได้กล่าวว่า การที่บุคคลจะประสบผลสำเร็จทางการศึกษาได้เพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับ ปัจจัยทางด้านสติปัญญา ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญส่วนหนึ่งที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเป็นความสามารถในด้านการคิดของบุคคล อันเป็นผลมาจากการสะสมกันของประสบการณ์ สมรรถภาพทางสมอง ความถนัดทางการเรียน ความคิดสร้างสรรค์ และความสามารถในการแก้ปัญหาและอีกปัจจัยหนึ่ง ก็คือ ปัจจัยทางด้านที่มีใช้สติปัญญา ซึ่งได้แก่ทัศนคติต่อวิชาการศึกษาของบิดามารดา

สรุปผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นสิ่งสำคัญที่ใช้ในการตัดสินหรือพิจารณาผลการเรียนที่ครูผู้สอนในวิชาต่าง ๆ แก่ผู้เรียนว่าได้ผลตามเป้าหมายที่ตั้งไว้หรือไม่ เพียงใด การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนถือเป็นหลักในการวัดผลการศึกษาวิธีหนึ่ง การเรียนการสอนในโรงเรียนมีความจำเป็นต้องตรวจสอบ ตรวจสอบผลการเรียนที่ผู้เรียนได้เรียนไปแล้วด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การสังเกต การทดสอบด้วยข้อสอบ หรือประเมินจากผลผลิตในการทำงานของผู้เรียนและเป็นเครื่องมือที่ชี้ให้เห็นถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการจัดการศึกษา ซึ่งนักจิตวิทยาและนักการศึกษาทั้งหลายได้พยายามที่จะค้นคว้าหาคำตอบเกี่ยวกับเรื่องนี้และนำผลที่ได้ไปปรับปรุงคุณภาพและประสิทธิภาพของการเรียนการสอนหรือการจัดการศึกษาแต่ละระดับ ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสุด

องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เพรสคอต (Prescott, 1961, pp. 14-15) ได้สรุปถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนไว้ ดังนี้ 1) ปัจจัยด้านร่างกาย ได้แก่ อัตราการเจริญเติบโตของร่างกาย สุขภาพร่างกาย ข้อบกพร่องของร่างกายและลักษณะท่าทางของร่างกาย 2) ปัจจัยทางด้านความรัก ได้แก่

ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาและบุตร ความสัมพันธ์ระหว่างบุตรและความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว 3) ปัจจัยทางด้านวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ขนบธรรมเนียมประเพณี ความเป็นอยู่ของครอบครัว สภาพแวดล้อมทางบ้าน การอบรมทางบ้านและพื้นฐานทางบ้าน 4) ปัจจัยทางด้านความสัมพันธ์ในหมู่เพื่อนวันเดียวกัน ได้แก่ ความสัมพันธ์ของเพื่อนวัยเดียวกันทั้งทางบ้านและทางโรงเรียน 5) ปัจจัยด้านการพัฒนาการแห่งคน ได้แก่ สติปัญญา ความสนใจ เจตคติ แรงจูงใจของนักเรียนที่มีผลต่อการเรียน 6) ปัจจัยทางการปรับตัว ได้แก่ ปัญหาการปรับตัว การแสดงออกทางอารมณ์ เป็นต้น

สมพร สุทัศนีย์ (2525, หน้า 202-204 อ้างใน อภิชาติ แก้วประดิษฐ์, 2543, หน้า 94) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไว้ดังนี้ 1) องค์ประกอบด้านตัวนักเรียน ได้แก่ 1.1) สุขภาพ นักเรียนบางคนสุขภาพไม่ดี มีโรคประจำตัว และเมื่อนักเรียนสุขภาพไม่ดี ร่างกายจะเกิดความอ่อนเพลีย เกิดอาการง่วงเหงาหาวนอน นิ่งซึม นิ่งหลับ 1.2) อารมณ์ นักเรียนที่มีปัญหาทางอารมณ์จะเรียนไม่ได้ดี มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ซึ่งอาจมีสาเหตุจากการปรับตัวไม่ได้ อารมณ์ของครู และบรรยากาศในการเรียน เก็บกดอารมณ์จากบ้าน 1.3) สติปัญญา นักเรียนที่มีสติปัญญาสูง ย่อมจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่จะสูงกว่านักเรียนที่มีสติปัญญาต่ำ 2) องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ 2.1) บรรยากาศในห้องเรียน บรรยากาศในห้องเรียนเป็นสิ่งสำคัญที่จะส่งเสริมการเรียนรู้ถ้าบรรยากาศในห้องเรียนมีการผ่อนคลาย ไม่ตึงเครียดเกินไป นักเรียนจะเรียนได้มีความสุขใจในการเรียน แต่ถ้าบรรยากาศตึงเครียด ครูเป็นคนเจ้าอารมณ์ เข้มงวดกดขี่ นักเรียนจะเกิดความรู้สึกไม่อยากเรียนในบรรยากาศแบบนี้จึงทำให้นักเรียนเบื่อการเรียน 2.2) ภาวะเบียบของโรงเรียน โรงเรียนบางแห่งนั้นมีกฎระเบียบเข้มงวดเกินไป ทำให้นักเรียนเกิดความอึดอัด เบื่อโรงเรียน 2.3) จำนวนครู ครูไม่สามารถเอาใจใส่นักเรียนได้ทั่วถึง เนื่องจากจำนวนของครูไม่เพียงพอแก่นักเรียนการเรียนการสอนได้ดีเพียงใดนั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับสติปัญญาเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่ยังขึ้นอยู่กับองค์ประกอบที่ไม่ใช่ทางด้านสติปัญญาด้วย 2.4) ครอบครัว ปัญหาทางครอบครัว อันได้แก่ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวฐานะทางเศรษฐกิจ ก็มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน 2.5) สิ่งแวดล้อมในสังคม สถานที่ที่อยู่ของนักเรียน อีกทั้งสื่อสารมวลชนที่มีอิทธิพลต่อนักเรียน ฯลฯ

อารีย์ พันธุ์ณี (2546, หน้า 135) สรุปไว้ว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีดังนี้ 1) การเรียนรู้จะมีประสิทธิภาพสูงสุด เมื่อจุดมุ่งหมายนั้นตอบสนองต่อความต้องการเรียนของผู้เรียน ช่วงเวลาของการสอนหรือฝึกหัดที่นานหรือล่วงเลยเวลาที่กำหนด จะทำให้การเรียนหรือการฝึกนั้น ๆ ไม่ได้ผลเท่าที่ควร เพราะผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายและเมื่อยล้าหมดความสนใจ 2) กระบวนการเรียนการสอนหรือการฝึกในแต่ละขั้นตอนต้องมีการเสริมแรง

อย่างเหมาะสม 3) การถ่ายโยงการเรียนรู้ ครูควรเน้นให้ผู้เรียนได้เห็นความเชื่อมโยงของบทเรียน
เท่ากับบทเรียนใหม่อย่างต่อเนื่อง 4) การเรียนรู้ทักษะควรเรียนจากง่ายไปยาก

วิทธีร์ พงษ์สุภา (2544, หน้า 15) ได้สรุปว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ 1) องค์ประกอบเกี่ยวกับตัวผู้เรียน ประกอบด้วย
องค์ประกอบด้านสติปัญญา ได้แก่ เซวาร์ปัญญา ความถนัด ความรู้พื้นฐาน หรือความรู้เดิมของ
ผู้เรียน และองค์ประกอบด้านอารมณ์ ได้แก่ แรงจูงใจในการเรียน ความสนใจ ลักษณะนิสัยและ
ทัศนคติในการเรียน ความนึกคิดเกี่ยวกับตนเอง การปรับตัว และลักษณะบุคลิกภาพด้านอื่น ๆ
เป็นต้น 2) องค์ประกอบทางด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ สิ่งแวดล้อมทางครอบครัว เกี่ยวกับฐานะ
ทางเศรษฐกิจความสัมพันธ์ภายในครอบครัว วัฒนธรรมของสังคม และลักษณะบรรยากาศของ
สถานศึกษาที่เรียน ซึ่งรวมหลักสูตรและคุณภาพของการสอน การที่บุคคลมีระดับสติปัญญาเท่ากัน
มิได้หมายความว่า จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่ากัน เมื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นตัวแสดง
ให้เห็นถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลวทางการเรียน นักจิตวิทยา จึงถือว่าเป็นหน้าที่สำคัญที่จะ
ค้นคว้าหาความรู้ที่จะตอบปัญหาเหล่านี้และพร้อมที่จะนำผลที่ได้ไปช่วยเหลือปรับปรุงหรือป้องกัน
ปัญหาที่มีผลต่อการเรียนรู้ ทั้งนี้เพื่อให้ นักเรียนสามารถมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสุด พยายาม
ขจัดปัญหาการที่นักเรียนจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถและช่วยให้นักเรียน
ได้ใช้ความสามารถทางการเรียนของตนได้อย่างเต็มที่ตามศักยภาพที่มีอยู่

แฮริงเจอร์สและนิว โทเทิน (Harrighurst & Neugrotien, 1969) กล่าวว่า องค์ประกอบที่เป็น
ตัวตัดสินระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีอยู่ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ความสามารถที่ติดตัวมาตั้งแต่
กำเนิด (Inborn ability) ชีวิตและการอบรมในครอบครัว (Family life or family training) คุณภาพ
การศึกษาในโรงเรียน (Quality of the schooling) และความเข้าใจเกี่ยวกับตนเองหรือระดับ
ความมุ่งหวังในอนาคต (Self concept or aspiration level) เกาซอโยลิสและแคมป์เบล (Koutsoulis
and Cambell, 2001) พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์
และคณิตศาสตร์ ได้แก่ สถานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว การสนับสนุนของครอบครัว
ความกดดันจากครอบครัว การช่วยเหลือและให้คำปรึกษา

เซอร์ไรเบอร์ (Schreiber, 2002) พบว่า ตัวแปรที่ส่งผลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนวิชาคณิตศาสตร์ชั้นสูง ได้แก่ เจตคติต่อการเรียน เวลาที่ใช้ศึกษาเพิ่มเติม วิลคินส์
(Wilkins, 2002) พบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับพัฒนาการด้านเนื้อหาความรู้คณิตศาสตร์ ได้แก่
สภาพแวดล้อม เวลาที่ใช้ศึกษาเพิ่มเติม

ซิงค์ แกร์นวิลล์และไดค์ (Singh, Granville, & Dika, 2002, p. 323) พบว่า ตัวแปรที่มี
อิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ แรงจูงใจ วอน (Von, 2004) พบว่า ตัวแปรที่มี

ความสัมพันธ์และมีอิทธิพลทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ได้แก่ เจตคติต่อการเรียน สภาพแวดล้อมทางบ้าน วิธีการสอน

สาลินี วงษ์เส็ง (2546) พบว่า ปัจจัยด้านครอบครัว ประกอบด้วยอาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของครอบครัว ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

วิภา มิ่งเมือง (2549) พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรง ได้แก่ เวลาเรียนที่ใช้ศึกษาเพิ่มเติม ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อม ได้แก่ เจตคติต่อผู้สอน เจตคติต่อการเรียน บรรยากาศในชั้นเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อม ได้แก่ ความตั้งใจเรียน สภาพแวดล้อมทางบ้าน

มณิกา เรื่องสินชัยวานิช (2551) พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรง ได้แก่ ความรู้พื้นฐานเดิม เวลาที่ใช้ศึกษาเพิ่มเติม พฤติกรรมการสอนของครู ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อม ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สภาพแวดล้อมทางบ้าน มโนภาพแห่งตน ความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง ความตั้งใจเรียน ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อม ได้แก่ ความถนัดทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียน

จากการศึกษาทฤษฎีและผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) ได้แก่ 1) ปัจจัยด้านส่วนตัวนักเรียน ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทักษะคิดและนิสัยในการเรียน การปรับตัวในการเข้าเรียน ความสัมพันธ์กับเพื่อน 2) ปัจจัยด้านครูผู้สอน ได้แก่ พฤติกรรมการสอนของครู ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน 3) ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ การสนับสนุนด้านปัจจัยพื้นฐานของผู้ปกครอง การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ทรัพยากรด้านการเรียนในบ้าน

แนวคิดการเรียนรู้ของบลูม (Bloom, 1976, pp. 108-110) ได้กล่าวถึงตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แนวความคิดของฮาร์วิกเฮิร์สและนิวกราแทน (Harvighurst & Neugratan, 1967, p. 159) ที่ว่า องค์ประกอบที่เป็นตัวตัดสินระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ความสามารถที่ติดตัวมาแต่กำเนิด (Inborn ability) ชีวิตและการอบรมในครอบครัว (Family of the family training) คุณภาพของการศึกษาในโรงเรียน (Quality of the schooling) และความเข้าใจเกี่ยวกับตนเองหรือระดับความมุ่งหวังในอนาคต (Self concept or aspiration level) มณิกา เรื่องสินชัยวานิช (2551) จากผลการวิจัยพบว่าตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรง ได้แก่ ความรู้พื้นฐานเดิม เวลาที่ใช้ศึกษาเพิ่มเติม พฤติกรรมการสอนของครู ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อม ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สภาพแวดล้อมทางบ้าน มโนภาพแห่งตน ความเอาใจใส่

ของผู้ปกครอง ความตั้งใจเรียน ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อม ได้แก่ ความถนัดทาง การเรียนและเจตคติต่อการเรียน สาลินี วงษ์เส็ง (2546) ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านครอบครัว ประกอบด้วยอาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของครอบครัว ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง การส่งเสริม การเรียนของผู้ปกครอง ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

จากการศึกษาทฤษฎีและผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้นำแนวคิดและผลการวิจัยดังกล่าว เพื่อกำหนดกรอบ ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 โดยมีปัจจัย 3 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านส่วนตัวนักเรียน ประกอบด้วย ทักษะคิดและนิสัยในการเรียน การปรับตัวในการเข้าเรียน ปัจจัยด้านครูผู้สอน ประกอบด้วย พฤติกรรมการสอนของครู ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว ประกอบด้วย การสนับสนุนด้านปัจจัยพื้นฐานของผู้ปกครอง การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง ความสัมพันธ์ ภายในครอบครัว ทรัพยากรด้านการเรียนในบ้าน และกำหนดกรอบผลการทดสอบทางการศึกษา ระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่ม ศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี

ปัจจัยด้านส่วนตัวนักเรียน

ทัศนคติและนิสัยในการเรียน

ทัศนคติหรือเจตคติ เป็นศัพท์ที่มีความหมายเดียวกัน ซึ่งตรงกับภาษาอังกฤษที่ว่า “Attitude” หมายถึง ท่าทีความรู้สึกของคน ซึ่งเป็นอำนาจหรือแรงขับอย่างหนึ่งแฝงไว้ในจิตใจของ มนุษย์และพร้อมที่จะกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งมีผู้ให้คำจำกัดความไว้หลายท่าน ดังนี้

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2540) กล่าวว่า ทัศนคติ หมายถึง การเตรียมความพร้อมแห่งสภาพ จิตใจของบุคคลในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นอารมณ์ที่มีอยู่ในทุกผู้ทุกคนแต่อยู่ในระดับที่ แตกต่างกัน เป็นสิ่งที่ผลักดันบุคคลให้แสดงปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ อันอยู่ในลักษณะ ที่พึงพอใจก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกระบวนการเรียนและประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

สุรางค์ โค้วตระกูล (2541, หน้า 366) กล่าวว่า ทัศนคติ หมายถึง แนวโน้มที่มีอิทธิพล ต่อพฤติกรรมสนองตอบต่อสิ่งแวดล้อมหรือสิ่งเร้า ทัศนคติอาจจะเป็นบวกหรือลบ ถ้าบุคคลมี ทัศนคติบวกต่อสิ่งใดก็จะมีพฤติกรรมที่จะเผชิญกับสิ่งนั้น ถ้ามีทัศนคติลบก็จะหลีกเลี่ยง ทัศนคติ เป็นสิ่งที่เรียนรู้และเป็นการแสดงออกของค่านิยมและความเชื่อของบุคคล

อัญชลี บุญถนอม (2542) ได้ให้ความหมายของทัศนคติว่าเป็นความรู้สึกของบุคคลต่อ สิ่งต่าง ๆ อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากการเรียนรู้ประสบการณ์ และความรู้สึกดังกล่าวจะเป็นตัวกำหนด ให้บุคคลแสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้มของการตอบสนองในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง เช่น เป็นไปใน ทางบวกก็เห็นด้วยหรือทางลบไม่เห็นด้วยไม่ชอบไม่พอใจ

จาริญา ศักรประธาน (2545) ให้ความหมายของทัศนคติว่าเป็นความโน้มเอียงทางความรู้สึกและแนวโน้มของพฤติกรรมของบุคคลที่มีต่อบุคคล สิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นผลจากการเรียนรู้และประสบการณ์

กุลภัสสร ศิริพรรณ (2545) ให้ความหมายของทัศนคติว่า ความรู้สึกนึกคิดอารมณ์ ท่าทีที่บุคคลที่มีต่อบุคคล วัตถุ สถาบันหรือสภาพการใด ๆ ซึ่งอาจจะเป็นทางบวกหรือทางลบหรือความรู้สึกที่เป็นกลาง

นิวส์คัม (Newcomb, 1954) กล่าวว่า เป็นความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ โดยมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบทั้งพร้อมที่จะแสดงพฤติกรรมเฉพาะอย่างต่อบุคคล สิ่งของหรือสภาพการณ์ที่เกี่ยวข้อง

ฮิลการ์ด (Hilgard, 1962) ได้กล่าวว่า เป็นความคิดหรือสถานการณ์และมีความพร้อมที่จะตอบสนองในทางที่อ่อนเอียงไปในทางเดิม เมื่อได้กล่าวว่า ทัศนคติ เป็นการแสดงพฤติกรรมหรือความรู้สึกในทางเข้าหาหรือหนีออกห่างจากวัตถุ

เบรอนและแบร์รี่ (Baron & Barry, 1980) ให้ความหมายของทัศนคติว่าเป็นความรู้สึก ความเชื่อและพฤติกรรมที่มีต่อสิ่งเร้าของคน เรื่องราวและกลุ่มต่าง ๆ ในทางบวกหรือทางลบ

อเนสทาเซีย (Anastasai, 1986) ให้ความหมายว่า คือความโน้มเอียงที่จะแสดงออกในทางที่ชอบต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่ง การที่บุคคลจะตัดสินใจว่าชอบหรือไม่ชอบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยหรือเห็นด้วยกับสิ่งเร้าได้นั้นย่อมต้องอาศัยการประเมินค่า ซึ่งอาจเป็นไปได้โดยรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ได้

เกลียทแมน (Gliezman, 1992) ให้ความหมายว่าสภาพของจิตใจที่มีต่อความคิด สิ่งต่าง ๆ หรือคน ซึ่งเกิดจากความเชื่อ ความรู้สึก การไตร่ตรองและการโน้มเอียงแสดงออกในทางบวกหรือทางลบ นิสัยในการเรียน หมายถึง การกระทำที่นำมาปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนและการปฏิบัติงาน หรือฝึกฝนเป็นประจำ นิสัยในการเรียนสามารถแสดงได้ 2 ลักษณะ คือ นิสัยการเรียนที่ดีและนิสัยการเรียนที่ไม่ดี ซึ่งนิสัยการเรียนดีจะมีผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงหรือต่ำได้ นิสัยในการเรียนหรือพฤติกรรมในการเรียนไม่ได้เกิดขึ้นโดยกำเนิด แต่เกิดขึ้นจากการฝึกฝน การปฏิบัติซ้ำ ๆ เป็นประจำ ดังนั้นผู้เรียนสามารถปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นได้ หากได้รับการแนะนำ ที่ถูกต้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้มีหน้าที่สั่งสอนคือผู้สอน การที่ผู้สอนจะสร้างหรือปรับปรุงพฤติกรรมในการเรียนที่ดีแก่นักเรียนได้นั้น จำเป็นต้องทราบและคำนึงถึงวิธีการเรียนและการปฏิบัติงาน การจัดการเรียน วิธีการจัดสภาพแวดล้อมที่ถูกต้องเหมาะสม ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพที่ดีขึ้น ซึ่งได้มีผู้ที่ให้ความหมายของนิสัยในการเรียนไว้หลายท่าน ดังนี้

อภิชาติ แก้วประดิษฐ์ (2543, หน้า 16) กล่าวว่า นิสัยในการเรียนของผู้เรียนจะมีผลอย่างมากต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หากผู้เรียนมีนิสัยในการเรียนที่ดีก็จะทำให้ประสบความสำเร็จในการเรียนได้เป็นอย่างดี

Maddox (1965, อ้างถึงใน นฤมล คงขุนเทียน, 2546, หน้า 13) กล่าวว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถของบุคคลและการทำงานอย่างหนักเท่านั้นยังขึ้นอยู่กับวิธีการเรียนที่มีประสิทธิภาพอีกด้วย

ปอปปแฮมและมัวร์ (Popham & Mourem, 1960 อ้างถึงใน วัลลภา จันทร์เพ็ญ, 2527, หน้า 24) พบว่า นิสัยในการเรียน ทักษะคิดต่อการเรียนและการปรับตัวทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากการศึกษา สรุปได้ว่า ทักษะคิดและนิสัยในการเรียน หมายถึง ความรู้สึกที่มีต่อการเรียน โดยการแสดงออกในรูปของความพึงพอใจ ดังนั้นลักษณะของนักเรียนที่มีทักษะคิดและนิสัยในการเรียนที่ดี ประกอบด้วย นักเรียนรู้สึกชอบเมื่อครูผู้สอนมีการซักถามคำถามในชั้นเรียน นักเรียนรู้สึกสนุกและมีความสุขในการเรียนวิชาต่าง ๆ นักเรียนเตรียมความพร้อมก่อนเข้าเรียนในวันถัดไปโดยทบทวนบทเรียนล่วงหน้า นักเรียนจะไม่ขาดเรียนถ้าไม่มีความจำเป็นหรือเจ็บป่วย นักเรียนตั้งใจเรียนในขณะที่ครูสอนในชั้นเรียน เพื่อที่จะได้เข้าใจในบทเรียนดียิ่งขึ้น นักเรียนมีการวางแผนเพื่ออ่านหนังสือเตรียมสอบเมื่อรู้กำหนดการสอบ นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ โดยอ่านหนังสือหรือทบทวนบทเรียน นักเรียนหมั่นแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มเติมเสมอ กรณีที่ขาดเรียนนักเรียนติดตามงานหรือเรื่องที่เรียนให้ทันเพื่อนเสมอ

การปรับตัวในการเข้าเรียน

ได้มีผู้ให้ความหมายการปรับตัว ไว้ดังนี้

วรารักษ์ ตระกูลสฤษดิ์ (2543, หน้า 2) กล่าวว่า การปรับตัว หมายถึง กระบวนการที่บุคคลใช้ความพยายามในการปรับตนเอง เมื่อต้องเผชิญกับสภาพปัญหาความอึดอัดคับข้องใจ ความเครียด ความทุกข์ใจ ความวิตกกังวลต่าง ๆ ฯลฯ จนเป็นสภาพการณ์ที่บุคคลนั้น ๆ สามารถอยู่ในสภาพแวดล้อมหรือสภาพปัญหานั้น ๆ ได้ ถ้าบุคคลปรับตัวแล้วสามารถอยู่ในสภาพแวดล้อมได้อย่างมีความสุขนั้นแสดงว่าบุคคลนั้นมีสุขภาพจิตดี แต่หากว่าบุคคลปรับตัวแล้วยังมีความทุกข์ใจ ว้าวุ่นใจ ไม่สบายใจอยู่ ความรู้สึกดังกล่าวย่อมจะทำให้บุคคลนั้นกลายเป็นบุคคลที่มีสุขภาพจิตไม่ดี

ฉวีวรรณ สัตยธรรม (2541, หน้า 38) กล่าวว่า การปรับตัว หมายถึง การที่บุคคลประพฤติเพื่อให้เหมาะสมกับภาวะแวดล้อมหรือสถานการณ์ การปรับตัวของบุคคลก็เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของสังคมด้วยบุคคลที่ประพฤติได้เป็นผลสำเร็จ โดยส่วนใหญ่คือเข้าสังคมได้ดี สังคมก็ตัดสินว่าคนนี้ปกติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ

วิไลวรรณ จันทร (2541) และงานวิจัยของจุฬาลักษณ์ ปรีชากุล (2541) ที่พบว่านักศึกษาไม่สามารถปรับตัวเข้ากับระบบการเรียนในมหาวิทยาลัย มีปัญหาเรื่องส่วนตัว หรือมีเรื่องทางบ้านให้คิด จึงส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

จากการศึกษา สรุปได้ว่า การปรับตัวในการเข้าเรียน หมายถึง การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อม สามารถดำรงชีวิตและดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมอย่างเป็นปกติสุข ประกอบด้วย นักเรียนสามารถติดตามเนื้อหาได้ทันเสมอ นักเรียนสามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียนอย่างเคร่งครัด นักเรียนสามารถจัดสรรเวลาในการเรียนได้ดี นักเรียนมีความรู้สึกริษยาและวิตกกังวลเมื่อถึงช่วงสอบ นักเรียนมีความมั่นใจในการทำกิจกรรมหน้าชั้นเรียน นักเรียนสามารถพูดคุยกับครูได้อย่างเป็นกันเองทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน นักเรียนสามารถหาแหล่งการเรียนรู้ที่สามารถช่วยนักเรียนเมื่อมีปัญหาด้านการเรียนและกิจกรรม นักเรียนหาทางออกได้เหมาะสมเมื่อมีความขัดแย้งหรือเกิดความคับข้องใจ

ปัจจัยด้านครูผู้สอน

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนนั้นถือได้ว่าครูเป็นผู้ที่มีบทบาทในการปลูกเร้า และเสริมแรงนักเรียนให้ค้นพบคำตอบและแก้ปัญหาด้วยตนเอง การจัดกิจกรรมปลูกฝังคุณธรรม ความมีวินัย ความรับผิดชอบในงานที่ทำ ผู้เรียนมีโอกาสฝึกประเมินและปรับปรุงตนเอง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2540, หน้า 20) ดังนั้นครูจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะทำให้ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ สามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้ที่ครูผู้สอนเป็นผู้จัดประสบการณ์หรือกิจกรรมให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงและครูผู้สอนเป็นผู้คอยแนะนำ ซึ่งมีองค์ประกอบสำคัญดังนี้

สุรัตน์ เตียวเจริญ (2543) ได้ศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่มีผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยศึกษาจากประชากร จำนวน 32 คน พบว่า นักศึกษามีความเห็นต่อปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนปัจจัยด้านสถานศึกษา มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปานกลาง

ด้านพฤติกรรมการสอนของครู

การจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพนั้น ครูถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญ เนื่องจากครูเป็นผู้ที่มีความใกล้ชิดกับนักเรียน เป็นผู้ที่มีความรู้ และดูแลเอาใจใส่นักเรียน พฤติกรรมการสอนของครูเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้การจัดการศึกษาประสบผลสำเร็จ ซึ่งสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา กล่าวถึงแนวคิดพื้นฐานในการดำเนินงานปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการว่า มีการกำหนดเป้าหมายหลักในการปฏิรูปการศึกษา คือ การเรียนการสอนที่มีคุณภาพ

และมาตรฐานสากลในระดับสากลภายในปี พ.ศ. 2550 โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาได้กำหนดมาตรฐานการศึกษาและตัวบ่งชี้เพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านครู ดังนี้ มาตรฐานด้านครู มี 2 มาตรฐาน ได้แก่ มาตรฐานที่ 8 ครูมีคุณวุฒิ ความรู้ความสามารถตรงกับงานที่รับผิดชอบ และมีครูเพียงพอ มี 5 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) ครูมีลักษณะที่เหมาะสม 2) ครูจบระดับปริญญาตรีขึ้นไป 3) ครูสอนตรงตามวิชาเอก วิชาโท หรือความถนัด 4) ครูได้รับการพัฒนาในวิชาที่สอนตามที่ครูศกกำหนด 5) สถานศึกษามีจำนวนครูตามเกณฑ์ มาตรฐานที่ 9 ครูมีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ และเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มี 8 ตัวบ่งชี้ คือ ครูมีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ และเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญใน 8 กลุ่มสาระ ดังนี้ 1) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย 2) กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ 3) กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ 4) กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม 5) กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา 6) กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ 7) กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี 8) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระบบการเรียนการสอนของครูจะได้ผลดีเพียงใดนั้น นอกจากความรู้ของครูแล้วการดำเนินการสอนในชั้นเรียนก็เป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งขึ้นอยู่กับความสามารถของครูที่จะพยายามกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจและตั้งใจที่จะเรียน ครูต้องให้ความกระจำแก่บทเรียนที่สอน โดยใช้การอธิบายหรือใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมกับบทเรียน รู้จักการช่วยให้นักเรียนเกิดความอยากรู้อยากเห็น และมีจิตใจที่จะศึกษาเรื่องราวที่ครูสอน ครูต้องพยายามดึงความสามารถของนักเรียนให้ออกมาใช้ประโยชน์ในการเรียนอย่างเต็มที่

สมศักดิ์ สินธุระเวช (2542, หน้า 180) เห็นว่าในการเข้าสู่คุณภาพการศึกษาคุณลักษณะของครูผู้สอนที่ต้องการให้มี ต้องประกอบด้วย 1) รักการสอน เข้าใจนักเรียน มีจิตสำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบ 2) มีความคิดสร้างสรรค์ นักแก้ปัญหา และสามารถตัดสินใจอย่างมีเหตุผล 3) มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีทัศนคติเชิงบวก 4) รู้วิธีการเรียนรู้และพัฒนาตนเองตลอดเวลา 5) มีความรู้เรื่องสาระการเรียนรู้ที่รับผิดชอบ โครงสร้างทางสมอง การทำงานของจิตวิทยาการเรียนรู้ 6) มีทักษะในการจัดการเรียนรู้ เช่น การกระตุ้นความสนใจ การอธิบายด้วยเหตุด้วยผล การรับรู้ความรู้สึกของผู้เรียน การทำงานเป็นทีม การฝึกสมาธิ เป็นต้น 7) สามารถใช้ยุทธศาสตร์การจัดการเรียนรู้ได้อย่างสอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้และเทคนิคการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน 8) มีทักษะการประเมินผลการเรียน การซ่อมเสริม การวิจัยในชั้นเรียน

จันทร์ชลี มาพุท (2544, หน้า 11) กล่าวว่า การเรียนรู้ที่มีต่อประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักเรียนนั้น ครูควรจะเดินดูนักเรียนและให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด ครูควรใช้เทคนิคการสอนอย่างหลากหลาย เช่น ใช้สื่อและเกมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ครูควรอธิบายให้ชัดเจนในชั้นเรียนควร

สร้างแรงจูงใจให้เกิดแก่เด็ก คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และควรใช้เทคนิคการโต้ตอบระหว่างครูกับนักเรียน โดยการใช้คำถามแล้วให้นักเรียนตอบ ให้คำยกย่องชมเชยเมื่อนักเรียนทำงานหรือตอบได้ถูกต้อง

นพรัตน์ ชัยเรือง (2551, หน้า 73) กล่าวว่า พฤติกรรมการสอนของครูเป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมสนับสนุนให้ครูสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การอบรม การช่วยเหลือให้นักเรียนไปสู่เป้าหมายในการจัดการศึกษาและเป็นปัจจัยทางอ้อมที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการศึกษา

จากการศึกษา สรุปได้ว่า พฤติกรรมการสอนของครู หมายถึง ครูผู้สอนสร้างบรรยากาศการมีส่วนร่วมในการเรียนและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ครูผู้สอนมีหลักการสอนและเทคนิคการสอนที่ดี ทำให้ไม่รู้สึกเบื่อหน่ายในการเรียน ครูผู้สอนมีการจัดกิจกรรมการเรียนที่ทำให้พัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ครูผู้สอนมีประสบการณ์ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาที่สอนเป็นอย่างดี ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้ทำกิจกรรมต่าง ๆ และค้นคว้าด้วยตนเอง ครูผู้สอนมีทักษะและใช้สื่อการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ครูผู้สอนสามารถอธิบายข้อสงสัยเกี่ยวกับวิชาที่เรียนได้อย่างชัดเจน ครูผู้สอนจัดสรรเวลาการให้ความรู้ด้านการเรียนอย่างพอเพียง

ด้านความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน

ความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียนนั้นมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นอย่างมาก เนื่องจากครูและนักเรียนเกิดความเข้าใจอันดีต่อกันทำให้นักเรียนเกิดความเชื่อถือและความศรัทธาในตัวครู เกิดความไว้วางใจ มีความสบายใจในการเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ

ชุติมา ยาวีระ (2556) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกับผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน รายวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนของมูลนิธิส่งเสริมการศึกษาคณะภคินีเซนต์ปอล เดอ ชาร์ตแห่งประเทศไทย พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) รายวิชาวิทยาศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.689 ปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนระหว่างครูกับนักเรียน ทั้งที่เกิดภายในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน การมีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียนจะช่วยให้เกิดบรรยากาศการเรียนรู้ดีซึ่งส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนและผลการทดสอบสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (O-NET) เพิ่มสูงขึ้น

สุวภัทร แก้วกล้า (2554, หน้า 62-63) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส (เทศร์ฐราษฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่ พบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูส่งผล ต่อปัญหาการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุทธิณี ทองหล่อ (2552, หน้า 52) ให้ความหมายของความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนไว้ว่าพฤติกรรมที่ครูและนักเรียนปฏิบัติต่อกันทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน โดยครูให้ความสนใจต่อนักเรียน ให้ความรักและเอาใจใส่ ให้ความเป็นกันเอง ให้คำปรึกษา และข้อชี้แนะแก่นักเรียน ทั้งในด้านส่วนตัวและด้านการเรียน นักเรียนให้ความเคารพเชื่อฟังครู ตั้งใจและสนใจกระทำในสิ่งที่ครูอบรมสั่งสอน และซักถามครูเมื่อมีข้อสงสัยด้านการเรียนและด้านส่วนตัว

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2535, หน้า 362) ในการจัดการเรียนการสอน ครูและนักเรียนมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ทั้งในด้านการจัดการเรียนการสอน และการให้คำปรึกษาแนะนำในเรื่องต่าง ๆ ครูต้องกระตุ้นให้นักเรียนเกิดกำลังใจและประสบผลสำเร็จในการเรียน การที่ครูสร้างบรรยากาศที่อบอุ่น โดยมีความเป็นมิตรกับนักเรียน ช่วยชี้แนะให้นักเรียนเรียนอย่างเป็นลำดับขั้น จะทำให้ผู้เรียนมีความอบอุ่น รู้สึกอยากเรียน รักการเรียน ตลอดทั้งครูควรชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจถึงขั้นตอนของกระบวนการเรียนการสอน และขอความร่วมมือจากนักเรียนมากกว่าที่จะสร้างเงื่อนไข สร้างกฎระเบียบการเรียนอันจะทำให้นักเรียนรู้สึกเครียดเพราะความรับผิดชอบ และวินัยในการเรียนนั้นจะต้องเกิดจากการตกลงกันทั้งสองฝ่าย

อุมาพร ตรังคสมบัติ (2543, หน้า 15) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียนจะทำให้เด็กกล้าถามและกล้าแสดงความคิดเห็น เมื่อครูมองนักเรียนในแง่ดี มีความคาดหวังว่านักเรียนทำได้ นักเรียนก็จะพยายามทำตามความหวังนั้น

สาลิณี วงษ์เส็ง (2546, หน้า 52) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียนเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน หากครูกับนักเรียนมีความเข้าใจระหว่างกันก็จะส่งผลให้นักเรียนได้สำเร็จตามเป้าหมาย

โคแกน (Cogan, 1975, pp. 135-139) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนิสิตพบว่าความสัมพันธ์ที่เป็นมิตรระหว่างอาจารย์กับนิสิตจะทำให้การเรียนของนิสิตดีขึ้น ยิ่งอาจารย์และนิสิตมีความสัมพันธ์กันมากเท่าใด นิสิตจะสามารถพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ให้ถึงขีดสุดได้มากเพียงนั้น และลักษณะความสัมพันธ์ของอาจารย์และนิสิตจะมีอิทธิพลต่อความสนใจในวิชาที่นิสิตเรียน นิสิตจะมีความศรัทธาในตัวอาจารย์ ทำให้นิสิตมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนและทำให้ผลการเรียนของนิสิตดีขึ้น

จากการศึกษา สรุปได้ว่า เกี่ยวกับด้านความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน หมายถึงครูผู้สอนให้ความรักความเอ็นดู เอาใจใส่และมีความเป็นกันเองกับนักเรียนทุกคน ครูผู้สอนมีเวลาและให้โอกาสเพื่อให้คำปรึกษาด้านการเรียนการสอนได้ตลอดเวลา ครูผู้สอนให้การยกย่องชมเชยนักเรียนที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์หรือเสนอความคิดเห็นที่ดี ครูผู้สอนค้นหาสาเหตุและ

ให้คำปรึกษาแนะนำนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ ครูผู้สอนให้ความสนใจและช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาส่วนตัวหรือปัญหาการเรียน ครูผู้สอนมีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียนทุกคน ครูผู้สอนส่งเสริมสนับสนุนให้กำลังใจในการเรียน

ปัจจัยด้านครอบครัว

การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง

บทบาทหน้าที่ที่สำคัญของผู้ปกครองที่มีต่อนักเรียน นอกเหนือจากการอบรมเลี้ยงดู คือ การให้การสนับสนุนด้านการศึกษาแก่ผู้เรียน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนไปสู่ความสำเร็จของชีวิต ซึ่งผู้ปกครองจะต้องจริงจังที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้อย่างเต็มความสามารถ ด้วยความเต็มใจของนักเรียนเอง

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2528, หน้า 40-42 อ้างถึงใน สรายุทธ เพ็ชรซีก, 2553) ได้กล่าวว่า ผู้ปกครองจะช่วยให้เด็กเรียนดีขึ้นได้ มีขั้นตอน ดังนี้ 1) วิเคราะห์ปัญหาของนักเรียนโดยพูดคุยเพื่อหาข้อมูลกับนักเรียน 2) พบครูเพื่อที่จะช่วยกันแก้ปัญหา 3) จัดสิ่งแวดล้อมทางบ้านให้เหมาะสมและเอื้อต่อการเรียนของผู้เรียน 4) จัดแบ่งเวลาให้ผู้เรียนอย่างถูกต้อง 5) ให้รางวัลเมื่อผู้เรียนทำได้ตามเงื่อนไข 6) ทบทวนความรู้ของผู้เรียนที่ได้เรียนมา 7) ทบทวนความรู้ของผู้เรียนที่ได้เรียนมา ซึ่งสอดคล้องกับ กาญจนา คุณารักษ์ (2534, หน้า 64-68) ได้กล่าวถึงการสนับสนุนที่บ้านควรทำให้แก่นักเรียน ดังนี้ 1) กระตุ้นให้เด็กทำการบ้าน รวมถึงการยกย่องสรรเสริญ และการแสดงการยอมรับ ถ้าหากว่าเขาทำการบ้านได้ดี รวมทั้งแสดงอาการหรือยกย่องให้ปรากฏแก่คนอื่น ในสิ่งที่เด็กประสบความสำเร็จ และดึงดูดให้สมาชิกในครอบครัวและเพื่อนฝูงให้สนใจต่อผลสำเร็จที่เด็กได้รับจากโรงเรียน อาจมีการให้ของขวัญเล็ก ๆ น้อย ๆ เมื่อเด็กทำดี ดังเช่นที่บางคน กล่าวว่าเด็กจะรู้สึกภาคภูมิใจเมื่อทำอะไรแล้วได้เป็นผลสำเร็จ และได้รับการยอมรับในการกระทำนั้น 2) ผู้ปกครองจะรู้จักแจ้งจุดอ่อนเกี่ยวกับการเรียนรู้ของเด็กที่โรงเรียน และให้ความสนับสนุนตามที่เขาต้องการ ซึ่งรวมถึงการที่ผู้ปกครองควรมีความรู้ในรายละเอียดปลีกย่อยเกี่ยวกับการเรียนรู้วิชาต่าง ๆ ของเด็กที่โรงเรียน รู้ว่าเด็กเรียนเก่งและอ่อนในวิชาใดบ้างและส่งเสริมสนับสนุนให้เด็กทำดีที่สุด ตลอดจนให้ความช่วยเหลือแก่เด็กเกี่ยวกับปัญหาการเรียนในกรณีที่เป็นและอาจรวมถึงการคอยดูแลให้คำแนะนำเกี่ยวกับการบ้านและตารางกิจกรรมของเด็กด้วย 3) การจัดให้มีสถานที่เงียบสงบที่จะศึกษา มีตำราที่เหมาะสม มีอุปกรณ์สำหรับการเรียนรู้อื่น ๆ เด็กแต่ละคนต้องการที่จะมีสถานที่ที่สงบเงียบเพื่อศึกษา มีโต๊ะหนังสือเพื่อทำงาน มีหนังสือเอกสารอื่น ๆ เพื่อการเรียน

จากการศึกษา สรุปได้ว่า เกี่ยวกับด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง หมายถึง ผู้ปกครองให้คำปรึกษาข้อคิด คำแนะนำในการแก้ไขปัญหาด้านการเรียนและปัญหาอื่น ๆ ผู้ปกครอง

เอาใจใส่และติดตามผลการเรียนอยู่เสมอ ผู้ปกครองให้คำปรึกษาและแนะนำเรื่องการคบเพื่อน ผู้ปกครองเอาใจใส่ดูแลความเป็นอยู่ของนักเรียนอยู่เสมอ

ด้านความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวเป็นตัวแปรหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการศึกษาเพราะบิดา มารดาเป็นตัวกระตุ้นและแรงผลักดันบุตรในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พฤติกรรมที่กระทำและความคาดหวังของบิดา มารดา จะเป็นแบบในเชิงการกระทำสำหรับบุตร บิดา มารดา เป็นหลักที่บุตรใช้อ้างอิงและประเมินคุณค่าผลสัมฤทธิ์ของการกระทำ ดังนั้น ความสัมพันธ์อันดีระหว่างบิดา มารดากับบุตรจึงเป็นตัวสร้างผลสัมฤทธิ์ให้กับบุตร บิดา มารดาเป็นผู้ให้กำลังใจและกระตุ้นบุตรให้ไปสู้เป้าหมายที่ต้องการ หากบิดามารดาแยกกันอยู่หรือทะเลาะกัน จะทำให้บุตรขาดความอบอุ่นว่าหว่า ไร้ที่พึ่งทางใจ อาจเป็นสาเหตุให้บุตรหันหน้าเข้าสู่สิ่งเลวร้าย

สุนันท์ อนุตรปัญญา (2533, หน้า 8-9) ได้กล่าวไว้ว่า ครอบครัวเป็นสถาบันที่มีความสำคัญและเกี่ยวข้องกับการขัดเกลาทางสังคมมากที่สุด มีอิทธิพลต่อบุคคลมากที่สุด ซึ่งเมื่อพิจารณาในด้านผลกระทบต่อการเรียนรู้และการสัมฤทธิ์ผลของเด็ก อาจพิจารณาได้จาก ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อและแม่ ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่ลูก เป็นต้น

กุลวรรณ วิทยาวงศ์รุจิ (2526 อ้างถึงใน สาลินี วงษ์เส็ง, 2546, หน้า 59) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวเป็นลักษณะพฤติกรรมที่พ่อแม่ปฏิบัติต่อลูก พฤติกรรมที่ลูกปฏิบัติต่อพ่อแม่และพฤติกรรมที่พ่อแม่ปฏิบัติต่อกันในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ 1) การพักผ่อนร่วมกันในครอบครัว หมายถึง การที่พ่อแม่และลูกได้มีกิจกรรมร่วมกันในการพักผ่อนหย่อนใจเมื่อมีเวลาว่าง 2) การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและรับรู้เรื่องราวต่าง ๆ หมายถึง การที่ลูกได้มีส่วนร่วมกับพ่อแม่ในการแสดงความคิดเห็นและรับรู้เกี่ยวกับทุกข์ สุข ความลับในเรื่องต่าง ๆ เช่น ปัญหาด้านการเงิน ปัญหาด้านการงาน 3) การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ หมายถึง การที่ลูกได้มีส่วนร่วมกับพ่อแม่ในการตัดสินใจกระทำสิ่งต่าง ๆ ภายในบ้าน เช่น การจัดระเบียบกฎเกณฑ์ภายในบ้าน 4) การเห็นชอบของพ่อแม่ หมายถึง พฤติกรรมที่พ่อแม่แสดงต่อลูกในลักษณะของการเห็นด้วยกับการกระทำความคิดเห็นของลูก เช่น การไม่ปฏิเสธข้อเสนอแนะ ข้อคิดเห็นหรือการกระทำต่าง ๆ ของลูก 5) ความรักความห่วงใยของพ่อแม่ หมายถึง พฤติกรรมของพ่อแม่ที่ลูกรับรู้ว่าเป็นพฤติกรรมแสดงถึงความรักความห่วงใยที่มีต่อลูก เช่น การช่วยเหลือคลายปัญหาต่าง ๆ การให้ความเป็นกันเองกับลูก 6) ความไว้วางใจของพ่อแม่ หมายถึง พฤติกรรมของพ่อแม่ที่แสดงถึงความไว้วางใจในตัวลูกว่าสามารถปฏิบัติตนเองได้อย่างเหมาะสม สามารถช่วยเหลือตนเองได้ มีความรับผิดชอบต่อการกระทำของตน 7) การที่พ่อแม่เห็นด้วยกับกิจกรรมของเพื่อน ๆ ของลูก หมายถึง พฤติกรรมของพ่อแม่ที่แสดงถึงการเห็นด้วยกับการที่ลูกไปมีกิจกรรมกับเพื่อน ๆ โดยไม่ขัดขวางหรือเป็นอุปสรรค

หรือแสดงออกถึงความไม่พอใจในการไปร่วมกิจกรรม 8) การที่ลูกยอมรับเกณฑ์มาตรฐานของพ่อแม่ หมายถึง การที่ลูกแสดงพฤติกรรมยอมรับมาตรฐานพฤติกรรมต่าง ๆ มาตรฐานการดำรงชีวิตของพ่อแม่ เช่น เห็นด้วยกับความคิดเห็นของพ่อแม่ในด้านการเรียน การทำงาน ค่านิยม ทศนคติ และยินยอมกระทำตามเกณฑ์ที่พ่อแม่กำหนดด้วยความยินดี 9) ความรักและเคารพของลูกที่มีต่อพ่อแม่ หมายถึง พฤติกรรมของลูกที่แสดงต่อพ่อแม่ซึ่งเป็นการแสดงถึงความรักความเคารพพ่อแม่ โดยการเชื่อฟัง ไม่ขัดใจ ไม่ทำให้พ่อแม่เสียใจ 10) การไม่มีข้อกำหนดมากเกินไป หมายถึง การที่พ่อแม่แสดงพฤติกรรมที่เป็นการกำหนด หรือจำกัดความประพฤติของลูกมากเกินไป 11) การไม่เข้มงวดกวดขันกับระเบียบวินัยมากเกินไป หมายถึง การที่พ่อแม่ไม่แสดงการกระทำใด ๆ ที่แสดงถึงความเข้มงวดในระเบียบวินัย เช่น การลงโทษอย่างรุนแรง การไม่ยืดหยุ่นกับระเบียบวินัย การบังคับให้ลูกปฏิบัติตามระเบียบวินัยอย่างเคร่งครัด โดยไม่คำนึงถึงความพร้อม 12) การไม่ปกป้องคุ้มครองมากเกินไป หมายถึง พฤติกรรมที่พ่อแม่แสดงต่อลูกอย่างไม่ปกป้องคุ้มครอง หรือไม่แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ เสมือนหนึ่งลูกไม่มีความสามารถในการดูแลตนเองได้หรือลูกเป็นเด็กเล็ก ๆ 13) การที่พ่อแม่ไม่คอยย้ำเตือนถึงความสำเร็จมากเกินไป หมายถึง การที่พ่อแม่ไม่คอยย้ำเตือนหรือรบเร้าให้ลูกได้รับความสำเร็จในการทำงานมากจนเกินไป เช่น ไม่เคี้ยวเชิญให้ลูกกระทำสิ่งต่าง ๆ มากเกินไป 14) การยินดีให้กำลังใจเพื่อความสำเร็จ หมายถึง การที่พ่อแม่ให้กำลังใจส่งเสริมหรือกระตุ้นให้ลูกประสบความสำเร็จในการเรียน การทำงาน ทั้งการกระทำและด้วยคำพูด 15) ความกลมเกลียวของพ่อแม่ หมายถึง พฤติกรรมที่พ่อแม่กระทำต่อกัน ในลักษณะที่ไม่มี ความขัดแย้งซึ่งกันและกัน มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กัน มีความรักใคร่สามัคคีกัน ถ้อยทีถ้อยอาศัยกัน ซึ่งสอดคล้องกับอุมาพร

อุมาพร ตรังคสมบัติ (2543, หน้า 11) และปาริชาติ อุตตมะบุรณ (2542) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างพ่อแม่ลูก การได้รับความรัก ความเข้าใจและความอบอุ่นจากผู้ปกครอง การได้รับคำแนะนำจากผู้ปกครองจะทำให้เด็กมีจิตใจสบาย มีสมาธิ และเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความสัมพันธ์ที่ไม่ดีจะทำให้เด็กเกิดปัญหาทางจิตใจ มีอารมณ์เศร้า วิตกกังวล และอาจมีปัญหาพฤติกรรมต่าง ๆ เช่น หนีโรงเรียน เป็นต้น

จากการศึกษา สรุปได้ว่า เกี่ยวกับความสัมพันธ์ภายในครอบครัวสรุป หมายถึง สมาชิกในครอบครัวมีเวลาพบปะพูดคุยเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์หรือปัญหาเพื่อหาทางช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สมาชิกในครอบครัวมีการจัดกิจกรรมร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ สมาชิกในครอบครัวจะร่วมแสดงความยินดี เมื่อสมาชิกคนใดประสบความสำเร็จในการทำสิ่งใด เมื่อสมาชิกในครอบครัวกระทำผิด ทุกคนในครอบครัวจะรับฟังเหตุผล สมาชิกในครอบครัวให้ความอบอุ่น มีความสามัคคี สมาชิกภายในครอบครัวให้กำลังใจและสนับสนุนด้านการเรียนและกิจกรรมต่าง ๆ

บรรยากาศในการอยู่ร่วมกันของสมาชิกในครอบครัวทำให้รู้สึกปลอดภัยและไว้วางใจได้ทุกเรื่อง สมาชิกในครอบครัวเป็นต้นแบบที่ดีในด้านการเรียน

ด้านทรัพยากรด้านการเรียนในบ้าน

ครอบครัวถือเป็นสถาบันขั้นพื้นฐานที่มีส่วนในการเสริมสร้างและฝึกฝนพฤติกรรม ทักษะและค่านิยมต่าง ๆ ของนักเรียน โดยเฉพาะด้านการเรียน ซึ่งผู้ปกครองมีส่วนร่วมสำคัญอย่างยิ่งในการช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้รับการเรียนรู้ มีทักษะตลอดจนการพัฒนาความสามารถ ด้านต่าง ๆ ของนักเรียน

รุจิรา เรือนเหมย (2550) ได้กล่าวถึงแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ หมายถึง ศูนย์รวมของ วิชาความรู้ที่เป็นทรัพยากรธรรมชาติ บุคคล สิ่งประดิษฐ์ วัตถุ อาคาร สถานที่ ซึ่งมีอยู่กระจัด กระจายทั้งชุมชนเมืองและชุมชนชนบท อันเป็นชุมทรัพย์แห่งปัญญาที่แทรกซึมอยู่ในวิถีชีวิตของ มนุษย์เป็นแหล่งการเรียนรู้ที่ค้นพบได้อย่างไม่รู้จบ แหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ที่แท้จริงต้องสามารถ สัมผัสกับบรรยากาศและสถานการณ์จริงโดยเอื้อประโยชน์ต่อกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งการเรียนรู้ นั้น เกิดได้กับผู้เรียนทุกคน ทุกเวลา มีความหมาย มีความหลากหลาย สามารถเน้นทักษะและนำไปใช้ ในชีวิตจริงได้ ผู้เรียนมีอิสระในการตัดสินใจคิดริเริ่มและปฏิบัติได้อย่างมีความสุข

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2550) กล่าวว่าทรัพยากรทางการศึกษา หมายถึง ปัจจัยที่นำเข้าไปใช้เพื่อจัดการศึกษา ให้เกิดประสิทธิภาพ โดยรวมทั้งเงิน อุปกรณ์ เวลา มนุษย์ตลอดจนคลื่นวิทยุ โทรทัศน์ ดาวเทียม อินเทอร์เน็ตที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์เพื่อ การศึกษา สงบ ประเสริฐพันธุ์ (2550) กล่าวว่า ทรัพยากรทางการศึกษา คือ ทรัพยากรที่นำมาใช้ ในการศึกษาทุกชนิด ทุกประเภท ที่สามารถนำไปใช้ในการพัฒนานักเรียนเพื่อสร้างการเรียนรู้ ซึ่งทรัพยากรหรือปัจจัยที่เป็นประโยชน์ต่อการสร้างกระบวนการเรียนรู้

ฟรีเบิร์กและเพย์นี่ (Freeburg & Patne, 1967) กล่าวว่า พฤติกรรมของพ่อแม่ซึ่งมี ความสัมพันธ์กับผลการปฏิบัติด้านการรู้การคิดของเด็กมี 6 ด้าน ดังนี้ 1) ความเต็มใจในการ อุทิศเวลาให้เด็ก 2) การให้คำปรึกษาแนะแนวแก่เด็ก 3) ความคาดหวังให้เด็กศึกษาต่อในระดับสูง และความตั้งใจที่จะให้เด็กได้ทำงานที่ดี 4) การยอมรับหรือปฏิเสธพฤติกรรมของเด็ก 5) การจัดสรร ความต้องการด้านวิชาการของเด็ก 6) การพึ่งพาแหล่งทรัพยากรภายนอก เช่น การส่งเสริมให้เด็ก เข้าเรียนอนุบาล การยินยอมให้เด็กได้เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ การให้รางวัลเป็นสิ่งของหรือของเล่นเพื่อ ส่งเสริมการเรียนของเด็ก

ละเมียด ลิ้มอักษร (2520, หน้า 15-16 อ้างถึงใน ชีรพันธ์ อัมอุไร, 2548) ได้กล่าวถึง บทบาทของผู้ปกครองในการสนับสนุนส่งเสริมการศึกษาของเด็กชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ดังนี้ 1) ควรส่งเสริมให้เด็กรู้จักจัดตารางการทำงาน การเล่น การพักผ่อนให้เป็นสัดส่วน อบรมให้เด็ก

รู้จักคบเพื่อนและรู้จักการสมาคมกับคนอื่น 2) ให้โอกาสเด็กได้มีส่วนร่วมรับผิดชอบในกิจกรรมต่าง ๆ ของบ้าน เพื่อส่งเสริมให้เด็กมีความรับผิดชอบและมีความร่วมมือกับหมู่คณะและยอมให้เด็กได้ใช้จ่ายเองตามความสมควร 3) ส่งเสริมให้เด็กตัดสินใจได้ถูกต้องและช่วยให้สนใจค้นคว้าหาความรู้และกล้าแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ ตามความสนใจ โดยเป็นกำลังใจให้กับเด็กตอบคำถามด้วยการเอาใจใส่และกระตือรือร้น

ธีระ ชัยยุทธชรรยง (2526, หน้า 68-69 อ้างถึงใน ชีรพันธ์ อุ่มอุไร, 2548) ให้ข้อเสนอแนะพ่อแม่ผู้ปกครองในการสนับสนุนส่งเสริมการเรียนรู้ต่อบุตรหลาน สรุปได้ดังนี้ 1) ให้ความรักความอบอุ่น เอาใจใส่สนใจการเรียนรู้และเข้าใจนักเรียนอย่างเพียงพอโดยพยายามสังเกตเด็กที่อยู่ในความดูแลของตนว่าชอบทำกิจกรรมอะไร พยายามหาสิ่งที่มีประโยชน์ให้เด็กได้ทำตามความชอบ 2) พ่อแม่ผู้ปกครองควรเลือกรายการโทรทัศน์ ภาพยนตร์ที่เหมาะสมให้กับเด็กและแบ่งเวลาในการดูรายการโทรทัศน์ให้เป็นสัดส่วน 3) หาโอกาสพาเด็กไปเที่ยวพักผ่อนได้พบเห็นสิ่งแปลกใหม่ นอกจากเป็นการพักผ่อนแล้วยังถือว่าเป็นการทัศนศึกษาไปด้วย 4) จัดหาหนังสือที่ดีมีประโยชน์ที่เหมาะสมสำหรับวัยให้เด็กอ่าน

จากการศึกษา สรุปได้ว่า การสนับสนุนทรัพยากรด้านการเรียนในบ้าน หมายถึง การปฏิบัติของพ่อแม่ผู้ปกครองที่มีต่อนักเรียนในการสนับสนุนทรัพยากรทางการเรียน จัดหาหนังสือ อุปกรณ์ที่สนับสนุนให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ สนับสนุนให้นักเรียนทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่ช่วยเพิ่มพูนพัฒนาการด้านความรู้ของนักเรียน ให้ความรู้เพิ่มเติมในการเรียน ให้ความช่วยเหลือเมื่อนักเรียนมีปัญหา สนับสนุนให้นักเรียนทำกิจกรรมที่ตนเองสนใจและจัดกิจกรรมที่เกี่ยวกับการเรียนภายในบ้านเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้รับความรู้กว้างขวาง การอุทิศเวลาหรือให้ความสนใจในการเรียนของนักเรียน การให้รางวัลและการลงโทษรวมไปถึงการกระทำสิ่งอื่น ๆ ของพ่อแม่ผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนของนักเรียน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

พรทิพย์ สระบงกช (2544) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านครู ปัจจัยด้านผู้บริหาร ปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านทรัพยากร ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก และปัจจัยด้านชุมชน ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนืออยู่ในระดับมาก มีความสัมพันธ์กับคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก (X_3) ปัจจัยด้านผู้บริหาร (X_2) และปัจจัยด้านทรัพยากร (X_4) เป็นตัวพยากรณ์คุณภาพการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีค่าอำนาจพยากรณ์เท่ากับ 36.40 เปอร์เซ็นต์ ดังสมการพยากรณ์คุณภาพการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในรูปคะแนนดิบ ดังนี้

$$\hat{Y} = 1.359 + .238(X_3) + .192(X_2) + .150(X_4)$$

บรรลุ บุตรศาสตร์(2545) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยทางครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอโพธิ์ชัย โดยมีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประจำปีการศึกษา 2544 จำนวน 282 คน ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยทางครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอโพธิ์ชัย ได้แก่ รายได้ของครอบครัวของนักเรียนและค่าใช้จ่ายต่อเดือนของนักเรียน

ชัยวัฒน์ พันธุ์ศรี (2545) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุขกาญจนาภิเษก ผลจากการศึกษา พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุขกาญจนาภิเษก ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุขกาญจนาภิเษก ได้แก่ ผลการเรียนก่อนเข้าเรียนของนักศึกษา (ม.6) ระดับปานกลางและผลการเรียนเมื่อจบการเรียนชั้นปีที่ 1 ระดับสูงมาก

ศศิภา จันทรักษ์ (2546) ได้ทำการศึกษาเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนกวดวิชา สังกัดกรมโรงเรียนราชวินิตมัธยมศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ เพศ จำนวนวิชาที่เรียนกวดวิชา ความคาดหวังในการเรียนกวดวิชาและค่านิยมของวัยรุ่น

ชุตินันท์ พุ่มกลิ่น (2546) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 กรณีศึกษาโรงเรียนชลประทานวิทยา จังหวัดนนทบุรี ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ได้แก่ นิสัยในการเรียน เพศ อายุ ชั้น และอาชีพมารดา ส่วนปัจจัยไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ได้แก่ สุขภาพจิต ทักษะคิดต่อวิชาภาษาไทย พฤติกรรมการสอนของครู สภาพแวดล้อมของโรงเรียน และอาชีพของบิดา

ธีรพันธ์ อุ่มอุไร (2548) ได้ศึกษาปัจจัยด้านตัวนักเรียนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดุสิต ตัวแปรที่ศึกษาได้แก่ เพศ แผนการเรียน ความสามารถทางภาษาอังกฤษ ความรู้พื้นฐานคอมพิวเตอร์ ความคาดหวังในการศึกษาต่อ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และเจตคติต่อครูผู้สอนวิชาคอมพิวเตอร์ จากการศึกษ พบว่า เจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ ความคาดหวังในการศึกษาต่อและเจตคติต่อครูผู้สอนวิชาคอมพิวเตอร์อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านความสามารถทางภาษาอังกฤษ ความรู้พื้นฐานคอมพิวเตอร์ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ในระดับปานกลาง ความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ ภายในตัวนักเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ พบว่า แผนการเรียนวิทย์-คณิต ความรู้พื้นฐานทางภาษาอังกฤษ และความรู้พื้นฐานทางคอมพิวเตอร์ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) ส่วนเพศชาย เจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ ความคาดหวังในการศึกษาต่อ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) และเจตคติต่อครูผู้สอนมีความสัมพันธ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

พรรณงาม สัมปชญัญสถิต (2549) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง ปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2547 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านการบริหาร โรงเรียน ด้านสมรรถนะครูผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมชุมชน เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนในระดับมาก

สุขฤกษ์ ดิโนนโพธิ์ (2553) ได้ศึกษาปัจจัยสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 จำนวน 10 ปัจจัย มี 2 ระดับ ดังนี้ 1) ตัวแปรภายใน พบว่า ความรู้พื้นฐานเดิมและความถนัดทางการเรียนอยู่ในระดับดี ส่วนเจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มโนภาพเกี่ยวกับตนเองและความตั้งใจเรียนอยู่ในระดับมาก เวลาที่ใช้ศึกษาเพิ่มเติม 3.25 ชั่วโมงต่อสัปดาห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์อยู่ในระดับปานกลาง 2) ตัวแปรภายนอก พบว่า พฤติกรรมการสอนของครู สภาพแวดล้อมที่บ้าน และบรรยากาศในชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก สำหรับผลการพัฒนารูปแบบของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงอย่างเด็ดต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ คือ ความรู้พื้นฐานเดิม ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางอ้อมอย่างเด็ดต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ คือ เวลาที่ใช้ศึกษาเพิ่มเติม แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มโนภาพเกี่ยวกับ

ตนเอง ความตั้งใจเรียน พฤติกรรมการสอนของครู สภาพแวดล้อมทางบ้าน และบรรยากาศในชั้นเรียนและปัจจัยที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ คือ ความถนัดทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียน

สรายุทธ เพ็ชรซีก (2553) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยทางครอบครัวที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น: ศึกษากรณี โรงเรียนมีนประสาธวิทยา เขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร ปัจจัยทางด้านเพศ อายุ อาชีพบิดาและสภาพแวดล้อมด้านที่อยู่อาศัย มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ส่วนชั้นปีกำลังศึกษา จำนวนพี่น้อง สภาพครอบครัว การศึกษาของมารดา สภาพทางเศรษฐกิจ การอบรมเลี้ยงดู ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวและความคาดหวังของบิดามารดาต่อการเรียนของบุตร ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

นคร เหมนาถ (2555) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี ผลการวิจัย พบว่า ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 7 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านครู ปัจจัยด้านผู้บริหาร ปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน ปัจจัยด้านเพื่อน ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านการเรียนพิเศษ ปัจจัยกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจังหวัดปราจีนบุรี โดยรวมและรายด้านมีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากสมการพยากรณ์ที่ดีที่สุด พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี ด้านหลักสูตร (X_3) สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี โดยรวมได้ร้อยละ 09.10 และสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรีได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้สมการถดถอยในรูปคะแนนดิบ ดังนี้

$$\hat{Y} = 26.054 + .3.640(X_3)$$

ผาณิตดา วงศ์ขจร (2560) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อปัจจัยพุทธระดับที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรัฐระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 1,162 คน ครูในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 398 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้

แบ่งออกเป็น 9 ด้าน ได้แก่ แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียน แบบสอบถามความตั้งใจเรียน แบบสอบถามความตั้งใจในการสอบ แบบสอบถามบรรยากาศในชั้นเรียน แบบสอบถามคุณภาพการสอนของครู แบบสอบถามการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แบบสอบถามการประเมินผลที่สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด มีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.844, 0.839, 0.864, 0.872, 0.879, 0.914, 0.804 และ 0.874 ตามลำดับ มีแบบทดสอบวัดความถนัดทางภาษา ความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.885 โดยการวิเคราะห์พหุระดับ Multi-level analysis จากผลการวิเคราะห์ สรุปได้ดังนี้ การศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยระดับนักเรียน พิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างปัจจัยระดับนักเรียนแต่ละตัวแปรกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ระดับชาติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (O-NET) พบว่า ปัจจัยระดับนักเรียน ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อการเรียน ความตั้งใจในการสอบ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ระดับชาติชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .091, .089 และ .084 ปัจจัยความถนัดทางภาษา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ระดับชาติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .075 ส่วนปัจจัยความตั้งใจเรียนมีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ระดับชาติชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .059 และปัจจัยระดับห้องเรียน เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างปัจจัยระดับห้องเรียนแต่ละตัวแปรกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ระดับชาติชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ปัจจัยระดับห้องเรียน คุณภาพการสอนของครู บรรยากาศในห้องเรียน การประเมินผลที่สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ระดับชาติชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .442, .411 และ .358 ตามลำดับ ส่วนปัจจัยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ระดับชาติชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .127 ส่วนปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ระดับชาติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คือ ปัจจัยระดับนักเรียนร่วมกันพยากรณ์ พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ระดับชาติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเท่ากับ 45.798 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความตั้งใจสอบ มีค่าเท่ากับ 0.976 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 แรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อการเรียน ความถนัดทางภาษา มีค่าเท่ากับ 0.699, 0.922 และ 0.053 ตามลำดับ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนความตั้งใจเรียน มีค่าเท่ากับ -1.396 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังพบว่า ปัจจัยระดับห้องเรียนร่วมกันพยากรณ์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ระดับชาติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเท่ากับ 45.574

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 บรรยากาศในห้องเรียน การประเมินผลที่สอดคล้องกับ
มาตรฐานการเรียนรู้ มีค่าเท่ากับ 3.322 และ 4.250 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คุณภาพ
การสอนของครู มีค่าเท่ากับ 2.207 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การจัดกิจกรรมการเรียน
การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีค่าเท่ากับ -3.435 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

งานวิจัยในต่างประเทศ

อีเค โอชา (Ekeochat, 1986, p. 2103-A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรด้านนักเรียนที่สัมพันธ์
กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มนักเรียน
ระดับชั้นที่ 5 จากโรงเรียนราษฎร์และโรงเรียนรัฐบาล ในประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวน 2,909 คน
ผลการวิจัยพบว่า พื้นฐานทางบ้านและเจตคติของนักเรียนเป็นสาเหตุโดยตรงทางบวกอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์และกิจกรรมการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์
ซึ่งมีองค์ประกอบด้านชั้นเรียน วิธีการสอนของครูและพฤติกรรมการสอนของครูมีผลต่อผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ยัง, เรโนลด์ และวอลเบิร์ก (Young, Reynold, & Walberg, 1966, pp. 272-278) ได้ศึกษา
ปัจจัยพหุระดับต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์และผลผลิตทางการศึกษา โดยแบ่ง
ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์และผลผลิตทางการศึกษาเป็น
2 ระดับ คือ ระดับนักเรียนและระดับโรงเรียน ตัวแปรระดับนักเรียน ได้แก่ เพศ เจตคติ แรงจูงใจ
ความรู้เดิม เวลา สภาพแวดล้อมที่บ้าน กลุ่มเพื่อน และเพื่อนนอกชั้นเรียน ตัวแปรระดับโรงเรียน
ได้แก่ พฤติกรรมการสอนของครู บรรยากาศในชั้นเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 4 โรงเรียนรัฐบาลจำนวน 2,535 คน ปรากฏว่า พฤติกรรมการสอนของครูเป็นตัวแปรระดับ
โรงเรียนที่ส่งผลทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ .19

จากผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่ามีปัจจัยหลายประการที่มีความสัมพันธ์กับผลการ
ทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) มีทั้งหมด 3 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านส่วนตัว
นักเรียนมี 2 ด้าน คือ ทักษะและนิสัยในการเรียน การปรับตัวในการเข้าเรียน ปัจจัยด้านครูผู้สอน
พฤติกรรมการสอนของครู มี 2 ด้าน คือ ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว
มี 2 ปัจจัย คือ การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง ความสัมพันธ์ในครอบครัว ทรัพยากรด้าน
การเรียนในบ้าน เพื่อนำมาศึกษาว่ามีปัจจัยใดบ้าง ที่มีความสัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษา
ระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ซึ่งผลที่ได้จะได้นำมาเป็นข้อมูลในการวางแผนและหาแนวทางให้
ความช่วยเหลือแก่นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานต่ำ ให้ประสบ
ผลสำเร็จด้านการเรียนต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) เพื่อศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูที่สอนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 จำนวน 304 คน
 2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูที่สอนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ปีการศึกษา 2559 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางเครจซ์และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, p. 608) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 172 คน สอนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 172 คน โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) ตามสัดส่วนขนาดของโรงเรียน ดังตารางที่ 4
- ตารางที่ 4 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

ขนาดโรงเรียน	จำนวนประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
ขนาดกลาง	88	50
ขนาดใหญ่	216	122
รวม	304	172

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามมี 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ปัจจัยด้านส่วนตัวนักเรียน ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านครอบครัว แบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มีจำนวนข้อคำถามรวม 48 ข้อ โดยกำหนดค่าน้ำหนักคะแนนในแบบสอบถามเป็น 5 ระดับ โดยเรียงจากมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎีและแนวคิดตลอดจนเครื่องมือการวัดที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3

2. ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ทั้งในและต่างประเทศ

3. กำหนดขอบเขตของตัวแปรที่ต้องการวัด โดยแบ่งเป็นปัจจัยด้านส่วนตัวนักเรียน ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านครอบครัวที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1 ปัจจัยด้านส่วนตัว

3.1.1 ทศนคติและนิสัยในการเรียน มีจำนวน 7 ข้อ

3.1.2 การปรับตัวในการเข้าเรียน มีจำนวน 8 ข้อ

3.2 ปัจจัยด้านครูผู้สอน

3.2.1 พฤติกรรมการสอนของครู มีจำนวน 8 ข้อ

3.2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน มีจำนวน 7 ข้อ

3.3 ปัจจัยด้านครอบครัว

3.3.1 การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง มีจำนวน 4 ข้อ

3.3.2 ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว มีจำนวน 8 ข้อ

3.3.3 ทรัพยากรด้านการเรียนในบ้าน มีจำนวน 6 ข้อ

4. เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามและการแปลความหมายของคะแนนที่กำหนดไว้แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านส่วนตัวนักเรียน ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านครอบครัวมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ของลิเคิร์ต (Likert, 1967 cited in Best & Kahn, 1993, p. 247) แต่ละด้านได้ข้อคำถามด้านละ 5-10 ข้อ โดยกำหนดคะแนน ดังนี้

5 คะแนน หมายถึง มีความเห็น/ การปฏิบัติ อยู่ในระดับมากที่สุด

4 คะแนน หมายถึง มีความเห็น/ การปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก

3 คะแนน หมายถึง มีความเห็น/ การปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง

2 คะแนน หมายถึง มีความเห็น/ การปฏิบัติ อยู่ในระดับน้อย

1 คะแนน หมายถึง มีความเห็น/ การปฏิบัติ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) หรือความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามที่เขียนขึ้นในแบบสอบถามกับนิยามศัพท์เฉพาะที่กำหนดไว้ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความสอดคล้องของข้อรายการกับองค์ประกอบที่มุ่งวัดแต่ละด้านหรือตัวแปร จากนั้นนำผลการประเมินไปคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of item objective congruence) เกณฑ์ในการคัดเลือกข้อคำถามพิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ที่มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ .50 ขึ้นไป ในกรณีที่ข้อคำถามใดที่ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่าไม่ใช่ข้อรายการวัดตัวแปรนั้น ๆ หรือไม่แน่ใจ ให้ผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เพื่อปรับปรุงข้อคำถามสำหรับการนำไปทดลองใช้ต่อไป ผู้ทรงคุณวุฒิที่ใช้ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหามีจำนวน 3 ท่าน ดังนี้

1.1 ดร.มุกดา อามาลีนา	ศึกษานิเทศก์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาชลบุรี เขต 3
1.2 นายวิศิษฐ์ อ้นขวัญเมือง	ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านบ่อวิน
1.3 นางกนกกรักษ์ สุวรรณ	ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านสุรศักดิ์

2. การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination power) และความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

2.1 นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิและนำไปทดลองใช้ (Try out) กับข้าราชการครู ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และนำมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยการหาค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation) ดังแสดงในตารางที่ 2

2.2 นำแบบสอบถามที่มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อยอมรับได้มาหาความเชื่อมั่น โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient)

3. ผู้วิจัยพิจารณาทบทวนข้อคำถามอีกครั้งก่อนนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอนหนังสือจากภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ถึงโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาทางการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการจัดเก็บข้อมูล

2. ผู้วิจัยจัดส่งแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง จำนวน 172 ฉบับ และได้แบบสอบถามจำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ และดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยคอมพิวเตอร์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยกำหนดเกณฑ์ในการให้คะแนนแบบสอบถาม และการแปลความหมายของคะแนนที่กำหนดไว้และเทียบกับเกณฑ์ของบุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว (2535, หน้า 22-25) ดังนี้

1.1 แบบสอบถามตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์และแปลผลโดยจัดกลุ่มคุณภาพสถานศึกษาจากผลการทดสอบ O-NET ออกเป็นกลุ่มคุณภาพ 4 กลุ่ม ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 10% แรก	หมายถึง	กลุ่มดีมาก
คะแนนเฉลี่ยของเขตพื้นที่สูง	หมายถึง	กลุ่มดี
คะแนนเฉลี่ยของเขตพื้นที่ต่ำ	หมายถึง	กลุ่มพอใช้
คะแนนเฉลี่ย 10% สุดท้าย	หมายถึง	กลุ่มปรับปรุง

1.2 แบบสอบถามตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยคอมพิวเตอร์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยกำหนดเกณฑ์ในการให้คะแนนแบบสอบถาม และการแปลความหมายของคะแนนที่กำหนด โดยอาศัยเกณฑ์การประเมินของ บาคารัคและแบมเบอร์เกอร์ (Bacharach & Bamberger, 1990, p. 325) ดังนี้

1.2.1 ปัจจัยทัศนคติและนิสัยในการเรียน

- 4.51-5.00 หมายถึง ทัศนคติและนิสัยในการเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด
- 3.51-4.50 หมายถึง ทัศนคติและนิสัยในการเรียนอยู่ในระดับมาก
- 2.51-3.50 หมายถึง ทัศนคติและนิสัยในการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง
- 1.51-2.50 หมายถึง ทัศนคติและนิสัยในการเรียนอยู่ในระดับน้อย
- 1.00-1.50 หมายถึง ทัศนคติและนิสัยในการเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

1.2.2 ปัจจัยการปรับตัวในการเข้าเรียน

- 4.51-5.00 หมายถึง การปรับตัวในการเข้าเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด
- 3.51-4.50 หมายถึง การปรับตัวในการเข้าเรียนอยู่ในระดับมาก
- 2.51-3.50 หมายถึง การปรับตัวในการเข้าเรียนอยู่ในระดับปานกลาง
- 1.51-2.50 หมายถึง การปรับตัวในการเข้าเรียนอยู่ในระดับน้อย
- 1.00-1.50 หมายถึง ปัจจัยการปรับตัวในการเข้าเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

1.2.3 ปัจจัยพฤติกรรมการสอนของครู

- 4.51-5.00 หมายถึง พฤติกรรมการสอนของครูอยู่ในระดับมากที่สุด
- 3.51-4.50 หมายถึง พฤติกรรมการสอนของครูอยู่ในระดับมาก
- 2.51-3.50 หมายถึง พฤติกรรมการสอนของครูอยู่ในระดับปานกลาง
- 1.51-2.50 หมายถึง พฤติกรรมการสอนของครูอยู่ในระดับน้อย
- 1.00-1.50 หมายถึง พฤติกรรมการสอนของครูอยู่ในระดับน้อยที่สุด

1.2.4 ปัจจัยความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน

- 4.51-5.00 หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด
- 3.51-4.50 หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนอยู่ในระดับมาก
- 2.51-3.50 หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง
- 1.51-2.50 หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนอยู่ในระดับน้อย
- 1.00-1.50 หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

1.2.5 ปัจจัยการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง

- 4.51-5.00 หมายถึง การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองอยู่ในระดับมากที่สุด
- 3.51-4.50 หมายถึง การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองอยู่ในระดับมาก
- 2.51-3.50 หมายถึง การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองอยู่ในระดับปานกลาง
- 1.51-2.50 หมายถึง การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองอยู่ในระดับน้อย
- 1.00-1.50 หมายถึง การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองอยู่ในระดับน้อยที่สุด

1.2.6 ปัจจัยความสัมพันธ์ในครอบครัว

- 4.51-5.00 หมายถึง ความสัมพันธ์ในครอบครัว อยู่ในระดับมากที่สุด
- 3.51-4.50 หมายถึง ความสัมพันธ์ในครอบครัว อยู่ในระดับมาก
- 2.51-3.50 หมายถึง ความสัมพันธ์ในครอบครัว อยู่ในระดับปานกลาง
- 1.51-2.50 หมายถึง ความสัมพันธ์ในครอบครัว อยู่ในระดับน้อย
- 1.00-1.50 หมายถึง ความสัมพันธ์ในครอบครัว อยู่ในระดับน้อยที่สุด

1.2.7 ปัจจัยทรัพยากรด้านการเรียนในบ้าน

- 4.51-5.00 หมายถึง ทรัพยากรด้านการเรียนในบ้าน อยู่ในระดับมากที่สุด
- 3.51-4.50 หมายถึง ทรัพยากรด้านการเรียนในบ้าน อยู่ในระดับมาก
- 2.51-3.50 หมายถึง ทรัพยากรด้านการเรียนในบ้าน อยู่ในระดับปานกลาง
- 1.51-2.50 หมายถึง ทรัพยากรด้านการเรียนในบ้าน อยู่ในระดับน้อย
- 1.00-1.50 หมายถึง ทรัพยากรด้านการเรียนในบ้าน อยู่ในระดับน้อยที่สุด

1.3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านตัวนักเรียน ปัจจัยด้านครูผู้สอน และปัจจัยด้านครอบครัวกับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ เพียร์สัน (Pearson product moment correlation) แล้วเปรียบเทียบกับเกณฑ์ของ พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2540, หน้า 144) ดังนี้

- ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าตั้งแต่ .81 มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
- ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าตั้งแต่ .61-.80 มีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างสูง
- ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าตั้งแต่ .41-.60 มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง
- ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าตั้งแต่ .21-.40 มีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ
- ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าต่ำกว่า .20 มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยเลือกเฉพาะวิธีวิเคราะห์ข้อมูลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และการทดสอบสมมติฐานการศึกษาวิจัย ดังนี้

1. การวิเคราะห์ระดับปัจจัย ปัจจัยด้านส่วนตัวนักเรียน ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านครอบครัว และระดับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

2. การวิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัวนักเรียน ด้านครูผู้สอน และด้านครอบครัวที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 สถิติที่ใช้คือ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยคอมพิวเตอร์ ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและลำดับขั้นตอนการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายของการวิเคราะห์ในครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
SD	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
r	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
p	แทน	ความน่าจะเป็นของค่าสถิติ
X	แทน	ปัจจัยโดยรวมที่มีความสัมพันธ์กับผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET)
X_1	แทน	ปัจจัยด้านส่วนตัวนักเรียน
X_{11}	แทน	ปัจจัยทัศนคติและนิสัยในการเรียน
X_{12}	แทน	ปัจจัยการปรับตัวในการเข้าเรียน
X_2	แทน	ปัจจัยด้านครูผู้สอน
X_{21}	แทน	ปัจจัยพฤติกรรมการสอนของครู
X_{22}	แทน	ปัจจัยความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน
X_3	แทน	ปัจจัยด้านครอบครัว
X_{31}	แทน	ปัจจัยการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง
X_{32}	แทน	ปัจจัยความสัมพันธ์ในครอบครัว
X_{33}	แทน	ปัจจัยทรัพยากรด้านการเรียนในบ้าน

- Y แทน ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3
- * แทน ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ลำดับขั้นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบ
ทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาส
ทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3
ตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ระดับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐาน (O-NET)
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ระดับปัจจัยด้านตัวนักเรียน ด้านครูผู้สอน และด้านครอบครัวที่
สัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาชลบุรี เขต 3

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านตัวนักเรียน ด้านครูผู้สอน
ด้านครอบครัวกับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ระดับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐาน (O-NET)
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3

โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	ค่าเฉลี่ยรวม (\bar{X})	ระดับ
ระดับกลุ่มศรีราชา	34.60	พอใช้

ตารางที่ 5 พบว่า ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของทุกโรงเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 34.60 และผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน(O-NET) ค่าเฉลี่ยต่ำกว่าระดับประเทศ อยู่ในระดับพอใช้

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ระดับปัจจัยด้านส่วนตัวนักเรียน ปัจจัยด้านครูผู้สอน และปัจจัยด้านครอบครัว ที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 โดยรวมและรายปัจจัย

ปัจจัย	$n = 172$		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	SD		
1. ปัจจัยด้านส่วนตัวนักเรียน	4.18	0.58	มาก	9
1.1 ทศนคติและนิสัยในการเรียน	4.15	0.62	มาก	10
1.2 การปรับตัวในการเข้าเรียน	4.21	0.56	มาก	8
2. ปัจจัยด้านครูผู้สอน	4.28	0.54	มาก	2
2.1 พฤติกรรมการสอนของครู	4.29	0.55	มาก	1
2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน	4.27	0.56	มาก	4

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ปัจจัย	<i>n</i> = 172		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	<i>SD</i>		
3. ปัจจัยด้านครอบครัว	4.26	0.56	มาก	5
3.1 การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง	4.28	0.58	มาก	3
3.2 ความสัมพันธ์ในครอบครัว	4.25	0.59	มาก	7
3.3 ทรัพยากรด้านการเรียนในบ้าน	4.26	0.59	มาก	6
รวม	4.24	0.54	มาก	

จากตารางที่ 6 พบว่า ปัจจัยด้านตัวนักเรียน ปัจจัยด้านครูผู้สอน และปัจจัยด้านครอบครัว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 โดยรวมและรายปัจจัยอยู่ในระดับมาก เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านครูผู้สอน และปัจจัยด้านครอบครัว

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ด้านปัจจัยด้านตัวนักเรียน

ปัจจัยด้านตัวนักเรียน	<i>n</i> = 172		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	<i>SD</i>		
1. ด้านทัศนคติและนิสัยในการเรียน	4.15	0.62	มาก	2
2. ด้านการปรับตัวในการเข้าเรียน	4.21	0.56	มาก	1
รวม	4.18	0.58	มาก	

จากตารางที่ 7 พบว่า ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ปัจจัยด้านตัวนักเรียน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการปรับตัวในการเข้าเรียน และด้านทัศนคติและนิสัยในการเรียน ตามลำดับ

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ปัจจัยด้านส่วนตัวนักเรียน ด้านทัศนคติและนิสัยในการเรียน

ปัจจัยด้านส่วนตัวนักเรียน ด้านทัศนคติและนิสัยในการเรียน	<i>n</i> = 172		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	<i>SD</i>		
1. นักเรียนชอบตอบคำถามหรือแสดงความคิดเห็นเมื่อครูผู้สอนมีการซักถามคำถามในชั้นเรียน	4.20	0.73	มาก	2
2. นักเรียนร่วมทำกิจกรรมอย่างสนุกสนานและมีความสุขในการเรียนวิชาต่าง ๆ	4.17	0.77	มาก	4
3. นักเรียนศึกษาเนื้อหาที่จะเรียนมาล่วงหน้าเสมอ	4.05	0.74	มาก	7
4. นักเรียนเข้าเรียนทุกชั่วโมงไม่มีขาดเรียน	4.19	0.70	มาก	3
5. นักเรียนตั้งใจเรียนขณะที่ครูสอนในชั้นเรียน	4.09	0.84	มาก	5
6. นักเรียนหมั่นแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มเติมเสมอ	4.08	0.81	มาก	6
7. กรณีที่ขาดเรียนนักเรียนติดตามงานหรือเรื่องที่เรียนให้ทันเพื่อนเสมอ	4.31	0.64	มาก	1
รวม	4.15	0.62	มาก	

จากตารางที่ 8 พบว่า ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ปัจจัยด้านส่วนตัวนักเรียน ด้านทัศนคติและนิสัยในการเรียน โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ กรณีที่ขาดเรียนนักเรียนติดตามงานหรือเรื่องที่เรียนให้ทันเพื่อนเสมอ นักเรียนชอบตอบคำถามหรือแสดงความคิดเห็นเมื่อครูผู้สอนมีการซักถามคำถามในชั้นเรียน และนักเรียนเข้าเรียนทุกชั่วโมงไม่มีขาดเรียน

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ปัจจัยด้านส่วนตัวนักเรียน ด้านการปรับตัวในการเรียน

ปัจจัยด้านส่วนตัวนักเรียน ด้านการปรับตัวในการเรียน	<i>n</i> = 172		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	<i>SD</i>		
1. นักเรียนสามารถติดตามเนื้อหาวิชาที่เรียนได้ทันเสมอ	4.27	0.68	มาก	2
2. นักเรียนสามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียนอย่างเคร่งครัด	4.33	0.59	มาก	1
3. นักเรียนสามารถจัดสรรเวลาในการเรียนได้ดี	4.12	0.64	มาก	8
4. นักเรียนมีความรู้สึกเครียดและวิตกกังวลเมื่อถึงช่วงสอบ	4.26	0.61	มาก	3
5. นักเรียนมีความมั่นใจในการทำกิจกรรมหน้าชั้นเรียน	4.16	0.79	มาก	7
6. นักเรียนสามารถพูดคุยกับครูได้อย่างเป็นกันเองทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน	4.20	0.73	มาก	4
7. นักเรียนมีแหล่งการเรียนรู้ที่สามารถช่วยนักเรียนเมื่อมีปัญหาด้านการเรียนและกิจกรรม	4.17	0.77	มาก	5
8. นักเรียนหาทางออกได้เหมาะสมเมื่อมีความขัดแย้งหรือเกิดความคับข้องใจ	4.17	0.78	มาก	6
รวม	4.21	0.56	มาก	

จากตารางที่ 9 พบว่า ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ปัจจัยด้านส่วนตัวนักเรียนด้านการปรับตัวในการเรียน โดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ นักเรียนสามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียนอย่างเคร่งครัด นักเรียนสามารถติดตามเนื้อหาวิชาที่เรียนได้ทันเสมอ และนักเรียนมีความรู้สึกเครียดและวิตกกังวลเมื่อถึงช่วงสอบ

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ปัจจัยด้านครูผู้สอน

ปัจจัยด้านครูผู้สอน	<i>n</i> = 172		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	<i>SD</i>		
1. ด้านพฤติกรรมการสอนของครู	4.29	0.55	มาก	1
2. ด้านความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน	4.27	0.56	มาก	2
รวม	4.28	0.54	มาก	

จากตารางที่ 10 พบว่า ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ปัจจัยด้านครูผู้สอน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านพฤติกรรมการสอนของครู และด้านความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ตามลำดับ

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ปัจจัยด้านครูผู้สอน พฤติกรรมการสอนของครู

ปัจจัยด้านครูผู้สอน ด้านพฤติกรรมการสอนของครู	<i>n</i> = 172		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	<i>SD</i>		
1. ครูผู้สอนสร้างบรรยากาศการมีส่วนร่วมในการเรียนและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น	4.18	0.72	มาก	8
2. ครูผู้สอนมีหลักการสอนและเทคนิคการสอนที่ดีทำให้ไม่รู้สึกลำบากเหน็ดเหนื่อยในการเรียน	4.29	0.68	มาก	4
3. ครูผู้สอนมีการจัดกิจกรรมการเรียนที่ทำให้พัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์	4.29	0.67	มาก	3
4. ครูผู้สอนมีประสบการณ์ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาที่สอนเป็นอย่างดี	4.25	0.70	มาก	6
5. ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้ทำกิจกรรมต่าง ๆ และค้นคว้าด้วยตนเอง	4.39	0.64	มาก	2
6. ครูผู้สอนมีทักษะและใช้สื่อการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.43	0.62	มาก	1
7. ครูผู้สอนสามารถอธิบายข้อสงสัยเกี่ยวกับวิชาที่เรียนได้อย่างชัดเจน	4.28	0.60	มาก	5
8. ครูผู้สอนจัดสรรเวลาการให้ความรู้ด้านการเรียนอย่างพอเพียง	4.19	0.68	มาก	7
รวม	4.29	0.55	มาก	

จากตารางที่ 11 พบว่า ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ปัจจัยด้านครูผู้สอนด้านพฤติกรรมการสอนของครู โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ครูผู้สอนมีทักษะและใช้สื่อการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้ทำกิจกรรมต่างๆและค้นคว้าด้วยตนเอง และครูผู้สอนมีการจัดกิจกรรมการเรียนที่ทำให้พัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ตามลำดับ

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ปัจจัยด้านครูผู้สอน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน

ปัจจัยด้านครูผู้สอน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน	<i>n</i> = 172		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	<i>SD</i>		
1. ครูผู้สอนให้ความรักความเอ็นดู เอาใจใส่และมีความเป็นกันเองกับนักเรียนทุกคน	4.28	0.72	มาก	4
2. ครูผู้สอนมีเวลาและให้โอกาสเพื่อให้คำปรึกษาด้านการเรียนการสอนได้ตลอดเวลา	4.30	0.61	มาก	3
3. ครูผู้สอนให้การยกย่องชมเชยนักเรียน ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์หรือเสนอความคิดเห็นที่ดี	4.27	0.64	มาก	5
4. ครูผู้สอนค้นหาสาเหตุและให้คำปรึกษาแนะนำนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ	4.34	0.67	มาก	1
5. ครูผู้สอนให้ความสนใจและช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาส่วนตัวหรือปัญหาการเรียน	4.20	0.75	มาก	6
6. ครูผู้สอนมีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียนทุกคน	4.19	0.73	มาก	7
7. ครูผู้สอนส่งเสริมสนับสนุนให้กำลังใจในการเรียน	4.31	0.64	มาก	2
รวม	4.27	0.56	มาก	

จากตารางที่ 12 พบว่า ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ปัจจัยด้านครูผู้สอนด้านความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน โดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรกได้แก่ ครูผู้สอนค้นหาสาเหตุและให้คำปรึกษาแนะนำนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ ครูผู้สอนส่งเสริมสนับสนุนให้กำลังใจในการเรียน และครูผู้สอนมีเวลาและให้โอกาสเพื่อให้คำปรึกษาด้านการเรียนการสอนได้ตลอดเวลา ตามลำดับ

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ปัจจัยด้านครอบครัว

ปัจจัยด้านครอบครัว	<i>n</i> = 172		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	<i>SD</i>		
1. ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง	4.28	0.58	มาก	1
2. ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว	4.25	0.59	มาก	3
3. ด้านทรัพยากรด้านการเรียนในบ้าน	4.26	0.59	มาก	2
รวม	4.26	0.56	มาก	

จากตารางที่ 13 พบว่า ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ปัจจัยด้านครอบครัวอยู่ในระดับมาก เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ การส่งเสริมการเรียนรู้ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ปัจจัยด้านครอบครัว โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ผู้ปกครอง ด้านทรัพยากรด้านการเรียนในบ้าน และด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว ตามลำดับ

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ปัจจัยด้านครอบครัว ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง

ปัจจัยด้านครอบครัว ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง	<i>n</i> = 172		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	<i>SD</i>		
1. ผู้ปกครองให้คำปรึกษา ข้อคิด คำแนะนำในการแก้ไขปัญหา ทั้งการเรียนและปัญหาอื่น ๆ	4.30	0.61	มาก	2
2. ผู้ปกครองเอาใจใส่และติดตามผลการเรียนอยู่เสมอ	4.27	0.64	มาก	3
3. ผู้ปกครองให้คำปรึกษาและแนะนำเรื่องการคบเพื่อน	4.34	0.67	มาก	1
4. ผู้ปกครองเอาใจใส่ดูแลความเป็นอยู่ของนักเรียนอยู่เสมอ	4.20	0.75	มาก	4
รวม	4.28	0.58	มาก	

จากตารางที่ 14 พบว่า ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิพนพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ปัจจัยด้านครอบครัวด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ผู้ปกครองให้คำปรึกษาและแนะนำเรื่องการคบเพื่อน ผู้ปกครองให้คำปรึกษา ข้อคิด คำแนะนำในการแก้ไขปัญหาทั้งการเรียนและปัญหาอื่น ๆ และผู้ปกครองเอาใจใส่และติดตามผลการเรียนอยู่เสมอ ตามลำดับ

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิพนพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ปัจจัยด้านครอบครัว ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว

ปัจจัยด้านครอบครัว	n = 172		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	SD		
1. สมาชิกในครอบครัวมีเวลาพบปะพูดคุยเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์หรือปัญหาเพื่อหาทางช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	4.28	0.60	มาก	3
2. สมาชิกในครอบครัวมีการจัดกิจกรรมร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ	4.19	0.68	มาก	6
3. สมาชิกในครอบครัวจะร่วมแสดงความยินดี เมื่อสมาชิกคนใดประสบความสำเร็จในการทำสิ่งใด	4.20	0.71	มาก	5
4. เมื่อสมาชิกในครอบครัวกระทำความผิด ทุกคนในครอบครัวจะรับฟังเหตุผล	4.13	0.83	มาก	7
5. สมาชิกในครอบครัวให้ความอบอุ่นมีความสามัคคี	4.13	0.83	มาก	8
6. สมาชิกภายในครอบครัวให้กำลังใจและสนับสนุนด้านการเรียนและกิจกรรมต่าง ๆ	4.25	0.70	มาก	4
7. บรรยากาศในการอยู่ร่วมกันของสมาชิกในครอบครัวทำให้รู้สึกปลอดภัยและไว้วางใจได้ทุกเรื่อง	4.39	0.64	มาก	2
8. สมาชิกในครอบครัวเป็นต้นแบบที่ดีในด้านการเรียน	4.43	0.62	มาก	1
รวม	4.25	0.59	มาก	

จากตารางที่ 15 พบว่า ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ปัจจัยด้านครอบครัว ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว โดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ สมาชิกในครอบครัวเป็นต้นแบบที่ดีในด้านการเรียน บรรยากาศในการอยู่ร่วมกันของสมาชิกในครอบครัวทำให้รู้สึกปลอดภัยและไว้วางใจได้ทุกอย่าง และสมาชิกในครอบครัวมีเวลาพบปะพูดคุยเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์หรือปัญหาเพื่อหาทางช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ตามลำดับ

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ปัจจัยด้านครอบครัว ด้านทรัพยากรด้านการเรียนในบ้าน

ปัจจัยด้านครอบครัว ด้านทรัพยากรด้านการเรียนในบ้าน	<i>n</i> = 172		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	<i>SD</i>		
1. การปฏิบัติของพ่อแม่ผู้ปกครองที่มีต่อนักเรียนในการสนับสนุนทรัพยากรทางการเรียน จัดหาหนังสือ อุปกรณ์ที่สนับสนุนให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้	4.16	0.81	มาก	6
2. สนับสนุนให้นักเรียนทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่ช่วยเพิ่มพูนพัฒนาการด้านความรู้ของนักเรียน	4.28	0.72	มาก	3
3. ให้ความรู้เพิ่มเติมในการเรียน ให้ความช่วยเหลือเมื่อนักเรียนมีปัญหา	4.30	0.61	มาก	2
4. สนับสนุนให้นักเรียนทำกิจกรรมที่ตนเองสนใจและจัดกิจกรรมที่เกี่ยวกับการเรียนภายในบ้านเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้รับความรู้กว้างขวาง	4.27	0.64	มาก	4
5. การอุทิศเวลาหรือให้ความสนใจในการเรียนของนักเรียน	4.34	0.67	มาก	1
6. การให้รางวัลและการลงโทษรวมไปถึงการกระทำสิ่งอื่น ๆ ของพ่อแม่ผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนของนักเรียน	4.20	0.75	มาก	5
รวม	4.26	0.59	มาก	

จากตารางที่ 16 พบว่า ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ปัจจัยด้านครอบครัว ด้านทรัพยากรด้านการเรียนในบ้าน โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ การอุทิศเวลาหรือให้ความสนใจในการเรียนของนักเรียน ให้ความรู้เพิ่มเติมในการเรียน ให้ความช่วยเหลือเมื่อนักเรียนมีปัญหา และสนับสนุนให้นักเรียนทำกิจกรรมต่างๆ ที่ช่วยเพิ่มพูนพัฒนาการด้านความรู้ของนักเรียน ตามลำดับ

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ปัจจัยที่สัมพันธ์กับปัจจัยด้านตัวนักเรียน ปัจจัยด้านครูผู้สอน และปัจจัยด้านครอบครัวกับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน(O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3

ในการวิเคราะห์ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ผู้วิจัยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (r) ดังรายละเอียดใน ตารางที่ 17

ตารางที่ 17 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยแต่ละด้านกับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3

ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) (Y)		
	r	p	ระดับ
1. ปัจจัยด้านส่วนตัวนักเรียน (X_1)	.187*	.014	ต่ำ
1.1 ด้านทัศนคติและนิสัยในการเรียน (X_{11})	.174*	.023	ต่ำ
1.2 ด้านการปรับตัวในการเข้าเรียน (X_{12})	.195*	.010	ต่ำ
2. ปัจจัยด้านครูผู้สอน (X_2)	.210*	.008	ค่อนข้างต่ำ
2.1 ด้านพฤติกรรมการสอนของครู (X_{21})	.178*	.020	ต่ำ
2.2 ด้านความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน (X_{22})	.151*	.048	ต่ำ

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินักเรียน ระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ขั้นพื้นฐาน (O-NET) (Y)		
	<i>r</i>	<i>P</i>	ระดับ
3. ปัจจัยด้านครอบครัว (X_3)	.238*	.002	ค่อนข้างต่ำ
3.1 ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง (X_{31})	.256*	.001	ค่อนข้างต่ำ
3.2 ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว (X_{32})	.167*	.029	ต่ำ
3.3 ด้านทรัพยากรด้านการเรียนในบ้าน (X_{33})	.263*	.000	ค่อนข้างต่ำ
รวม	.222*	.003	ค่อนข้างต่ำ

จากตารางที่ 17 พบว่า ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ปัจจัยด้านตัวนักเรียน ปัจจัยด้านครูผู้สอน และปัจจัยด้านครอบครัว สัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง .151 ถึง .263 โดยรวมและรายด้านมีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาระดับปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ระดับปัจจัยด้านตัวนักเรียน ปัจจัยด้านครูผู้สอน และปัจจัยด้านครอบครัว และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านตัวนักเรียน ปัจจัยด้านครูผู้สอน และปัจจัยด้านครอบครัวกับผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 โดยอาศัยกรอบแนวคิดของบลูม (Bloom, 1976, pp. 108-110) และแนวความคิดของ ฮาร์วิกเฮิร์สและนิวกราทัน (Harvighurst & Neugratan, 1967, p. 159) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูที่สอนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 172 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient) ซึ่งสรุปผลได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัย ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 สรุปผลได้ดังนี้

1. ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 โดยรวมพบว่าโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 มีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ค่าเฉลี่ย 34.60 อยู่ในระดับพอใช้
2. ปัจจัยด้านตัวนักเรียน ปัจจัยด้านครูผู้สอน และปัจจัยด้านครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านครูผู้สอน และปัจจัยด้านครอบครัว ตามลำดับ

2.1 ปัจจัยด้านส่วนตัวนักเรียน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการปรับตัวในการเข้าเรียน และด้านทัศนคติและนิสัยในการเรียน ตามลำดับ

2.1.1 ด้านทัศนคติและนิสัยในการเรียน โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ กรณีที่ขาดเรียนนักเรียนติดตามงานหรือเรื่องที่เรียนให้ทันเพื่อนเสมอ นักเรียนชอบตอบคำถามหรือแสดงความคิดเห็นเมื่อครูผู้สอนมีการซักถามคำถามในชั้นเรียน และนักเรียนเข้าเรียนทุกชั่วโมงไม่มีขาดเรียน

2.1.2 ด้านการปรับตัวในการเรียน โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ นักเรียนสามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียนอย่างเคร่งครัด นักเรียนสามารถติดตามเนื้อหาวิชาที่เรียนได้ทันเสมอ และนักเรียนมีความรู้สึกเครียดและวิตกกังวลเมื่อถึงช่วงสอบ ตามลำดับ

2.2 ปัจจัยด้านครูผู้สอน 3 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านพฤติกรรมการสอนของครู และด้านความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ตามลำดับ

2.2.1 ด้านพฤติกรรมการสอนของครู โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ครูผู้สอนมีทักษะและใช้สื่อการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้ทำกิจกรรมต่างๆและค้นคว้าด้วยตนเอง และครูผู้สอนมีการจัดกิจกรรมการเรียนที่ทำให้พัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ตามลำดับ

2.2.2 ด้านความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ครูผู้สอนค้นหาสาเหตุและให้คำปรึกษาแนะนำนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ ครูผู้สอนส่งเสริมสนับสนุนให้กำลังใจในการเรียน และครูผู้สอนมีเวลาและให้โอกาสเพื่อให้คำปรึกษาด้านการเรียนการสอนได้ตลอดเวลา ตามลำดับ

2.3 ปัจจัยด้านครอบครัว โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ผู้ปกครอง ด้านทรัพยากรด้านการเรียนในบ้าน และด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว ตามลำดับ

2.3.1 ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ผู้ปกครองให้คำปรึกษาและแนะนำเรื่อง

การคบเพื่อน ผู้ปกครองให้คำปรึกษา ข้อคิด คำแนะนำในการแก้ไขปัญหาทั้งการเรียนและปัญหาอื่น ๆ และผู้ปกครองเอาใจใส่และติดตามผลการเรียนอยู่เสมอ ตามลำดับ

2.3.2 ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว โดยรวมและรายช้อยู่ในระดับมาก เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ สมาชิกในครอบครัวเป็นต้นแบบที่ดีในการเรียน บรรยากาศในการอยู่ร่วมกันของสมาชิกในครอบครัวทำให้รู้สึกปลอดภัยและไว้วางใจได้ทุกอย่าง และสมาชิกในครอบครัวมีเวลาพบปะพูดคุยเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์หรือปัญหาเพื่อหาทางช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ตามลำดับ

2.3.3 ด้านทรัพยากรด้านการเรียนในบ้าน โดยรวมและรายช้อยู่ในระดับมาก เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ การอุทิศเวลาหรือให้ความสนใจในการเรียนของนักเรียน ให้ความรู้เพิ่มเติมในการเรียน ให้ความช่วยเหลือเมื่อนักเรียนมีปัญหา และสนับสนุนให้นักเรียนทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่ช่วยเพิ่มพูนพัฒนาการด้านความรู้ของนักเรียน ลำดับ

3. ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ปัจจัยด้านตัวนักเรียน ปัจจัยด้านครูผู้สอน และปัจจัยด้านครอบครัว โดยรวมและรายด้านมีความสัมพันธ์ทางบวก อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากการศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

1. ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 โดยรวมพบว่าโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 มีผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET) อยู่ในระดับพอใช้ ทั้งนี้อาจสืบเนื่องมาจาก ด้านครูผู้สอนมีการจัดการเรียนการสอนไม่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีครูไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน ทำให้เด็กขาดโอกาสในการเข้าถึงครูผู้สอนและไม่ได้รับการดูแลอย่างทั่วถึง ครูไม่ได้สอนตามเอกที่ตัวเองถนัดทำให้เด็กไม่ได้รับการพัฒนาการเรียนเท่าที่ควร ทำให้เห็นถึงระดับคุณภาพทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในภาพรวมที่ต้องการได้รับการพัฒนาปรับปรุงวิธีการจัดกระบวนการเรียน

การสอนในชั้นเรียน ดังที่ พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2538) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะรวมถึงความรู้ความสามารถของบุคคลอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน หรือมวลประสบการณ์ที่บุคคลได้รับ ดังนั้นการวัดผลสัมฤทธิ์ดังกล่าว เป็นการตรวจสอบ ความสามารถของสมรรถภาพทางสมองของบุคคลว่าเรียนแล้วรู้อะไรบ้าง และมีความสามารถ ด้านใดมากน้อยเพียงใด เช่น พฤติกรรมด้านความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้การวิเคราะห์การ สังเคราะห์ และการประเมินค่ามากน้อยอยู่ในระดับใด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ผาณิตดา วงศ์จร (2560) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัจจัยทุกระดับที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ ระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาพะเยา เขต 2 พบว่า ปัจจัยระดับนักเรียน ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อการเรียน ความตั้งใจสอบ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ระดับชาติชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .091, .089 และ .084 ปัจจัย ความถนัดทางภาษา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ระดับชาติ ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .075 ส่วนปัจจัยความตั้งใจ เรียนมีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ระดับชาติชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .059 และปัจจัยระดับห้องเรียน เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างปัจจัยระดับห้องเรียนแต่ละตัวแปรกับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ระดับชาติชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ปัจจัยระดับห้องเรียน คุณภาพ การสอนของครู บรรยากาศในห้องเรียน การประเมินผลที่สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และ ตัวชี้วัด มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ระดับชาติชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .442, .411 และ .358 ตามลำดับ ส่วนปัจจัยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีความสัมพันธ์ทางลบกับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ระดับชาติชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่า สหสัมพันธ์เท่ากับ .127 ส่วนปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ระดับชาติของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คือ ปัจจัยระดับนักเรียนร่วมกันพยากรณ์ พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ ระดับชาติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเท่ากับ 45.798 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความตั้งใจสอบ มีค่าเท่ากับ 0.976 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อการเรียน ความถนัดทางภาษา มีค่าเท่ากับ 0.699, 0.922 และ 0.053 ตามลำดับ อย่างไม่มี นัยสำคัญทางสถิติ ส่วนความตั้งใจเรียน มีค่าเท่ากับ -1.396 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังพบว่า ปัจจัยระดับห้องเรียนร่วมกันพยากรณ์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ระดับชาติของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเท่ากับ 45.574 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 บรรยากาศใน

ห้องเรียน การประเมินผลที่สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ มีค่าเท่ากับ 3.322 และ 4.250 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คุณภาพการสอนของครู มีค่าเท่ากับ 2.207 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีค่าเท่ากับ -3.435 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ปัจจัยด้านตัวนักเรียน ปัจจัยด้านครูผู้สอน และปัจจัยด้านครอบครัวที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 โดยรวมและรายปัจจัยอยู่ในระดับมาก เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ปัจจัยด้านครูผู้สอน พฤติกรรมการสอนของครู ปัจจัยด้านครูผู้สอน และปัจจัยด้านครอบครัวการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากปัจจัยด้านครูผู้สอน ซึ่งครูผู้ทำหน้าที่หลักทางการเรียนการสอนและการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ ใช้เทคนิคการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างนักเรียนให้มีคุณภาพ และประสิทธิภาพ ดำเนินการวัดผลประเมินผลการวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล ดังที่พิทักษ์ สมาน (2547, หน้า 27) กล่าวถึงสภาพแวดล้อมในห้องเรียน การจัดการเรียนการสอน ผู้สอนต้องเป็นผู้จัดกระบวนการ และสร้างบรรยากาศในห้องเรียน การสอนให้เหมาะสมกับรายวิชาที่สอน เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียนรวมถึงการจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ เพื่อให้กระบวนการสอนนั้นเกิดประสิทธิภาพสูงสุด ผู้สอนจะต้องเป็นตัวอย่างที่ดีทั้งด้านความรู้ ความสามารถและบุคลิกลักษณะ เพราะผู้สอนเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้นักเรียนนักศึกษา ประพฤติปฏิบัติตามการสอนเป็นศาสตร์และศิลป์ ครูอาจารย์ผู้สอนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างมากในการเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีคุณภาพและประสิทธิภาพ ขึ้นอยู่กับการใช้เทคนิคในการสอน เพื่อให้ผู้เรียนรู้เนื้อหา และกระบวนการคิด ดังนั้นเปลี่ยนความคิดจากครูเป็นผู้สอน (Teacher-teaching) มาเป็นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ (Learner-learning) ครูต้องมีความสามารถในการออกแบบระบบการเรียนการสอนที่เน้นมาตรฐานผลการเรียนรู้ ปัจจัยด้านเพื่อน ซึ่งเพื่อนมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ เพราะเพื่อนประสานชีวิตจากสังคม สนับสนุนเป็นเครื่องมือให้บรรลุเป้าหมาย เปิดโอกาสให้เรียนรู้ เข้าใจชีวิตการอยู่ร่วมกัน และให้กำลังใจซึ่งกันและกัน ทั้งนี้ความสัมพันธ์ทางอารมณ์ ปัญญาอยู่บนพื้นฐานความผูกพันระหว่างเพื่อนกับเพื่อน ดังที่ นิศากร สนามเขต (2550, หน้า 5) ได้กล่าวถึงการคบเพื่อนและการเข้ากลุ่มเพื่อนเป็นการพัฒนาการทางสังคมตามธรรมชาติของบุคคล เพราะนอกจากจะช่วยเสริมสร้างความมั่นคงทางจิตใจแล้วยังเปิดโอกาสให้แสดงความสามารถเฉพาะตัว มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อให้เพื่อนยอมรับ ซึ่งจะช่วยให้บุคคลเกิดความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น และช่วยให้มีมโนภาพแห่งตนที่ดีอีกด้วย และปัจจัยด้านครอบครัว ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งผู้ปกครองที่ดูแลผู้เรียน

มีอิทธิพลต่อผู้เรียนในการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ สนับสนุนการเรียน มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาความรู้ ดังที่ การ์นันท์ รัตนแสนวงษ์ (2546, หน้า 51) ได้พูดถึงความสำคัญของสถาบันครอบครัวเกี่ยวกับการหล่อหลอมให้เด็กมีนิสัยรักการอ่าน ซึ่งเป็นการนำไปสู่การศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง โดยกล่าวว่า ครอบครัว เป็นองค์กรสถาบันที่เล็กที่สุด แต่มีความสำคัญมากที่สุดเพราะครอบครัวจะมีบทบาทในการหล่อหลอมเยาวชน ให้เป็นคนมีนิสัยรักการอ่าน ญาติผู้ใหญ่ในครอบครัวจะเป็นตัวอย่างที่ดีในการนำบุตรหลานของตนให้รักการอ่านแนะนำ ดูแลเอาใจใส่เรื่องสะกดคำออกเสียงอย่างถูกต้อง จัดหาหนังสือที่มีภาพเหมาะสมกับเยาวชน จูงใจให้เด็กอยากอ่านหนังสือ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นคร เหมนาค (2555) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี ผลการวิจัยพบว่า ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 7 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านครู ปัจจัยด้านผู้บริหาร ปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน ปัจจัยด้านเพื่อน ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านการเรียนพิเศษ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรทิพย์ สระบงกช (2544) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านครู ปัจจัยด้านผู้บริหาร ปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านทรัพยากร ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก และปัจจัยด้านชุมชน ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนืออยู่ในระดับมาก

2.1 ปัจจัยด้านส่วนตัวนักเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ นักเรียนสามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียนอย่างเคร่งครัด กรณีที่ขาดเรียนนักเรียนติดตามงานหรือเรื่องที่เรียนให้ทันเพื่อนเสมอ และนักเรียนสามารถติดตามเนื้อหาวิชาที่เรียนได้ทันเสมอ ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากปัจจัยด้านส่วนตัวนักเรียน เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของนักเรียน ที่คาดว่า จะมีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์การทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐานของนักเรียน ดังที่ บลูม (Bloom, 1976, p. 175) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า มีตัวแปร 3 ประการที่เกี่ยวข้อง คือ 1) พฤติกรรมด้านความรู้ ความคิด หมายถึง ความสามารถทั้งหลายของผู้เรียน ประกอบด้วย ความถนัดและพื้นฐานของผู้เรียน 2) พฤติกรรมที่เกี่ยวกับความรู้สึก หมายถึง สภาพการณ์หรือแรงจูงใจที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ใหม่ ได้แก่ ความสนใจ ทักษะคิด

ต่อเนื่องหาวิชาที่โรงเรียนและระบบการเรียน ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ลักษณะบุคลิกภาพ ซึ่งอาจเปลี่ยนแปลงหรือคงอยู่ได้ 3) พฤติกรรมการสอนของครู หมายถึง ประสิทธิภาพซึ่งผู้เรียน จะได้รับผลสำเร็จในการเรียนรู้ ซึ่งได้แก่ การได้รับคำแนะนำ การมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน การเสริมแรงจากครู การแก้ไขข้อผิดพลาดและรู้ผลสะท้อนกลับของการกระทำว่าถูกต้องหรือไม่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชีรพันธ์ อิมอุไร (2548) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยด้านตัวนักเรียนที่ส่งผลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาตราด ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ เพศ แผนการเรียน ความสามารถทางภาษาอังกฤษ ความรู้พื้นฐานคอมพิวเตอร์ ความคาดหวังในการศึกษาต่อ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และเจตคติต่อ ครูผู้สอนวิชาคอมพิวเตอร์ จากการศึกษาพบว่า เจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ ความคาดหวังในการศึกษาต่อและเจตคติต่อครูผู้สอนวิชาคอมพิวเตอร์อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านความสามารถทางภาษาอังกฤษ ความรู้พื้นฐานคอมพิวเตอร์ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ในระดับปานกลาง ความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ ภายในตัวนักเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ พบว่าแผนการเรียนวิทย์-คณิต ความรู้พื้นฐานทางภาษาอังกฤษและความรู้พื้นฐานทางคอมพิวเตอร์ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) ส่วนเพศชาย เจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ ความคาดหวังในการศึกษาต่อ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) และเจตคติต่อครูผู้สอนมีความสัมพันธ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุขฤกษ์ ดีโนนโพธิ์ (2553) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 จำนวน 10 ปัจจัย มี 2 ระดับ ดังนี้ 1. ตัวแปรภายใน พบว่า ความรู้พื้นฐานเดิมและความถนัดทางการเรียนอยู่ในระดับดี ส่วนเจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มโนภาพเกี่ยวกับตนเองและความตั้งใจเรียนอยู่ในระดับมาก เวลาที่ใช้ศึกษาเพิ่มเติม 3.25 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์อยู่ในระดับปานกลาง 2) ตัวแปรภายนอก พบว่า พฤติกรรมการสอนของครู สภาพแวดล้อมที่บ้าน และบรรยากาศในชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก สำหรับผลการพัฒนาารูปแบบของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงอย่างเดียวต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ คือ ความรู้พื้นฐานเดิม ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางอ้อมอย่างเดียวต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ คือ เวลาที่ใช้ศึกษา

เพิ่มเติม แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มโนภาพเกี่ยวกับตนเอง ความตั้งใจเรียน พฤติกรรมการสอนของครู สภาพแวดล้อมทางบ้าน และบรรยากาศในชั้นเรียนและปัจจัยที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อม ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ คือ ความถนัดทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียน

2.2 ปัจจัยด้านครูผู้สอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 โดยรวมและรายช้อยู่ในระดับมาก เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ครูผู้สอนมีทักษะและใช้สื่อการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้ทำกิจกรรมต่าง ๆ และค้นคว้าด้วยตนเอง และครูผู้สอนค้นหาสาเหตุและให้คำปรึกษาแนะนำนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากปัจจัยด้านครูผู้สอน ซึ่งครูเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ในรูปแบบต่าง ๆ และการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ สอนให้ศิษย์เกิดความรู้ และมีคุณธรรม จริยธรรมที่ดี นำประโยชน์ให้แก่สังคมได้ในอนาคต ดังที่ กวี มาลีทิพย์วรรณ (2540, หน้า 14) ได้กล่าวถึงครู คือ ผู้มีบทบาทในเรื่องการเรียนการสอน การอบรมบ่มนิสัยเด็ก ขณะเดียวกันครูต้องวางตัวให้เหมาะสม มีบุคลิกลักษณะที่ดี ตลอดจนมีสมรรถภาพในการทำงานด้วย นอกจากนี้ดังที่ รังสรรค์ แสงสุข (2550, หน้า 38) ได้กล่าวว่า ครู คือ ผู้เติมเต็ม การที่ครูจะเป็นผู้เติมเต็มได้ ครูควรจะเป็นผู้แสวงหาความรู้ ต้องวิเคราะห์ วิจัย วิจารณ์ และมาบูรณาการความรู้ต่าง ๆ เข้าด้วยกัน ดังที่ สาลินี วงษ์เส็ง (2546, หน้า 52) กล่าวว่าความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียนเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน หากครูกับนักเรียนมีความเข้าใจระหว่างกันก็จะส่งผลให้นักเรียนได้สำเร็จตามเป้าหมาย สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรพรรณงาม สัมปชญัญสถิต (2549) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2547 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านการบริหารโรงเรียน ด้านสมรรถนะครูผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมชุมชน เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนในระดับมาก

2.3 ปัจจัยด้านครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 โดยรวมและรายช้อยู่ในระดับมาก เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ สมาชิกในครอบครัวเป็นต้นแบบที่ดีในด้านการเรียน บรรยากาศในการอยู่ร่วมกันของสมาชิกในครอบครัวทำให้รู้สึกปลอดภัยและไว้วางใจได้ทุกเรื่อง และอันดับสุดท้าย ได้แก่ ผู้ปกครองให้คำปรึกษาและแนะนำเรื่องการคบเพื่อน ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากครอบครัวมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการหล่อหลอมให้เด็กมีนิสัยรักการอ่าน ซึ่งเป็นการนำไปสู่การศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง ญาติผู้ใหญ่ในครอบครัวจะเป็นตัวอย่างที่ดีในการนำบุตรหลานของตนให้รักการอ่านแนะนำ ดูแลเอาใจใส่เรื่องสะกดคำออกเสียง

อย่างถูกต้อง จัดหาหนังสือที่มีภาพเหมาะสมกับเยาวชน จูงใจให้เด็กอยากอ่านหนังสือ ดังที่ สุนันท์ อนุตรปัญญา (2533, หน้า 8-9) ได้กล่าวไว้ว่า ครอบครัวเป็นสถาบันที่มีความสำคัญและเกี่ยวข้องกับ การขัดเกลาทางสังคมมากที่สุด มีอิทธิพลต่อบุคคลมากที่สุด ซึ่งเมื่อพิจารณาในด้านผลกระทบต่อ การเรียนรู้และการสัมฤทธิ์ผลของเด็ก อาจพิจารณาได้จากความสัมพันธ์ระหว่างพ่อและแม่ ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่ลูก เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บรรลุ บุตรศาสตร์ (2545) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยทางครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอโพธิ์ชัย โดยมีนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 ประจำปีการศึกษา 2544 จำนวน 282 คน ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยทางครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานการ ประถมศึกษา อำเภอโพธิ์ ได้แก่ รายได้ของครอบครัวของนักเรียนและค่าใช้จ่ายต่อเดือนของ นักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สรายุทธ เพ็ชรซึก(2553) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยทางครอบครัว ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น: ศึกษากรณี โรงเรียน มินประสาทวิทยา เขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร ปัจจัยทางด้านเพศ อายุ อาชีพบิดาและสภาพแวดล้อม ด้านที่อยู่อาศัย มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ส่วนชั้นปีกำลังศึกษา จำนวนพี่น้อง สภาพครอบครัว การศึกษาของมารดา สภาพทางเศรษฐกิจ การอบรมเลี้ยงดู ความสัมพันธ์ภายใน ครอบครัวและความคาดหวังของบิดามารดาต่อการศึกษาของบุตร ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน

3. ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน(O-NET) ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ปัจจัยด้านตัวนักเรียน ปัจจัยด้านครูผู้สอน และปัจจัย ด้านครอบครัว มีความสัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) มีค่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง .151 ถึง .263 โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวก อยู่ในระดับ ค่อนข้างต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังที่ ชินภทร์ ภูมิรัตน์ กล่าวว่า สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจะขับเคลื่อนในการยกระดับคุณภาพการศึกษา โดยใช้คะแนน สอบแบบทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน หรือ O-NET เป็นเครื่องมือในการจัดกระบวนการ เรียนการสอน การวัดและประเมินผล โดย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจะ กำหนดเป้าหมายความคาดหวังไว้แล้วให้เขตพื้นที่ฯ และ โรงเรียน ไปจัดทำแผนปฏิบัติ ซึ่งใน ช่วงแรก สพฐ. จะให้ความสำคัญกับการสอบโอเน็ตในช่วงชั้นที่ 2 ชั้น ป.6 ใน 2 กลุ่มสาระภาษาไทย และคณิตศาสตร์ โดยปีการศึกษา 2554 จะกำหนดเป็นเป้าหมายที่ เทียบเคียงจากค่าเฉลี่ยของคะแนน โอเน็ตที่นักเรียนทำได้ในปีการศึกษา 2551 และ 2552 ดังที่ ประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ

กล่าวว่า การใช้ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ขั้นพื้นฐานเป็นองค์ประกอบหนึ่งในการตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนที่จบการศึกษาตามหลักสูตร แขนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ให้นำผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานเป็นองค์ประกอบหนึ่งในการตัดสินผลการเรียน ของผู้เรียนที่จบการศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ทั้งระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งนี้ในระยะเริ่มแรกให้ใช้ ผลการเรียนของผู้เรียนที่ประเมิน โดยสถานศึกษา และผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ในสัดส่วน 80: 20 โดยอาจปรับสัดส่วนเพิ่มขึ้นได้ตามความเหมาะสมในโอกาสต่อไป ดังที่ อารีย์ คงสวัสดิ์ (2544, หน้า 25) กล่าวว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้นมีองค์ประกอบมากมายหลายอย่าง ดังต่อไปนี้

ด้านคุณลักษณะการจัดการระบบในโรงเรียน ด้านคุณลักษณะของครู ด้านคุณลักษณะของผู้เรียน เช่น เพศ อายุ สถิติปัญญา การเรียนพิเศษ การได้รับความช่วยเหลือเกี่ยวกับการเรียน สมาชิกในครอบครัว ระดับการศึกษาของบิดามารดา อาชีพของผู้ปกครอง ความพร้อมในเรื่องอุปกรณ์การเรียน ระยะเวลาไปโรงเรียน การมีอาหารกลางวันรับประทาน ความเอาใจใส่ในการเรียนทัศนคติเกี่ยวกับการสอน ฐานะครอบครัว การขาดเรียน การเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดขึ้น ตัวแปรเหล่านี้ก็มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และด้านภูมิหลังทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมของผู้เรียน นอกจากนี้ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรทิพย์ สระบงกช (2544) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาของ โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านครู ปัจจัยด้านผู้บริหาร ปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านทรัพยากร ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก และปัจจัยด้านชุมชน มีความสัมพันธ์กับคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นคร เหมนาค (2555) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี ผลการวิจัยพบว่า ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมาก 7 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านครู ปัจจัยด้านผู้บริหาร ปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน ปัจจัยด้านเพื่อน ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านการเรียนพิเศษ ปัจจัยกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี โดยรวมและรายด้านมีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

เพื่อให้กระบวนการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ดำเนินการจัดกระบวนการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และมีผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 มีค่าเฉลี่ยคะแนนเพิ่มมากขึ้น สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับผู้วิจัย จึงมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ระดับผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 จากผลการวิจัยพบว่า ผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET) อยู่ในระดับพอใช้ ดังนั้น โรงเรียนควรตระหนักถึงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ นักเรียนควรมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูควรสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ จะนำไปสู่เจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ คอยแนะนำให้นักเรียนเห็นคุณค่าการเรียน และเห็นความสำคัญต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ(O-NET) เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ในการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน(O-NET) ได้มากขึ้น

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 จากผลการวิจัยพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก แต่เมื่อพิจารณารายด้านจะเห็นว่าปัจจัยด้านส่วนตัวนักเรียน มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับสุดท้าย ดังนั้น จึงให้ความสำคัญกับนักเรียนให้มากยิ่งขึ้น และควรจัดกิจกรรมกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ และยกระดับผลสัมฤทธิ์มากยิ่งขึ้น

2.1 ปัจจัยด้านส่วนตัวนักเรียน ครูควรปลูกฝังให้นักเรียนใฝ่เรียนใฝ่รู้ มีความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ด้วยตัวเอง ครูควรชี้แนะและให้กำลังใจและคอยเป็นที่ปรึกษาอย่าสม่ำเสมอ เพื่อให้รู้คุณค่าเวลาและเตรียมความพร้อมก่อนเรียนโดยทบทวนบทเรียน

2.2 ปัจจัยครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ครูผู้สอนควรให้ความสำคัญกับการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความสนใจในบทเรียน และเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น การสร้างบรรยากาศที่อบอุ่น ที่ครูให้ความเอื้ออาทรต่อนักเรียน ที่นักเรียนกับนักเรียนมีความสัมพันธ์กันที่มีมิตรที่ดีต่อกัน ทำให้นักเรียนมีความสุขที่ได้มาโรงเรียนและในการเรียนร่วมกับเพื่อน ๆ ถ้าครูผู้สอนควรตระหนักและสร้างความรู้สึกรักนี้

ให้เกิดจั้นต่อนักเรียน คอยแนะนำและเสริมสร้างความไว้วางใจและให้กำลังใจ เป็นที่พึ่งพิงที่ปรึกษาเวลานักเรียนมีปัญหา

2.3 ปัจจัยด้านครอบครัว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ครูควรมีการได้พบปะกับ ผู้ปกครองอยู่เสมอเพื่อให้รู้สภาพความเป็นอยู่ของครอบครัว ให้ความสำคัญกับการเยี่ยมบ้านและ สอบถามด้านพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ของนักเรียนว่าได้รับความเอาใจใส่ดูแลให้ความรักความรักรอบอุ้มมากน้อยขนาดไหน เพราะครอบครัวเป็นปัจจัยสำคัญ เป็นสถาบันหลักทางสังคมที่ตอบสนอง ปัจจัยพื้นฐานในทุก ๆ เรื่อง ซึ่งมีอิทธิพลต่อผู้เรียนในการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ สนับสนุนการเรียน มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาความรู้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไปดังต่อไปนี้

1. ควรศึกษาปัจจัยด้านนักเรียนที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) ไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในการยกระดับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3
2. ควรศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). คำชี้แจงพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: การศาสนา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กวี มาลีทิพย์วรรณ. (2540). *การศึกษาการปฏิบัติงานของครูวิทยาศาสตร์ใน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น*. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- กาญจนา คุณารักษ์. (2534). การประเมินผลการดำเนินงานการศึกษาจังหวัดราชบุรี. ใน *รายงานผลการวิจัยเสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติและมหาวิทยาลัยศิลปากร*. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กุลภัสสร ศิริพรรณ. (2545). *การศึกษาตัวแปรที่ส่งผลต่อความคิดสร้างสรรค์ทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น ด้วยการวิเคราะห์หุระดับ*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- กุลวรรณ วิทยาวงศ์รุจิ. (2526). *ความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพในครอบครัวกับการปรับตัว*. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จันทร์ชลิ มาพุทธ. (2544). *ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา*. ชลบุรี: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จินตนา ซึ่งจิตตวิสุทธิ. (2529). *การวิเคราะห์ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำและสูงกว่าระดับความสามารถ*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จุฬาลักษณ์ ปรีชากุล. (2541). *ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*. การค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์. (2539). *การพัฒนาหลักสูตร: หลักการและแนวปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาบริหารการศึกษา, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ฉวีวรรณ สัตยธรรม. (2541). *พฤติกรรมและการปรับตัว* (พิมพ์ครั้งที่ 3). นนทบุรี: ยุทธรินทร์การพิมพ์.
- ฉันทนา ภาคบงกช. (2546). *ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาของโรงเรียนอนุบาลจันทรา อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชาติรี สำราญ. (2545). *จากหลักสูตรแกนกลางสู่หลักสูตรสถานศึกษา*. กรุงเทพฯ: มูลนิธิ สดศรี-สฤณีวงศ์.
- ณัฐ ศรีอินทร์. (2548). *สภาพการเรียนรู้ของนักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2547: ศึกษากรณีกลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ*. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ณัฐติยาภรณ์ หยกอุบล. (2555). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ*. *วารสารการศึกษาและพัฒนาสังคม*, 8(1), 85-102.
- ทิพวรรณ กมลพัฒนานันท์. (2543). *การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์*. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารและนโยบายสวัสดิการสังคม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ธีรพันธ์ อิ่มอุไร. (2548). *ปัจจัยด้านตัวนักเรียนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดุสิต*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นพรัตน์ ชัยเรือง. (2551). *พหุระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการพัฒนาจริยธรรมนักเรียนของโรงเรียนต้นแบบวิถีพุทธ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- บุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว. (2535). *การอ้างอิงประชากรเมื่อใช้เครื่องแบบมาตราส่วนประมาณค่ากับกลุ่มตัวอย่าง*. *วารสารวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม*, 3(1), 22-24.

- ประมุข กอปรสิริพัฒน์. (2550). การพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมครูเพื่อการปฏิรูปการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2548. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- ประโยชน์ อุปต์กาญจนากุล. (2548). ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอำนาจเจริญ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ปาริชาติ อุตตมะบุรณ. (2542). การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันราชภัฏกลุ่มรัตน โกสินทร์. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีเทคนิคศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ผาณิตดา วงศ์จจร. (2560). ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัจจัยทุกระดับที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- พรทิพย์ สระบงกช. (2544). ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคตะวันออกเฉียง. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พรรณงาม สัมปชญัญสถิต. (2549). ปัจจัยบางประการที่ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ปีการศึกษา 2547 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- พรศรี พุทธานนท์. (2550). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีผลการเรียนต่ำ โรงเรียนแม่แตง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พฤดี อินทรประเสริฐ. (2553). ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสตรีประเสริฐศิลป์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดรสด. ปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิต, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์* (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ไพศาล หวังพานิช. (2526). *การวัดผลการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- มณิกา เรื่องสินชัยวานิช. (2551). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตเทศบาลเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ. *วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 13-14, 169-176.
- วรรณิ อึ้งสิทธิพูนพร. (2544). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา, คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- วราภรณ์ ตระกูลสถิตย์. (2543). *จิตวิทยาการปรับตัว*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- วิไลวรรณ จันทร์. (2541). *ปัจจัยที่ทำให้ นักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์มีผลการเรียนต่ำ*. เชียงใหม่: คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิวัตร พงษ์สุภา. (2544). *การศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา*. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วุฒิพงษ์ ทองก้อน, อุไรพรรณ เจนวนิชยานนท์, สุวรรณิ มงคลรุ่งเรือง และธราวดี อัครลิขิต. (2542). *การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการฟื้นฟูสภาพนักศึกษาของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ*. สมุทรปราการ: มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2544). *ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริพร ตันจ่าเจริญรัตน์. (2539). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรสงคราม*. สมุทรสงคราม: สำนักงานการประถมศึกษาอำเภออัมพวา.
- สงบ ประเสริฐพันธ์. (2550). *แนวคิดใหม่เรื่องทรัพยากรทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สุวีริยะสาส์น.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษา (องค์การมหาชน). (2551). *ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET)*. กรุงเทพฯ: สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2555). การประเมินผล O-NET ปี 2554. เข้าถึงได้จาก <http://www.onesqa.or.th/eduassess/standardMenuID-1&SystemModuleKey-99>

- สมพร สุทัศน์ย์. (2544). *จิตวิทยาการปกครองชั้นเรียน* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. (2528). ช่วยลูกให้เรียนดีขึ้น. *แม่และเด็ก*, 8(2), 40-42
- สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์. (2542). *มุ่งสู่คุณภาพการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สรายุทธ เพ็ชรซึก. (2553). *ปัจจัยทางครอบครัวที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น: ศึกษากรณี โรงเรียนมีนประสาธวิทยา เขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการพัฒนาสังคม, คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.*
- สาลินี วงษ์เส็ง. (2546). *ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3. (2559). *แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2559-2560*. ชลบุรี: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). *แนวทางการวัดผลประเมินผลในชั้นเรียน กลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ หลักสูตรการศึกษาระดับพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2549). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554)*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สุชฤกษ์ ดีโนนโพธิ์. (2553). *ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัชฌมศึกษา เขต 30. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิจัยและประเมินผล การศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศิลปากร.*
- สุทธิณี ทองหล่อ. (2552). *ปัจจัยด้านการจัดการเรียนรู้และปัจจัยด้านผู้เรียนที่ส่งผลต่อความสามารถในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ของนิสิตคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.*

- สุนันท์ อนุตรปัญญา. (2533). *ปัจจัยที่มีผลต่อการสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน: ศึกษากรณีนักเรียนในโรงเรียนสังกัด โรงเรียนราษฎร์ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์* สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสังคมสงเคราะห์, คณะสังคมสงเคราะห์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุรัตน์ เตียวเจริญ. (2543). *ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์. การค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.*
- อภิชาติ แก้วประดิษฐ์. (2543). *ความสัมพันธ์ของเจตคติต่อการเรียนและพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาระดับ ปวช. ช่างอุตสาหกรรมที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง วิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.*
- อารีย์ พันธุ์มณี. (2546). *จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: ไชโย.*
- อุมาพร ตรังคสมบัติ. (2543). *ปัญหาการเรียนและเทคนิคช่วยให้ลูกเรียนดี. กรุงเทพฯ: ชันดีการพิมพ์.*
- เอี่ยมพร หลินเจริญ. (2552). *ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ทำให้คะแนนการทดสอบ O-NET ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. พิษณุโลก: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร พิษณุโลก.*
- Anatasi, A. (1976). *Psychological testing*. New York: McMillan.
- Best, J. W., & Kahn, J. V. (1993). *Research in education*. Boston: Allyn & Bacon.
- Bloom, B. S. (1976). *Handbook on formative and summative evaluation of student learning*. New York: McGraw-Hill.
- Chopra, S. L. (1967). Parental occupation and academic achievement of high school student in India. *The Journal of Educational Research*, 60, 359-362.
- Cogan, M. L. (1975). Studies of teacher behavior. *The Journal of Experimental Education*, 12(2), 135-139.
- Dear, J. D. (1975). Students perceptions of variables that relate to academic success in collage among black and white makes and females and sophomores. *Juniors Dissertation Abstracts*, 6(75), 7675.
- Ekeocha, E. O. (1986). Correlated of science achievement: A study of U.S. 5 grade students. *Dissertation Abstracts International*, 47, 2103-A.
- Good, C. V. (1973). *Dictionary of education*. New York: McGraw-Hill.

- Harvighurst, R. J., & Neugratan, B. L. (1967). *Educational psychology*. Ohio: Charles E. Merrill.
- Husen, T., & Postlethwaite, T. N. (1985). *The international encyclopedia of education*
London: Pergamon.
- Hushak, L. J. (1977). The role of school in reducing the variance of cognitive skills.
The Journal of Education Research, 70, 115-112.
- Klausmeir, H. J. (1961). *Learning and human abilities*. New York: Harper & Row.
- Krashen, S. D. (1982). *Principle and practice in second language acquisition*. New York:
Pergamon Institute of English.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities.
Educational and Psychological Measurement, 30(3), 608-609.
- Maddox, H. (1965). *How to study*. London: The English Language Book Society.
- Popham, J. W., & Moore, M. (1960). A validity check on the brown: Holthzman survey of habits
and attitudes and the brown college inventory of academic adjustment. *The Personal
and Guidance Journal, 38*, 552-554.
- Prescott, A. (1961). *Report of the conference on child study educational bulletin*.
Bangkok: faculty of education.
- Saylor, J. G., & William, M. A. (1974). *Planning curriculum for school*. New York: Holt,
Rinehart & Winston.
- Schreiber, J. S. (2002). Institutional and student factors and their influence on advanced
mathematics achievement. *Journal of Educational Research, 95*(5), 274-286.
- Tyler, R. W. (1957). *Basic principia of curriculum and instruction*. Chicago: The University
of Chicago Press.
- Von, S. C. (2004). Science achievement in social contexts: Analysis from national assessment of
educational progress. *Journal of Educational Research, 98*(2), 67-77.
- Whitmer. (1964). *Prevention of Delinquency*. New York: Columbia University Press.
- Wright, L. M., & Bean, L. W. (1974). *How to develop a teacher-rating scale instrument*.
Santa Monica: Good Year.
- Young, R., & Walberg. (1966). Science achievement and educational productivity: A hierarchical
linear model. *Journal of Educational Research, 89*(5), 272-278.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- สำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย
- สำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ
- สำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

(สำเนา)

ที่ ศธ 6621/ ว.087

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

26 มีนาคม 2561

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เค้าโครงงานนิพนธ์ และเครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางกิตติยา นาทองหล่อ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำงานนิพนธ์ เรื่องปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน(O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ในความควบคุมดูแลของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภารดี อนันต์นาวิ เป็นประธานกรรมการควบคุมงานนิพนธ์ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ในการนี้คณะศึกษาศาสตร์ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัยของนิสิตในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

ประยูร อิ่มสวาสดี

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยูร อิ่มสวาสดี)

หัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา

ภาควิชาการบริหารการศึกษา

โทร. 0-3810-1025

โทรสาร 0-3874-5811

(สำเนา)

ที่ ศธ 6621/ ว.087

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

30 มีนาคม 2561

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน

ด้วยนางกิตติยา นาทองหล่อ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามัธยมศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำงานนิพนธ์ เรื่องปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินำพื้นฐาน(O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ในความควบคุมดูแลของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภารดี อนันต์นาวี เป็นประธานกรรมการควบคุมงานนิพนธ์ มีความประสงค์ขออำนวยความสะดวกจากท่านในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากครูในสังกัดของท่าน อนึ่ง โครงการวิจัยนี้ได้ผ่านขั้นตอนการพิจารณาทางจริยธรรมการวิจัยของมหาวิทยาลัยบูรพา เรียบร้อยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ
(ลงชื่อ) ประยูร อิ่มสวาสดี
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยูร อิ่มสวาสดี)
หัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา

ภาควิชาการบริหารการศึกษา

โทร. 0-3810-1025

โทรสาร 0-3874-5811

(สำเนา)

ที่ ศธ 6621/ ว.087

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

24 พฤษภาคม 2561

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน

ด้วยนางกิตติยา นาทองหล่อ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามัธยมศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำงานนิพนธ์ เรื่องปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน(O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ในความควบคุมดูแลของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภารดี อนันต์นาวี เป็นประธานกรรมการควบคุมงานนิพนธ์ มีความประสงค์ขออำนวยความสะดวกจากท่านในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากครูในสังกัดของท่าน อนึ่ง โครงการวิจัยนี้ได้ผ่านขั้นตอนการพิจารณาทางจริยธรรมการวิจัยของมหาวิทยาลัยบูรพา เรียบร้อยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ
(ลงชื่อ) ประยูร อิ่มสวาสดี
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยูร อิ่มสวาสดี)
หัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา

ภาควิชาการบริหารการศึกษา

โทร. 0-3810-1025

โทรสาร 0-3874-5811

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ O-NET ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน
ขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาชลบุรี เขต 3

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน(O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3

2. คำตอบของท่านจะไม่มีผลกระทบต่อการทำงานในหน้าที่และสถานภาพทางราชการของท่าน แต่จะเป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

3. แบบสอบถามนี้มี 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ปัจจัยด้านส่วนตัวนักเรียน ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านครอบครัว

4. กรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ เพราะการตอบแบบสอบถามที่ตอบครบถ้วนทุกข้อเท่านั้นจึงจะเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์และใช้ได้

ขอขอบคุณท่านเป็นอย่างสูง ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามด้วยดี

กิตติยา นาทองหล่อ
 นิสิตปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา
 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ตอนที่ 1

แบบสอบถามเกี่ยวกับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐาน(O-NET)
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3

คำชี้แจง ตอบคำถามตามความเป็นจริง

โรงเรียนของท่านมีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐาน(O-NET) ปี
การศึกษา 2559 ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ มีผลคะแนนอยู่ในระดับใด

ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ O-NET ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้.....

ตอนที่ 2

แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษา
ระดับชาติด้านขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทาง
การศึกษาในกลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ปัจจัยด้าน
ส่วนตัวนักเรียน ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านครอบครัว

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้ต้องการให้ท่าน ประเมินปัจจัยด้านส่วนตัวนักเรียน ปัจจัยด้านครูผู้สอน
ปัจจัยด้านครอบครัว โรงเรียนของท่านมีพฤติกรรมอยู่ในระดับใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน
ช่องตามระดับพฤติกรรมให้ตรงกับความเป็นจริง ตามเกณฑ์ ดังนี้

- 5 คะแนน หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
- 4 คะแนน หมายถึง เห็นด้วยมาก
- 3 คะแนน หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
- 2 คะแนน หมายถึง เห็นด้วยน้อย
- 1 คะแนน หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ข้อ	ปัจจัย	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
	ทัศนคติและนิสัยในการเรียน					
1.	นักเรียนชอบตอบคำถามหรือแสดงความคิดเห็นเมื่อครูผู้สอนมีการซักถามคำถามในชั้นเรียน					
2.	นักเรียนร่วมทำกิจกรรมอย่างสนุกสนานและมีความสุขในการเรียนวิชาต่าง ๆ					
3.	นักเรียนศึกษาเนื้อหาที่จะเรียนมาล่วงหน้าเสมอ					
4.	นักเรียนเข้าเรียนทุกชั่วโมงไม่มีขาดเรียน					
5.	นักเรียนตั้งใจเรียนขณะที่ครูสอนในชั้นเรียน					
6.	นักเรียนหมั่นแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มเติมเสมอ					
7.	กรณีที่ขาดเรียนนักเรียนติดตามงานหรือเรื่องที่เรียนให้ทันเพื่อนเสมอ					
	การปรับตัวในการเรียน					
8.	นักเรียนสามารถติดตามเนื้อหาวิชาที่เรียนได้ทันเสมอ					
9.	นักเรียนสามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียนอย่างเคร่งครัด					
10.	นักเรียนสามารถจัดสรรเวลาในการเรียนได้ดี					
11.	นักเรียนมีความรู้สึกละอายและวิตกกังวลเมื่อถึงช่วงสอบ					
12.	นักเรียนมีความมั่นใจในการทำกิจกรรมหน้าชั้นเรียน					
13.	นักเรียนสามารถพูดคุยกับครูได้อย่างเป็นกันเองทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน					
14.	นักเรียนมีแหล่งการเรียนรู้ที่สามารถช่วยนักเรียนเมื่อมีปัญหาด้านการเรียนและกิจกรรม					
15.	นักเรียนหาทางออกได้เหมาะสมเมื่อมีความขัดแย้งหรือเกิดความคับข้องใจ					

ข้อ	ปัจจัย	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ปัจจัยด้านครูผู้สอน						
	พฤติกรรมการสอนของครู					
16.	ครูผู้สอนสร้างบรรยากาศการมีส่วนร่วมในการเรียนและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น					
17.	ครูผู้สอนมีหลักการสอนและเทคนิคการสอนที่ดี ทำให้ไม่รู้สึกละเมื่อยหน่ายในการเรียน					
18.	ครูผู้สอนมีการจัดกิจกรรมการเรียนที่ทำให้พัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์					
19.	ครูผู้สอนมีประสบการณ์ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาที่สอนเป็นอย่างดี					
20.	ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้ทำกิจกรรมต่างๆและค้นคว้าด้วยตนเอง					
21.	ครูผู้สอนมีทักษะและใช้สื่อการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
22.	ครูผู้สอนสามารถอธิบายข้อสงสัยเกี่ยวกับวิชาที่เรียนได้อย่างชัดเจน					
23.	ครูผู้สอนจัดสรรเวลาการให้ความรู้ด้านการเรียนอย่างพอเพียง					
	ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน					
24.	ครูผู้สอนให้ความรักความเอ็นดู เอาใจใส่และมีความเป็นกันเองกับนักเรียนทุกคน					
25.	ครูผู้สอนมีเวลาและให้โอกาสเพื่อให้คำปรึกษาด้านการเรียนการสอนได้ตลอดเวลา					
26.	ครูผู้สอนให้การยกย่องชมเชยนักเรียน ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์หรือเสนอความคิดเห็นที่ดี					
27.	ครูผู้สอนค้นหาสาเหตุและให้คำปรึกษาแนะนำนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ					
28.	ครูผู้สอนให้ความสนใจและช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาส่วนตัวหรือปัญหาการเรียน					
29.	ครูผู้สอนมีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียนทุกคน					
30.	ครูผู้สอนส่งเสริมสนับสนุนให้กำลังใจในการเรียน					

ข้อ	ปัจจัย	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ปัจจัยด้านครอบครัว						
	การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง					
31.	ผู้ปกครองให้คำปรึกษา ข้อคิด คำแนะนำในการแก้ไขปัญหา ทั้งการเรียนและปัญหาอื่น ๆ					
32.	ผู้ปกครองเอาใจใส่และติดตามผลการเรียนอยู่เสมอ					
33.	ผู้ปกครองให้คำปรึกษาและแนะนำเรื่องการคบเพื่อน					
34.	ผู้ปกครองเอาใจใส่ดูแลความเป็นอยู่ของนักเรียนอยู่เสมอ					
	ความสัมพันธ์ในครอบครัว					
35.	สมาชิกในครอบครัวมีเวลาพบปะพูดคุยเพื่อแลกเปลี่ยน ประสบการณ์หรือปัญหาเพื่อหาทางช่วยเหลือซึ่งกันและกัน					
36.	สมาชิกในครอบครัวมีการจัดกิจกรรมร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ					
37.	สมาชิกในครอบครัวจะร่วมแสดงความยินดี เมื่อสมาชิกคนใด ประสบความสำเร็จในการทำสิ่งใด					
38.	เมื่อสมาชิกในครอบครัวกระทำความผิด ทุกคนในครอบครัว จะรับฟังเหตุผล					
39.	สมาชิกในครอบครัวให้ความอบอุ่นมีความสามัคคี					
40.	สมาชิกภายในครอบครัวให้กำลังใจและสนับสนุนด้านการเรียน และกิจกรรมต่าง ๆ					
41.	บรรยากาศในการอยู่ร่วมกันของสมาชิกในครอบครัวทำให้ รู้สึกปลอดภัยและไว้วางใจได้ทุกเรื่อง					
42.	สมาชิกในครอบครัวเป็นต้นแบบที่ดีในด้านการเรียน					
	ทรัพยากรด้านการเรียนในบ้าน					
43.	การปฏิบัติของพ่อแม่ผู้ปกครองที่มีต่อนักเรียนในการสนับสนุน ทรัพยากรทางการเรียน จัดหาหนังสือ อุปกรณ์ที่สนับสนุน ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้					
44.	สนับสนุนให้นักเรียนทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่ช่วยเพิ่มพูนพัฒนาการ ด้านความรู้ของนักเรียน					

ข้อ	ปัจจัย	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
45.	ให้ความรู้เพิ่มเติมในการเรียน ให้ความช่วยเหลือเมื่อนักเรียนมีปัญหา					
46.	สนับสนุนให้นักเรียนทำกิจกรรมที่ตนเองสนใจและจัดกิจกรรมที่เกี่ยวกับการเรียนภายในบ้านเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้รับความรู้กว้างขวาง					
47.	การอุทิศเวลาหรือให้ความสนใจในการเรียนของนักเรียน					
48.	การให้รางวัลและการลงโทษรวมไปถึงการกระทำสิ่งอื่น ๆ ของพ่อแม่ผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนของนักเรียน					

ขอขอบคุณท่านเป็นอย่างสูงที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามด้วยดี

ภาคผนวก ค

- ค่าดัชนีความสอดคล้อง (*IOC*: Item Objective Concurrence)
- ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่าดัชนีความ สอดคล้อง (IOC)
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
1.	+1	+1	+1	1.00
2.	+1	+1	+1	1.00
3.	+1	+1	+1	1.00
4.	+1	+1	+1	1.00
5.	+1	+1	+1	1.00
6.	+1	+1	+1	1.00
7.	+1	+1	+1	1.00
8.	+1	+1	+1	1.00
9.	+1	+1	+1	1.00
10.	+1	+1	+1	1.00
11.	+1	+1	+1	1.00
12.	+1	+1	+1	1.00
13.	+1	+1	+1	1.00
14.	+1	+1	+1	1.00
15.	+1	+1	+1	1.00
16.	+1	+1	+1	1.00
17.	+1	+1	+1	1.00
18.	+1	+1	+1	1.00
19.	+1	+1	+1	1.00
20.	+1	+1	+1	1.00
21.	+1	+1	+1	1.00
22.	+1	+1	+1	1.00
23.	+1	+1	+1	1.00
24.	+1	+1	+1	1.00
25.	+1	+1	+1	1.00
26.	+1	+1	+1	1.00

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่าดัชนีความ สอดคล้อง (IOC)
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
27.	+1	+1	+1	1.00
28.	+1	+1	+1	1.00
29.	+1	+1	+1	1.00
30.	+1	+1	+1	1.00
31.	+1	+1	+1	1.00
32.	+1	+1	+1	1.00
33.	+1	+1	+1	1.00
34.	+1	+1	+1	1.00
35.	+1	+1	+1	1.00
36.	+1	+1	+1	1.00
37.	+1	+1	+1	1.00
38.	+1	+1	+1	1.00
39.	+1	+1	+1	1.00
40.	+1	+1	+1	1.00
41.	+1	+1	+1	1.00
42.	+1	+1	+1	1.00
43.	+1	+1	+1	1.00
44.	+1	+1	+1	1.00
45.	+1	+1	+1	1.00
46.	+1	+1	+1	1.00
47.	+1	+1	+1	1.00
48.	+1	+1	+1	1.00

ตารางที่ 18 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามปัจจัยที่มีความสัมพันธ์
กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มศรีราชา สำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (r)
	ปัจจัยด้านส่วนตัวนักเรียน	25.	.688
1.	.711	26.	.760
2.	.756	27.	.825
3.	.707	28.	.780
4.	.771	29.	.798
5.	.745	30.	.702
6.	.787		ปัจจัยด้านครอบครัว
7.	.699	31.	.688
8.	.816	32.	.760
9.	.682	33.	.825
10.	.677	34.	.780
11.	.762	35.	.815
12.	.767	36.	.747
13.	.711	37.	.803
14.	.756	38.	.832
15.	.788	39.	.823
	ปัจจัยครูผู้สอน	40.	.816
16.	.794	41.	.744
17.	.784	42.	.768
18.	.753	43.	.771
19.	.816	44.	.778
20.	.744	45.	.688
21.	.768	46.	.760
22.	.815	47.	.825
23.	.747	48.	.780
24.	.778		

หมายเหตุ: ค่าความเชื่อมั่น (α) ของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .986